

شماره: ۴۹۸/۸۸۴۰۱

تاریخ: ۱۳۹۸/۱۱/۱۲

پست:

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۸۱۰۱۵۴۵۳
تاریخ ثبت: ۱۳۹۸/۱۱/۱۲
ساعت ورود:

حضرت آیت الله احمد جنتی
دبیر محترم شورای نگهبان

عطف به نامه شماره ۹۸۱۰۲/۱۱۸۴۹ مورخ ۱۳۹۸/۶/۱۲ و پیرو نامه شماره ۴۹۸/۴۴۲۳۲ مورخ ۱۳۹۸/۶/۲ در

اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران لایحه یک فوریتی موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه به نمایندگی از سازمان ملل متحد درباره تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا که به منظور رفع ایرادات آن شورا در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۸ مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می شود.

علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه به نمایندگی از سازمان ملل متحد درباره تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا

ماده واحده- به دولت اجازه داده می‌شود نسبت به تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا بر اساس موافقتنامه مربوط به تأسیس مرکز یادشده اقدام کند.
تبصره- در اجرای این موافقتنامه رعایت اصول یکصد و سی و نهم (۱۳۹)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه به نمایندگی از سازمان ملل متحد درباره تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا

به منظور رفع ایراد ردیف (۱) شورای نگهبان در متن موافقتنامه و پیوستهای آن واژه «تیم» به عبارت «گروه (تیم)» و واژه «کنفرانس» به عبارت «همایش (کنفرانس)» اصلاح شد.

شورای اقتصادی اجتماعی

کمیسیون اقتصادی اجتماعی سازمان ملل برای آسیا و اقیانوسیه

اجلاس هفتاد و یکم

بانکوک، ۲۹-۲۵ می ۲۰۱۵

بررسی امور مرتبط با ساختار فرعی کمیسیون شامل عملکرد مراکز منطقه‌ای:

کاهش و مدیریت خطرپذیری بلایا

قطعنامه

حامی مالی: جمهوری اسلامی ایران

دیگر حامیان مالی: بنگلادش، کامبوج، اندونزی، قزاقستان، نپال و پاکستان

تأسیس مرکز آسیا اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا

یادآوری قطعنامه ۶۷/۴ مورخ ۲۵ می ۲۰۱۱ و تصمیم به آغاز روند تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا (که از این پس «مرکز» نامیده می‌شود) در جمهوری اسلامی ایران. در این قطعنامه از همه کشورهای عضو و ناظر دعوت به عمل آمد که به صورت فعال در فرآیند توسعه برنامه های مرکز شرکت کنند و از فعالیت های آن حمایت کنند. این قطعنامه از دبیر اجرایی

اسکاپ درخواست کرد از روند تأسیس مرکز حمایت کند و در طرح ارزیابی توسط دبیرخانه ارزیابی فعالیت ها، نیاز به تأسیس مرکز و منفعت حاصل از آن را به عنوان بدنه فرعی کمیسیون به منظور توسعه مدیریت اطلاعات بلایا بگنجانند.

یادآوری قطعنامه ۶۹/۱۲ مورخ ۱ می ۲۰۱۳ درباره افزایش همکاری منطقه ای برای مقاوم سازی در برابر بلایا در آسیا و اقیانوسیه؛ قطعنامه ۷۰/۲ مورخ ۲۳ می ۲۰۱۴ در مورد آمار مربوط به بلایا در آسیا و اقیانوسیه؛ همچنین قطعنامه ۷۰/۱۳ مورخ ۸ اگوست ۲۰۱۴ درباره همکاری منطقه ای برای مقاوم سازی در برابر بلایا در آسیا و اقیانوسیه.

یادآوری سند نهایی کنفرانس سازمان ملل درباره توسعه پایدار با عنوان «آینده ای که می خواهیم» به ویژه پیامدهای مربوط به کاهش خطرپذیری بلایا و نقش کمیسیون های منطقه ای در حمایت از کشورهای عضو و دستورکار توسعه.

تأکید بر بیانیه جوگاکارتا درباره کاهش خطرپذیری بلایا در آسیا و اقیانوسیه مصوب در پنجمین کنفرانس وزرای آسیا درباره کاهش خطرپذیری بلایا در شهر جوگاکارتا، اندونزی مورخ ۲۵-۲۲ اکتبر ۲۰۱۲. این بیانیه از دست اندرکاران کاهش خطرپذیری بلایا درخواست کرد تا سازوکارهای همکاری های منطقه ای را افزایش دهند و از مراکز مدیریت اطلاعات بلایا حمایت به عمل آورند.

یادآوری اهمیت ششمین کنفرانس وزرای آسیا درباره کاهش خطرپذیری بلایا که ۲۶ - ۲۳ ژوئن ۲۰۱۴ در بانکوک برگزار شد و تصدیق بیانیه بانکوک درباره کاهش خطرپذیری بلایا در آسیا و اقیانوسیه. این بیانیه از دولت ها و دیگر نقش آفرینان شامل سازمان ملل خواست از اجرای چارچوب فراتر از ۲۰۱۵ برای کاهش خطرپذیری بلایا حمایت کنند به ویژه چارچوب منطقه ای آسیا - اقیانوسیه فراتر از ۲۰۱۵ برای طرح اجرایی کاهش خطرپذیری بلایا و اقدامات دارای اولویت که در بیانیه بانکوک مطرح شد.

یادآوری سند نهایی سومین کنفرانس جهانی سازمان ملل درباره کاهش خطرپذیری بلایا که در سندای ژاپن از ۱۴ الی ۱۸ مارس ۲۰۱۵ برگزار شد و تصویب چارچوب سندای برای کاهش خطرپذیری بلایا در چشم انداز ۲۰۳۰-۲۰۱۵ به ویژه در هفتمین هدف جهانی آن که می گوید تا سال ۲۰۳۰ دولت ها به طور جدی سامانه های هشدار زودهنگام، اطلاعات و برآوردهای خطرپذیری را ایجاد کنند و در دسترس مردم قرار دهند.

آگاهی از اهمیت نقش مدیریت اطلاعات بلایا در کاهش خطرپذیری بلایا و مقاوم سازی در برابر بلایا و همچنین توسعه همه جانبه و پایدار در آسیا و اقیانوسیه.

تأکید بر اهمیت دادن به کاهش خطرپذیری بلایا در دستورکار توسعه پس از ۲۰۱۵ که انتظار می رود در نشست سران سازمان ملل در سپتامبر ۲۰۱۵ مورد تصویب واقع شود.

آگاهی از تقاضا برای خدمات اطلاعات بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه و درخواست برای ارتقا سازوکارهای همکاری منطقه ای و تسهیم دانش به منظور بهبود ابعاد گوناگون مدیریت خطر بلایا از قبیل برآورد خطرات مختلف، آمادگی برای بلایا، هشدار پیش از وقوع و پاسخ به بلایا.

یادداشت برداری از گزارش ارزیاب در پیگیری قطعنامه ۶۷/۴ راجع به تأسیس مرکز و ارزیابی انجام شده توسط تیم مستقل ارزیابی، که در پایان نتیجه گرفت که به تأسیس یک مرکز منطقه ای برای حمایت از کشورهای عضو آسیب پذیر نیاز است تا شکاف موجود

در مدیریت اطلاعات بلایا در این کشورها برطرف شود.

این تیم همچنین گام های مهمی را که از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران در پی ریزی مقدمات به منظور عملیاتی شدن مرکز برداشته شده است تصدیق می کند. این یادداشت شامل نکات ذیل است:

۱. تأیید توصیه های ارائه شده توسط ارزیاب

۲. تصمیم به تأسیس مرکز به عنوان مؤسسه منطقه ای کمیسیون که در برنامه کار اسکاپ مربوط به فناوری اطلاعات و ارتباطات و کاهش خطرپذیری بلایا مشارکت می کند. این مرکز از طریق کمک های مالی داوطلبانه توسط دولت میزبان تأمین مالی می شود که تا سقف ۵۰ میلیون دلار آمریکا در طی پنج سال اول تأسیس مرکز پیش بینی شده است.

۳. تصویب نظام نامه مرکز که متن آن به این قطعنامه ضمیمه شده است. نظام نامه به عنوان مبنای فعالیت ها و عملیاتی شدن مرکز تلقی می شود.

۴. تشویق سازمان ملل و دیگر سازمان ها و نهاد(آژانس)های بین المللی و همچنین سازمان های غیردولتی مربوطه به حمایت از مرکز و همکاری با آن به منظور حصول اهداف مرکز و تحقق برنامه کار آن.

۵. درخواست از دبیراجرایی به رعایت موارد ذیل:

الف) اتخاذ اقدامات لازم برای اطمینان از این که مرکز به موقع تأسیس می شود. از این اقدامات می توان به نهایی شدن توافق میان کشور میزبان و سازمان ملل در ارتباط با مقر مرکز اشاره کرد.

ب) ارائه گزارش درباره پیشرفت صورت گرفته در اجرای این قطعنامه برای قرائت در اجلاس هفتاد و دوم کمیسیون.

۶. تصمیم به برآورد از عملکرد مرکز براساس یافته های موجود در گزارش مستقل و جامعی که قرار است در اجلاس هفتاد و ششم کمیسیون ارائه شود و متعاقباً تعیین تکلیف ادامه فعالیت های مرکز به عنوان مؤسسه منطقه ای کمیسیون.

پیوست

نظامنامه مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا

تأسیس

۱- مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا (که از این پس «مرکز» نامیده می شود) در تاریخ تأسیس شد و به عنوان بدنه فرعی کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل برای آسیا و اقیانوسیه (که از این پس «کمیسیون» نامیده می شود) معرفی گردید. این مرکز که در پی قطعنامه های کمیسیون شکل گرفت تحت همین نام و بر اساس مواد این نظام نامه به کار خود ادامه می دهد.

۲- مشارکت در فعالیت های مربوط به توسعه ظرفیت مرکز برای همه کشورهای عضو و ناظر کمیسیون آزاد است.

۳- مرکز از جایگاه قانونی بدنه فرعی کمیسیون برخوردار است.

اهداف

- ۴- کاهش تلفات انسانی و خسارات مادی و تأثیرات منفی ناشی از خطرات طبیعی از طریق تقویت مدیریت اطلاعات بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه.
- ۵- تقویت توانمندی ها و ظرفیت های کشورها و سازمان های منطقه ای فعال در حوزه مدیریت اطلاعات بلایا و کاهش خطرپذیری و اجرای چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا ۲۰۳۰-۲۰۱۵ و دستور کار توسعه پس از ۲۰۱۵ که در حال تدوین است.
- ۶- مشارکت در افزایش همکاری های منطقه ای و هماهنگی میان کشورها و سازمان های منطقه در زمینه مدیریت اطلاعات بلایا با هدف توسعه اجتماعی - اقتصادی ملت ها و دستیابی به اهداف توسعه ای که بر سر آنها توافق بین المللی وجود دارد، به ویژه اهدافی که مرتبط با چارچوب سندای برای کاهش خطرپذیری بلایا ۲۰۳۰-۲۰۱۵ و همچنین دستور کار توسعه پس از ۲۰۱۵ که در حال تدوین است.

وظایف و کارکردها

- ۷- فراهم آوری خدمات مدیریت اطلاعات بلایا برای کشورهای عضو و مؤسسات ملی و منطقه ای فعال در حوزه های پیش گیری از بلایا و کاهش خطر، آمادگی، پاسخ و احیا با تأکید بر پایش بلایا و هشدار به موقع.
- ۸- فراهم آوری کمک و خدمات فنی و مشاوره ای در ارتباط با سیاست ها، راهبردها و سامانه های اطلاعات بلایا به کشورهای عضو و سازمان های منطقه.
- ۹- تسهیل در دسترسی به منابع اطلاعات و داده های منطقه ای و جهانی در خصوص بلایا از طریق ایجاد استانداردها، چارچوب ها و سازوکارهای مناسب و توسعه برنامه های منطقه ای همچون تأسیس یک پایگاه داده های منطقه ای در خصوص بلایا.
- ۱۰- توسعه ظرفیت های کشورهای در حال توسعه و سازمان های منطقه ای برای تبدیل داده ها و اطلاعات جهانی و منطقه ای به نتایج و محصولات کاربردی در سطوح ملی و محلی از طریق تقویت و بسیج منابع لازم و بهره گیری از همه امکانات موجود و اقدامات ابتکاری از قبیل مشارکت عمومی - خصوصی.
- ۱۱- ایجاد و ارتقای همکاری های تکمیلی در میان مراکز زیرمنطقه ای مدیریت بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه به منظور تبادل اطلاعات و دانش مربوط به بلایا از طریق پرکردن شکاف های موجود و ایجاد چارچوب ها و تشریفات (پروتکل های) همکاری مناسب منطقه ای از قبیل تأسیس شبکه منطقه ای مدیریت اطلاعات با تأکید بر پایش بلایای چندگانه و هشدار به موقع و سریع.
- ۱۲- توسعه ابزارها و سازوکارهای مدیریت اطلاعات بلایا از قبیل انتشارات و شبکه های مجازی.
- ۱۳- فعالیت به عنوان یک پایگاه منطقه ای برای مدیریت بلایا جهت تبادل تخصص، تجارب و دانش و فراهم آوری خدمات فنی و کمک به کشورهای عضو و مؤسسات مدیریت بلایا در زمینه های گوناگون بلایا و کاهش خطرپذیری از طریق استفاده از برنامه های موجود و ابتکار عمل از قبیل همکاری های شمال-جنوب و جنوب-جنوب و دیگر سازمان های منطقه ای و مؤسسات تابعه کمیسیون.

۱۴- انجام و تسهیل مطالعات و تحقیقات و فراهم آوری خدمات آموزشی ویژه درباره ابزارها، فنون و استانداردهای نوین به منظور مدیریت اطلاعات بلایا و پرکردن شکاف‌های موجود در زنجیره‌های تأمین اطلاعات بلایا در سطوح ملی و منطقه‌ای.

۱۵- انجام و تسهیل مطالعات ویژه درباره برآورد نیازها و ظرفیت‌ها، چالش‌ها و فرصت‌ها در حوزه مدیریت اطلاعات بلایا به منظور حمایت از سیاست‌گذاران و مدیران متخصص در مدیریت بلایا در سطوح ملی و منطقه‌ای هر زمان و هر مکان که لازم باشد.

۱۶- انجام و تسهیل مطالعات ویژه و فراهم آوری خدمات علمی و کاربردی در توسعه اقدامات و برنامه‌های مرتبط با کاهش خطر بلایا و اجرای توافق چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا برای فاصله زمانی ۲۰۳۰-۲۰۱۵ و دستورکار توسعه پس از ۲۰۱۵ که در حال تدوین است.

محصولات و خدمات

۱۷- توسعه ظرفیت در مدیریت اطلاعات بلایا: کمک‌های آموزشی و فنی.

۱۸- کمک اطلاعاتی و فعالیت‌هایی در ارتباط با تجزیه و تحلیل خطرپذیری، آسیب‌پذیری، برآورد میزان واقع شدن در معرض خطر و همچنین تخمین خطر در سطوح منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای.

۱۹- ارتباطات و انتشارات

توسعه و کمک به شبکه‌های منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای اطلاعات بلایا.

حمایت از اقدامات ابتکاری و برنامه‌های توسعه ظرفیت بومی و ملی در ارتباط با مدیریت اطلاعات بلایا.

فراهم آوری اطلاعات مربوط به موارد دارای اولویت در مدیریت خطر بلایا.

وسعت و دامنه

۲۰- مرکز فعالیت‌های خود را در مرحله (فاز) اول عملیاتی شدن با تأکید بر زیرمناطق آسیب‌پذیرتر آسیا و اقیانوسیه آغاز می‌کند که شامل جنوب شرق آسیا، جنوب و جنوب غرب آسیا و همچنین شمال و مرکز آسیا است. دلیل این امر اولویت دار بودن این زیرمناطق در نیاز به کاهش و مدیریت خطر بلایا است. مرکز ممکن است در نهایت تمام منطقه آسیا و اقیانوسیه را تحت پوشش خدمات خود قرار دهد.

۲۱- مرکز در رویکرد برنامه ریزی و فعالیت‌های خود انواع خطرات طبیعی را مورد توجه و رسیدگی قرار می‌دهد و تأکید خود را بر زمین لرزه، سونامی، سیل، طوفان‌های فصلی اقیانوسی و خشکسالی قرار می‌دهد زیرا موارد فوق عمده خطرات طبیعی منطقه را شامل می‌شوند.

۲۲- مرکز همه مراحل (فازها) و بخش‌های مدیریت بلایا و کاهش خطر را قبل، حین و بعد از وقوع بلایا پوشش می‌دهد.

۲۳- تمرکز برنامه‌ها و فعالیت‌های مرکز پیشنهادی بر موارد ذیل است:

الف) فراهم آوری توسعه ظرفیت در حوزه مدیریت اطلاعات بلایا.

ب) فراهم آوری کمک‌های فنی و خدمات اطلاعاتی تکمیلی در هنگام بلایای عمده‌ای که نیازمند کمک‌های منطقه‌ای و بین‌المللی است که این امر از طریق تقویت و تکمیل همکاری‌ها با دیگر سازمان‌ها و مؤسسات مربوطه صورت می‌گیرد.

جایگاه و ساختار سازمانی

۲۴- مرکز متشکل از یک شورای حکام (که از این پس «شورا» نامیده می شود)، یک مدیر و کارمندان خواهد بود. کمیسیون حساب‌های جداگانه‌ای برای مرکز منظور می کند.

۲۵- محل مرکز در تهران، جمهوری اسلامی ایران، واقع است.

۲۶- فعالیت های مرکز باید در راستای خطوط مشی مصوب و تصمیم گیری های اتخاذ شده توسط مجمع عمومی، شورای اقتصادی- اجتماعی و کمیسیون باشد. مرکز باید تابع قوانین و مقررات مالی و مربوط به کارکنان (پرسنلی) سازمان ملل و دستورالعمل های اداری مربوطه باشد.

شورای حکام

۲۷- مرکز شامل شورای حکام خواهد بود که متشکل از یک نماینده منصوب توسط دولت جمهوری اسلامی ایران و هشت نماینده دیگر که از سوی دیگر اعضای عضو و ناظر کمیسیون انتخاب می شوند خواهد بود. اعضای اصلی و ناظری که توسط کمیسیون انتخاب می شوند برای مدت سه سال بر سرکار خواهند بود اما می توانند دوباره انتخاب شوند. دبیر اجرایی کمیسیون یا نماینده او باید در جلسات شورا حضور داشته باشند.

۲۸- مدیر مرکز به عنوان دبیر شورا به انجام خدمت خواهد پرداخت.

۲۹- افراد ذیل می توانند توسط دبیر اجرایی کمیسیون به حضور در جلسات شورا دعوت شوند:

الف) نمایندگان کشورهای که عضو شورا نیستند.

ب) نمایندگان دستگاه های سازمان ملل و نهاد (آژانس) های مرتبط و تخصصی.

ج) دیگر سازمان ها و همچنین کارشناسان بر اساس نظر و تشخیص شورا.

۳۰- شورا دست کم یک بار در سال تشکیل جلسه خواهد داد و قوانین داخلی خود را تصویب خواهد کرد. جلسات شورا توسط دبیر اجرایی کمیسیون تشکیل خواهد شد. این مقام می تواند بنا به خواست خود تشکیل جلسات ویژه شورا را پیشنهاد دهد و باید در صورتی که اکثریت اعضای شورا درخواست کنند جلسات ویژه ای را برگزار کند.

۳۱- میزان حد نصاب قانونی شرکت کنندگان در جلسات شورا برای تصمیم گیری، اکثریت اعضاء خواهد بود.

۳۲- هر یک از ۹ نماینده شورا با توجه به بند ۲۷ این نظام نامه دارای یک رأی خواهند بود. تصمیمات و توصیه های شورا از طریق توافق جمعی و یا، در صورت عدم تحقق آن، با کسب اکثریت اعضای حاضر و از طریق رأی گیری صورت خواهد گرفت.

۳۳- شورا باید در هر نشست منظم خود یک رئیس و یک نایب رئیس انتخاب کند که تا هنگام تشکیل جلسه بعدی شورا اداره امور را برعهده خواهند داشت. رئیس و یا، در صورت غیاب او، نایب رئیس ریاست جلسات شورا را برعهده خواهد داشت. اگر رئیس قادر به انجام خدمت برای مدت زمانی که انتخاب شده است نباشد، نایب رئیس مدت زمان باقی مانده تا پایان دوره حکم ریاست را در مقام رئیس انجام وظیفه خواهد کرد.

۳۴- شورا وضعیت اداری و مالی مرکز را مورد بررسی قرار می دهد و نحوه اجرای برنامه های عملی آن را بازبینی می کند. دبیر اجرایی کمیسیون گزارش سالانه را که توسط شورا تصویب شده است در زمان اجلاس سالانه کمیسیون به کمیسیون ارائه می دهد.

۳۵- شورا طرح های کاری سالانه و بلندمدت را که منطبق با برنامه کار مرکز است مورد بازبینی و تأیید قرار می دهد.

مدیر و کارکنان (پرسنل)

۳۶- مرکز دارای مدیر و کارکنان خواهد بود که باید از اعضای کارکنان (پرسنل) کمیسیون که تحت قوانین، مقررات و آئین نامه های اداری سازمان ملل منصوب شده اند باشند. از شورا دعوت می شود تا در زمان مقرر و مقتضی نامزدهایی را برای پست مدیریت معرفی کند و مشاوره موثر ارائه دهد. دیگر اعضای اصلی و ناظر کمیسیون نیز می توانند برای این پست نامزدهایی معرفی کنند. تمام انتصابات برای مدت زمان ثابت و معین است و محدود به خدمات و فعالیت های مرکز می باشد.

۳۷- مدیر در امور مربوط به اداره مرکز، تدوین طرح های کاری سالانه و بلندمدت و همچنین اجرای برنامه کار در برابر دبیر اجرایی مسئول و پاسخگو است.

منابع مرکز

۳۸- همه کشورهای عضو و ناظر کمیسیون باید به پرداخت کمک مالی منظم و سالانه جهت فعالیت های مرکز تشویق شوند. سازمان ملل یک صندوق امانی مشترک برای مرکز تأسیس می کند که از طریق آن اعانه های جمع آوری شده با توجه به بند ۴۰ از این نظام نامه منحصرأ به منظور پیشبرد عملیات و فعالیت های مرکز مورد استفاده قرار می گیرد.

۳۹- نهادهای سازمان ملل و نهاد (آژانس) های تخصصی و دیگر مراکز نیز باید به پرداخت داوطلبانه کمک های مالی جهت استفاده در عملیات های مرکز تشویق شوند. سازمان ملل صندوق های امانی جداگانه ای را برای اعانه های داوطلبانه جهت برنامه (پروژه) های همکاری های فنی و دیگر اعانه های داوطلبانه ویژه برای فعالیت های مرکز اختصاص می دهد.

۴۰- منابع مالی مرکز باید مطابق با قوانین و مقررات مالی سازمان ملل مدیریت شود.

تغییرات و اصلاحیه ها

۴۱- آوردن اصلاحیه در این نظام نامه منوط به تصویب قطعنامه ای در کمیسیون است.

موارد ذکر شده در نظام نامه

۴۲- در صورتی که در روند امور به موردی برخورد شود که در این نظام نامه به آن اشاره نشده باشد و یا این که با توجه به بند ۳۰ این نظام نامه آن مورد در قوانین مصوب توسط شورای حکام موجود نباشد، قانون مربوطه در کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل برای آسیا و اقیانوسیه به عنوان معیار اطلاق شده و برای مرکز قابل اجرا خواهد بود.

ابلاغ و اجرا

۴۳- این نظام نامه به محض تصویب در کمیسیون لازم الاجراء خواهد بود.

به منظور رفع ایراد ردیف (۲) شورای نگهبان در متن موافقتنامه و پیوسته‌های آن معادل تاریخ شمسی تاریخ‌های میلادی درج می‌گردد و متن رسمی اصلاح شده اساسنامه مذکور در ماده (۲) و سایر مواد موافقتنامه عیناً به شرح زیر به تصویب رسید:

همایش هفتاد و یکم

شورای اقتصادی و اجتماعی

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل برای آسیا و اقیانوسیه

بانکوک، ۸-۴ مرداد ۱۳۹۴ برابر با ۲۹ - ۲۵ می ۲۰۱۵

بررسی امور مرتبط با ساختار فرعی کمیسیونی شامل عملکرد مراکز منطقه‌ای:

کاهش و مدیریت خطرپذیری بلایا

قطعنامه

حامی مالی: جمهوری اسلامی ایران

دیگران حامیان مالی: بنگلادش، کامبوج، اندونزی، قزاقستان، نپال و پاکستان

تأسیس مرکز آسیا - اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا

یادآوری قطعنامه ۶۷/۴ مورخ ۴ خرداد ۱۳۹۰ برابر با ۲۵ می ۲۰۱۵ و تصمیم به آغاز روند تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا (که از این پس «مرکز» نامیده می‌شود) در جمهوری اسلامی ایران. در این قطعنامه از همه کشورهای عضو و ناظر دعوت به عمل آمد به صورت فعال در فرآیند توسعه برنامه‌های مرکز شرکت کنند و از فعالیت‌های آن حمایت کنند. این قطعنامه از دبیر اجرایی اسکاپ درخواست کرد از روند تأسیس مرکز حمایت کند و در طرح ارزیابی توسط دبیرخانه ارزیابی فعالیت‌ها، نیاز به و منفعت حاصل از تأسیس مرکز را به عنوان بدنه فرعی کمیسیون به منظور توسعه مدیریت اطلاعات بلایا بگنجانند.

یادآوری قطعنامه ۶۹/۱۲ مورخ ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۲ برابر با ۱ می ۲۰۱۳ درباره افزایش همکاری منطقه‌ای برای مقاوم‌سازی در برابر بلایا در آسیا اقیانوسیه. قطعنامه ۷۰/۲ مورخ ۲ خرداد ۱۳۹۳ برابر با ۲۳ می ۲۰۱۴ در مورد آمار مربوط به بلایا در آسیا و اقیانوسیه. همچنین قطعنامه ۷۰/۱۳ مورخ ۱۷ مرداد ۱۳۹۳ برابر با ۸ آگوست ۲۰۱۴ درباره همکاری منطقه‌ای برای مقاوم‌سازی در برابر بلایا در آسیا و اقیانوسیه.

یادآوری سند نهائی همایش سازمان ملل درباره توسعه پایدار با عنوان «آینده‌ای که می‌خواهیم» به ویژه پیامدهای مربوط به کاهش خطرپذیری بلایا و نقش کمیسیون‌های منطقه‌ای در حمایت از کشورهای عضو و دستور کار توسعه.

تأکید بر بیانیه جاکارتا درباره کاهش خطرپذیری بلایا در آسیا و اقیانوسیه مصوب در پنجمین اجلاس وزرای آسیا درباره کاهش خطرپذیری بلایا در شهرجاکارتا، اندونزی مورخ ۱ تا ۴ آبان ۱۳۹۱ برابر با ۲۵ - ۲۲ اکتبر ۲۰۱۲.

این بیانیه از دست‌اندرکاران کاهش خطرپذیری بلایا درخواست کرد تا سازوکارهای همکاری‌های منطقه‌ای را افزایش دهند که از

مراکز مدیریت اطلاعات بلایا حمایت به عمل آورند.

یادآوری اهمیت ششمین همایش وزرای آسیا درباره کاهش خطرپذیری بلایا که ۲ تا ۵ تیر ۱۳۹۳ برابر با ۲۶-۲۳ ژوئن ۲۰۱۴ در بانکوک برگزار شد و تصدیق بیانیه بانکوک درباره کاهش خطرپذیری بلایا در آسیا و اقیانوسیه. این بیانیه از دولت‌ها و دیگر نقش آفرینان شامل سازمان ملل خواست از اجرای چهارچوب فراتر از ۱۳۹۴ برابر با ۲۰۱۵ برای کاهش خطرپذیری بلایا حمایت کنند به ویژه چهارچوب منطقه آسیا-اقیانوسیه فراتر از ۱۳۹۴ برابر با ۲۰۱۵ برای طرح اجرائی کاهش خطرپذیری بلایا و اقدامات دارای اولویت که در بیانیه بانکوک مطرح شد.

یادآوری سند نهایی سومین همایش جهانی سازمان ملل درباره کاهش خطرپذیری بلایا که در سندای ژاپن از ۲۳ الی ۲۷ اسفند ۱۳۹۳ برابر با ۱۴ الی ۱۸ مارس ۲۰۱۵ برگزار شد و تصویب چهارچوب سندای برای کاهش خطرپذیری بلایا در چشم‌انداز ۱۴۰۹-۱۳۹۴ برابر با ۲۰۳۰-۲۰۱۵ به ویژه در هفتمین هدف جهانی آن که می‌گوید تا سال ۱۴۰۹ برابر با ۲۰۳۰ دولت‌ها به طور جدی سامانه‌های هشدار زود هنگام، اطلاعات و برآوردهای خطرپذیری را ایجاد کنند و در دسترس مردم قرار دهند.

آگاهی از اهمیت نقش مدیریت اطلاعات بلایا در کاهش خطرپذیری بلایا و مقاوم‌سازی در برابر بلایا و همچنین توسعه همه‌جانبه و پایدار در آسیا و اقیانوسیه

تأکید براهمیت دادن به کاهش خطرپذیری بلایا در دستور کار توسعه پس از ۱۳۹۴ برابر با ۲۰۱۵ که انتظار می‌رود در نشست سران سازمان ملل در شهریور ۱۳۹۴ برابر با سپتامبر ۲۰۱۵ مورد تصویب واقع شود.

آگاهی از تقاضا برای خدمات اطلاعات بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه و درخواست برای ارتقاء و ساز و کارهای همکاری منطقه‌ای و تسهیم دانش به منظور بهبود ابعاد گوناگون مدیریت خطر بلایا از قبیل برآورد خطرات مختلف آمادگی برای بلایا، هشدار پیش از وقوع و پاسخ به بلایا

یادداشت‌برداری از گزارش ارزیاب در پیگیری قطعنامه ۶۷/۴ راجع به تأسیس مرکز و ارزیابی انجام‌شده توسط گروه مستقل ارزیابی، که در پایان نتیجه گرفت که به تأسیس یک مرکز منطقه‌ای برای حمایت از کشورهای عضو آسیب‌پذیر نیاز است تا شکاف موجود در مدیریت اطلاعات بلایا در این کشورها برطرف شود.

این گروه همچنین گام‌های مهمی را که از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران در پی‌ریزی مقدماتی به منظور عملیاتی شدن مرکز برداشته شده است تصدیق می‌کند. این یادداشت شامل نکات ذیل است:

۱- تأیید توصیه‌های ارائه‌شده توسط ارزیاب

۲- تصمیم به تأسیس به عنوان مؤسسه منطقه‌ای کمیسیون که در برنامه کار اسکاپ مربوط به فناوری اطلاعات و ارتباطات و کاهش خطرپذیری بلایا مشارکت می‌کند. این مرکز از طریق کمک‌های مالی داوطلبانه توسط دولت تأمین می‌شود که تا سقف (۵۰) میلیون دلار آمریکا در طی پنج‌سال اول تأسیس مرکز پیش‌بینی شده است.

۳- تصویب نظام‌نامه مرکز که متن آن به این قطعنامه ضمیمه شده است. نظام‌نامه به عنوان مبنای فعالیت‌ها و عملیاتی شدن مرکز

تلفی می‌شود.

۴- تشویق سازمان ملل و دیگر سازمان‌ها و نهاد(آژانس)های بین‌المللی و همچنین سازمان‌های غیردولتی مربوطه به حمایت از مرکز و همکاری با آن به منظور حول اهداف مرکز و تحقق برنامه کارآن.

۵- درخواست از دبیر اجرایی به رعایت موارد ذیل:

الف) اتخاذ اقدامات لازم برای اطمینان از این که مرکز به موقع تأسیس می‌شود. از این اقدامات می‌توان به نهائی شدن توافق میان کشور میزبان و سازمان ملل در ارتباط با مقر مرکز اشاره کرد.

ب) ارائه گزارش درباره پیشرفت صورت‌گرفته در اجرای این قطعنامه برای قرائت در همایش هفتاد و دوم کمیسیون.

۶- تصمیم به برآورد از عملکرد مرکز براساس یافته‌های موجود در گزارش مستقل و جامعی که قرار است در همایش هفتاد و ششم کمیسیون ارائه شود متعاقباً تعیین تکلیف ادامه فعالیت‌های مرکز به عنوان مؤسسه منطقه‌ای کمیسیون.

نظامنامه مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا

تأسیس

الف ۱-۲- مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا (که از این پس «مرکز» نامیده می‌شود) در تاریخ ۸ خرداد ۱۳۹۴ برابر با ۲۹ می ۲۰۱۵ تأسیس شد و به عنوان بدنه فرعی کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل برای آسیا و اقیانوسیه(که از این پس «کمیسیون» نامیده می‌شود) معرفی گردید. این مرکز که در پی قطعنامه‌های کمیسیون شکل گرفت تحت همین نام و بر اساس مواد این نظام به کار ادامه می‌دهد.

۲- مشارکت در فعالیتهای مربوط به توسعه ظرفیت مرکز برای همه کشورهای عضو و ناظر کمیسیون آزاد است.

۳- مرکز از جایگاه قانونی بدنه فرعی کمیسیون برخوردار است.

اهداف:

۴- کاهش تلفات انسانی و خسارات مادی و تأثیرات منفی ناشی از خطرات طبیعی از طریق تقویت مدیریت اطلاعات بلایا در منطقه‌ای آسیا و اقیانوسیه

۵- تقویت توانمندی‌ها و ظرفیتهای کشورهای و سازمان‌های منطقه‌ای فعال در حوزه مدیریت اطلاعات بلایا و کاهش خطرپذیری و اجرای چهارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا ۱۴۰۹-۱۳۹۴ برابر با ۲۰۳۰-۲۰۱۵ و دستورکار توسعه پس از ۱۳۹۴ برابر با ۲۰۱۵ که در حال تدوین است.

۶- مشارکت در افزایش همکاری‌های منطقه‌ای و هماهنگی میان کشورهای و سازمان‌های منطقه‌ای در زمینه مدیریت اطلاعات بلایا با هدف توسعه اجتماعی - اقتصادی ملت‌ها و دستیابی به اهداف توسعه‌ای که بر سر آن‌ها توافق بین‌المللی وجود دارد، به‌ویژه اهدافی که مرتبط با چهارچوب سندای برای کاهش خطرپذیری بلایا ۱۴۰۹-۱۳۹۴ برابر با ۲۰۳۰-۲۰۱۵ و همچنین دستورکار توسعه پس از

۱۳۹۴ برابر با ۲۰۱۵ که در حال تدوین است.

وظایف و کارکردها:

- ۷- فراهم‌آوری خدمات مدیریت اطلاعات بلایا برای کشورهای عضو و مؤسسات ملی و منطقه‌ای فعال در حوزه‌های پیشگیری از بلایا و کاهش خطر آمادگی، پاسخ‌وحیا با تأکید بر پایش بلایا و هشدار به موقع
- ۸- فراهم‌آوری کمک و خدمات فنی و مشاوره‌ای در ارتباط با سیاست‌ها، راهبردها و سامانه‌های اطلاعات بلایای کشورهای عضو و سازمان‌های منطقه
- ۹- تسهیل در دسترسی به منابع اطلاعات و داده‌های منطقه‌ای و جهانی در خصوص بلایا از طریق ایجاد استانداردها، چهارچوب‌ها و ساز و کارهای مناسب و توسعه برنامه‌های منطقه‌ای همچون تأسیس یک پایگاه داده‌های منطقه‌ای در خصوص بلایا
- ۱۰- توسعه ظرفیتهای کشورهای در حال توسعه و سازمان‌های منطقه‌ای برای تبدیل داده‌ها و اطلاعات جهانی و منطقه‌ای به نتایج و محصولات کاربردی در سطوح ملی و محلی از طریق تقویت بسیج منابع لازم و بهره‌گیری از همه امکانات موجود و اقدامات ابتکاری از قبیل مشارکت عمومی - خصوصی
- ۱۱- ایجاد و ارتقای همکاری‌های تکمیلی در میان مراکز زیر منطقه‌ای مدیریت بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه به منظور تبادل اطلاعات و دانش مربوط به بلایا از طریق پر کردن شکاف‌های موجود و ایجاد چهارچوب‌ها و سند الحاقی (پروتکل)‌های همکاری مناسب منطقه‌ای از قبیل تأسیس شبکه منطقه‌ای مدیریت اطلاعات با تأکید بر پایش بلایای جداگانه و هشدار به موقع و سریع
- ۱۲- توسعه ابزارها و سازوکارهای مدیریت اطلاعات بلایا از قبیل انتشارات و شبکه‌های مجازی
- ۱۳- فعالیت به عنوان یک پایگاه منطقه‌ای برای مدیریت بلایا جهت تبادل تخصص، تجارب و دانش و فراهم‌آوری خدمات فنی و کمک به کشورهای عضو و مؤسسات مدیریت بلایا در زمینه‌های گوناگون بلایا و کاهش خطرپذیری از طریق استفاده از برنامه‌های موجود و ابتکار عمل از قبیل همکاری‌های شمال - جنوب و جنوب - جنوب و دیگر سازمان‌های منطقه‌ای و مؤسسات تابعه کمیسیون
- ۱۴- انجام و تسهیل مطالعات و تحقیقات و فراهم‌آوری خدمات آموزشی ویژه درباره ابزارها، فنون و استانداردهای نوین به منظور مدیریت اطلاعات بلایا و پر کردن شکاف‌های موجود در زنجیره‌های تأمین اطلاعات بلایا در سطوح ملی و منطقه‌ای
- ۱۵- انجام و تسهیل مطالعات ویژه درباره برآورد نیازها و ظرفیت‌ها، چالش‌ها و فرصت‌ها در حوزه مدیریت اطلاعات بلایا به منظور حمایت از سیاست‌گذاران و مدیران متخصص در مدیریت بلایا در سطوح ملی و منطقه‌ای هر زمان و هر مکانی که لازم باشد.
- ۱۶- انجام و تسهیل مطالعات ویژه و فراهم‌آوری خدمات علمی و کاربردی در توسعه اقدامات و برنامه‌های مرتبط با کاهش خطر بلایا و اجرای توافق چهارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا برای فاصله زمانی ۱۴۰۹-۱۳۹۴ برابر با ۲۰۳۰-۲۰۱۵ و دستور کار توسعه پس از ۱۳۹۴ برابر با ۲۰۱۵ که در حال تدوین است.

محصولات و خدمات

۱۷- توسعه ظرفیت در مدیریت اطلاعات بلایا: کمک‌های آموزشی و فنی

۱۸- کمک اطلاعاتی و فعالیت‌هایی در ارتباط با تجزیه و تحلیل خطرپذیری، آسیب‌پذیری، برآورد میزان واقع‌شده در معرض خطر و همچنین تخمین خطر در سطوح منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای

۱۹- ارتباطات و انتشارات

• توسعه و کمک به شبکه‌های منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای اطلاعات بلایا

• حمایت از اقدامات ابتکاری و برنامه‌های توسعه ظرفیت بومی و ملی در ارتباط با مدیریت اطلاعات بلایا

• فراهم‌آوری اطلاعات مربوط به موارد دارای اولویت در مدیریت خطر بلایا

وسعت و دامنه

۲۰- مرکز فعالیت‌های خود را در مرحله (فاز) اول عملیاتی شدن با تأکید بر زیرمناطق آسیب‌پذیرتر آسیا و اقیانوسیه آغاز می‌کند که شامل جنوب شرق آسیا، جنوب و جنوب غرب آسیا و همچنین شمال و مرکز آسیا است. دلیل این امر اولویت‌دار بودن این زیرمناطق در نیاز به کاهش و مدیریت خطر بلایا است. مرکز ممکن است در نهایت تمام منطقه آسیا و اقیانوسیه را تحت پوشش خدمات خود قرار دهد.

۲۱- مرکز در رویکرد برنامه‌ریزی و فعالیت‌های خود انواع خطرات طبیعی را مورد توجه و رسیدگی قرار می‌دهد و تأکید خود را بر زمین لرزه، سونامی، سیل، طوفان‌های فصلی اقیانوسی و خشک‌سالی قرار می‌دهد زیرا موارد فوق عمده خطرات طبیعی منطقه را شامل می‌شوند.

۲۲- مرکز همه مراحل (فازها) و بخش‌های مدیریت بلایا و کاهش خطر را قبل، حین و بعد از وقوع بلایا پوشش می‌دهد.

۲۳- تمرکز برنامه‌ها و فعالیت‌های مرکز پیشنهادی بر موارد ذیل است:

الف) فراهم‌آوری توسعه ظرفیت در حوزه مدیریت اطلاعات بلایا

ب) فراهم‌آوری کمک‌های فنی و خدمات اطلاعاتی تکمیلی در هنگام بلایای عمده‌ای که نیازمند کمک‌های منطقه‌ای و بین‌المللی است که این امر از طریق تقویت و تکمیل همکاری‌ها با دیگر سازمان‌ها و مؤسسات مربوطه صورت می‌گیرد.

جایگاه و ساختار سازمانی:

۲۴- مرکز متشکل از یک شورای حکام (که از این پس شورا نامیده می‌شود) یک مدیر و کارمندان خواهد بود. کمیسیون حساب‌های جداگانه‌ای برای مرکز منظور می‌کند.

۲۵- محل مرکز در تهران جمهوری اسلامی ایران واقع است.

۲۶- فعالیت‌های مرکز باید در راستای خط مشی‌های مصوب و تصمیم‌گیری‌های اتخاذشده توسط مجمع عمومی، شورای اقتصادی- اجتماعی و کمیسیون باشد. مرکز باید تابع قوانین و مقررات مالی و کارکنان (پرسنلی) سازمان ملل و دستورالعمل‌های اداری مربوط باشد.

شورای حکام:

۲۷- مرکز شامل شورای حکام خواهد بود که متشکل از یک نماینده منصوب توسط دولت جمهوری اسلامی ایران و هشت نماینده دیگر که از سوی دیگر اعضای عضو و ناظر کمیسیون انتخاب می‌شوند خواهد بود. اعضای اصلی و ناظری که توسط کمیسیون انتخاب می‌شوند برای مدت سه سال بر سر کار خواهند بود اما می‌توانند دوباره انتخاب شوند. دبیر اجرایی کمیسیون یا نماینده او باید در جلسات شورا حضور داشته باشند.

۲۸- مدیر مرکز به عنوان دبیر شورا به انجام خدمت خواهد پرداخت.

۲۹- افراد ذیل می‌توانند توسط دبیر اجرایی کمیسیون به حضور در جلسات شورا دعوت شوند:

الف) نمایندگان کشورهای که عضو شورا نیستند

ب) نمایندگان دستگاههای سازمان ملل و نهاد(آژانس)های مرتبط و تخصصی

ج) دیگر سازمان‌ها و همچنین کارشناسان بر اساس نظر و تشخیص شورا

۳۰- شورا دست کم یک بار در سال تشکیل جلسه خواهد داد و قوانین داخلی خود را تصویب خواهد کرد. جلسات شورا توسط دبیر اجرایی کمیسیون تشکیل خواهد شد. این مقام می‌تواند بنا به خواست خود تشکیل جلسات ویژه شورا را پیشنهاد دهد و باید در صورتی که اکثریت اعضای شورا درخواست کنند جلسات ویژه‌ای را برگزار کند.

۳۱- میزان حد نصاب قانونی شرکت کنندگان در جلسات شورا برای تصمیم‌گیری، اکثریت اعضا خواهد بود.

۳۲- هر یک از نه نماینده شورا با توجه به بند (۲۷) این نظام‌نامه دارای یک رأی خواهند بود. تصمیمات و توصیه‌های شورا از طریق توافق جمعی و یا در صورت عدم تحقق آن، با کسب اکثریت اعضای حاضر و از طریق رأی‌گیری صورت خواهد گرفت.

۳۳- شورا باید در هر نشست منظم خود یک رئیس و یک نایب‌رئیس انتخاب کند که تا هنگام تشکیل جلسه بعدی شورا اداره امور را بر عهده خواهند داشت. رئیس و یا در صورت غیاب او نایب‌رئیس ریاست جلسات شورا را بر عهده خواهد داشت. اگر رئیس قادر به انجام خدمت برای مدت زمانی که انتخاب شده است نباشد، نایب‌رئیس مدت زمان باقی‌مانده تا پایان در حکم ریاست را در مقام رئیس انجام وظیفه خواهد کرد.

۳۴- شورا وضعیت اداری و مالی مرکز را مورد بررسی قرار می‌دهد و نحوه اجرای برنامه‌های عملی آن را بازبینی می‌کند. دبیر اجرایی کمیسیون گزارش سالانه را که توسط شورا تصویب شده است در زمان همایش سالانه کمیسیون به کمیسیون ارائه می‌دهد.

۳۵- شورا طرح‌های کاری سالانه و بلند مدت را که منطبق با برنامه کار مرکز است مورد بازبینی و تأیید قرار می‌دهد.

مدیر و کارکنان (پرسنل):

۳۶- مرکز دارای مدیر و کارکنان خواهد بود که باید از اعضای کارکنان (پرسنل) کمیسیون که تحت قوانین، مقررات و آیین‌نامه‌های اداری سازمان ملل منصوب شده‌اند باشند. از شورا دعوت می‌شود تا در زمان مقرر و مقتضی نامزدهایی را برای پست مدیریت معرفی

کند و مشاوره مؤثر ارائه دهد. دیگر اعضای اصلی و ناظر کمیسیون نیز می‌توانند برای این پست نامزدهایی معرفی کنند. تمام انتصابات برای مدت زمان ثابت و معین است و محدود به خدمات و فعالیت‌های مرکز می‌باشد.

۳۷- مدیر در امور مربوط به اداره مرکز، تدوین طرح‌های کاری سالانه و بلند مدت و همچنین اجرای برنامه کار در برابر دبیر اجرایی مسؤول و پاسخ‌گو است.

منابع مرکز:

۳۸- همه کشورهای عضو و ناظر کمیسیون باید به پرداخت کمک مالی منظم و سالانه جهت فعالیت‌های مرکز تشویق شوند. سازمان ملل یک صندوق امانی مشترک برای مرکز تأسیس می‌کند که از طریق آن اعانه‌های جمع‌آوری شده با توجه به بند (۴۰) از این نظام‌نامه منحصرأ به منظور پیشبرد عملیات و فعالیت‌های مرکز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۳۹- نهادهای سازمان ملل و نهاد(آژانس)های تخصصی و دیگر مراکز نیز باید به پرداخت داوطلبانه کمک‌های مالی جهت استفاده در عملیات‌های مرکز تشویق شوند. سازمان ملل صندوق‌های امانی جداگانه‌ای را برای اعانه‌های داوطلبانه جهت طرح(پروژه)های همکاری‌های فنی و دیگر اعانه‌های داوطلبانه ویژه برای فعالیت‌های مرکز اختصاص می‌دهد.

۴۰- منابع مالی مرکز باید مطابق با قوانین و مقررات مالی سازمان ملل مدیریت شود.

تغییرات و اصلاحیه‌ها

۴۱- آوردن اصلاحیه در این نظام‌نامه منوط به تصویب قطعنامه‌ای در کمیسیون است.

موارد ذکر شده در نظام‌نامه

۴۲- در صورتی که در روند امور به موردی برخورد شود که در این نظام‌نامه به آن اشاره نشده باشد و یا این که با توجه به بند (۳۰) این نظام‌نامه آن مورد در قوانین مصوب توسط شورای حکام موجود نباشد، قانون مربوطه در کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل برای آسیا و اقیانوسیه به عنوان معیار اطلاق شده و برای مرکز قابل اجرا خواهد بود.

ابلاغ و اجرا

۴۳- این نظام‌نامه به محض تصویب در کمیسیون لازم اجرا خواهد بود

جهت رفع تذکر ردیف (۳) شورای نگهبان متن رسمی فارسی و انگلیسی اسناد مختلف مذکور در نظام‌نامه جهت استحضار شورای نگهبان به پیوست ارسال می‌شود.

توزیع: عمومی
۲۲ ژانویه ۲۰۱۳ (۳ بهمن ۱۳۹۱)
متن اصلی: انگلیسی

سازمان ملل متحد

شورای اقتصادی و اجتماعی

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه

شصت و نهمین نشست
بانکوک، ۲۵ آوریل الی ۱ مه ۲۰۱۳ (۵ الی ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۲)
بند ۳(ز) دستور کار موقت
بررسی مسائل مرتبط با ساختار متبوع کمیسیون
شامل کار نهادهای منطقه ای: توسعه اجتماعی

گزارش نشست عالی‌رتبه میان دولتی در خصوص بررسی نهایی اجرای دهه افراد
دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه، ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲

خلاصه

نشست عالی‌رتبه میان دولتی در خصوص بررسی نهایی اجرای دهه افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲ در شهر اینچئون^۱ جمهوری کره مابین ۲۹ اکتبر الی ۲ نوامبر ۲۰۱۲ (۷ الی ۱۱ آبان ۱۳۹۱) برگزار گردید. این نشست که کمیسیون برگزارکننده آن بود و دولت جمهوری کره میزبانی آن را بر عهده گرفت شامل بخش مقامات مسئول ارشد برگزار شده مابین ۲۹ الی ۳۱ اکتبر ۲۰۱۲ (۷ الی ۹ آبان ۱۳۹۱) و بخش وزرای برگزار شده در اول و دوم نوامبر ۲۰۱۲ (۱۰ الی ۱۱ آبان ۱۳۹۱) بود. مجموعاً ۳۰۰ نماینده دولتی، جامعه مدنی و نهادهای سازمان ملل متحد در نشست حضور داشتند و ۳۸ عضو اصلی و علی‌البدل کمیسیون اکثراً در سطح وزیر در آن شرکت جستند.

این نشست پیرو قطعنامه های ۶۴/۸، ۶۴/۱۱ و ۶۸/۷ کمیسیون با اهداف زیر برگزار شد:

الف) اجرای بررسی نهایی پیشرفت حاصله در اجرای دهه افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲ شامل اجرای چارچوب عمل هزاره بیواکو^۲ و بیواکو به علاوه پنج در جهت جامعه فراگیر، عاری از مانع و حق محور^۳ برای افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه^۴ و شناسایی چالشهای باقیمانده که باید مورد توجه قرار گیرند،

ب) تبادل عملکردهای مناسب، تجارب و سیاستهای ملی آینده نگر مرتبط با ساختن جوامع فراگیر معلولیت در آسیا و

Incheon
Biwako Millennium Framework for Action
Biwako Plus Five towards an Inclusive, Barrier-free and Rights-based Society for Persons with Disabilities in
Asia and the Pacific

دفتر هیئت دولت

اقیانوسیه،

ج) در نظر گرفتن و تصویب بیانیه وزرا و راهبرد منطقه ای به منظور ارتقای حقوق افراد دارای معلولیت طی دهه جدید پوشش دهنده بازه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲.

متعاقب قطعنامه ۶۸/۷ کمیسیون، دهه جدید افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲ در طی نشست برای هدف تسریع تصویب و اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت^۱ در منطقه آسیا و اقیانوسیه آغاز شد. علاوه بر این، بیانیه وزرا درباره دهه افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲ و راهبرد اینچئون برای "تحقق حقوق" افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه^۲ در این نشست تصویب شدند و در واقع اولین مجموعه جهانی اهداف توسعه فراگیر معلولیت توافق شده منطقه ای شکل گرفت که بنوبه خود اقدام در طی دهه جدید و دستیابی به افق منطقه ای جامعه فراگیری را که حقوق افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه را تضمین، ارتقا و حفظ میکند تسریع مینماید. راهبرد اینچئون شامل ۱۰۰ هدف کلان، ۲۷ هدف خرد و ۶۲ شاخص میباشد.

از کمیسیون درخواست میشود که در مورد دو موضوع اقدام اتخاذ نماید:

الف) بررسی و تصویب گزارش نشست عالیرتبه میان دولتی فوق الذکر شامل اعلامیه وزرا درباره افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲ و راهبرد اینچئون برای "تحقق حقوق" افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه،

ب) انتخاب ۱۵ عضو اصلی و عضو علی البدل کمیسیون و ۱۵ سازمان جامعه مدنی از فهرستهای ذیل برای عضویت در کارگروه دهه افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲:

• *اعضای اصلی و اعضای علی البدل کمیسیون:* به ترتیب الفبا، (۱) اندونزی، (۲) بنگلادش، (۳) بوتان، (۴) پاکستان، (۵) تایلند، (۶) جمهوری کره، (۷) چین، (۸) ژاپن، (۹) ساموئا، (۱۰) فدراسیون روسیه، (۱۱) فیجی، (۱۲) فیلیپین، (۱۳) کرییاس، (۱۴) مالزی، (۱۵) مغولستان، (۱۶) میانمار و (۱۷) هندوستان.

• *سازمانهای جامعه مدنی:* (۱) شبکه اوتیسم کشورهای آسیان، (۲) مجمع معلولیت کشورهای انجمن ملتهای آسیای جنوب شرقی (آسیان)^۳، (۳) مرکز توسعه آسیا و اقیانوسیه در زمینه معلولیت، (۴) سازمان متحد دی پی او آسیا و اقیانوسیه^۴، (۵) مجمع معلولیت آسیا و اقیانوسیه، (۶) مجمع معلولیت آسیای مرکزی، (۷) هیئت نایبانیان مسیحی، (۸) شبکه توانبخشی مبتنی بر جامعه آسیا و اقیانوسیه، (۹) سازمان تعهدات هندوستان، (۱۰) کنسرسیوم دیزی^۵، (۱۱) سازمان بین المللی افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه، (۱۲) مجمع منطقه ای فراگیری بین المللی آسیا و اقیانوسیه، (۱۳) مجمع معلولیت اقیانوسیه، (۱۴) سازمان بین المللی توانبخشی منطقه آسیا و اقیانوسیه، (۱۵) مجمع معلولیت جنوب آسیا، (۱۶) اتحادیه جهانی نایبانیان آسیا و اقیانوسیه، (۱۷) دبیرخانه منطقه ای آسیا و اقیانوسیه فدراسیون جهانی ناشنوایان، (۱۸) فدراسیون جهانی نایبانیان و ناشنوایان آسیا و اقیانوسیه و (۱۹) شبکه جهانی کاربران و نجات یافتگان روانپزشکی آسیا و اقیانوسیه.

این نشست ضمن تصمیم گیری درباره ترکیب اعضای کارگروه از کمیسیون درخواست نمود که به اصل حضور نمایندگان زیرمنطقه ای برای انتخاب ۱۵ عضو اصلی و علی البدل و معیارهای انتخاب سازمانهای جامعه مدنی بنا به مندرجات بند ۷ شرح وظایف کارگروه به شکل زیر توجه نماید: براساس بند مذکور، سازمان جامعه مدنی برای برخورداری از حق عضویت در کارگروه باید الف) در سطح منطقه ای و زیرمنطقه ای در آسیا و اقیانوسیه عمل نمایند، ب) سازمان یا شبکه ای باشد که منافع افراد دارای معلولیتهای متنوع را مشخص، حمایت و یا ارتقا نماید و ج) دارای تخصص فنی مرتبط با پیشبرد اجرای بیانیه وزرا و راهبرد اینچئون باشد.

در شرح وظایف مصوب تصریح شده است که کارگروه باید متشکل از ۳۰ عضو باشد: ۱۵ عضو اصلی و عضو علی البدل و ۱۵ عضو از جامعه مدنی. در نشست عالیرتبه میان دولتی، مجموع ۱۷ دولت و ۱۹ سازمان جامعه مدنی علاقه

Convention on the Rights of Persons with Disabilities
Incheon Strategy to "Make the Right Real" for Persons with Disabilities in Asia and the Pacific
Association of Southeast Asian Nations (ASEAN)
Asia-Pacific DPO United
DAISY Consortium

دفتر هیئت دولت

خود را به حضور در کارگروه برای دوره اول پوشش دهنده بازه ۲۰۱۳ الی ۲۰۱۷ ابراز نمودند.

از آنجا که تعداد سازمانهای جامعه مدنی و دولتهای علاقمند بیش از تعداد عضو تصریح شده در کارگروه است، دبیرخانه پیشنهادات زیر را برای در نظر گرفتن کمیسیون ارائه مینماید:

الف) اعضای اصلی و اعضای علی البدل کمیسیون

ب) ۱۷ دولت مذکور علاقه خود را به حضور در کارگروه از زیرمنطقه های زیر اعلام نمودند: ۴ مورد از شرق و شمال شرق آسیا، ۵ مورد از جنوب شرق آسیا، ۴ مورد از جنوب و جنوب غرب آسیا، یک مورد از مرکز و شمال آسیا و ۳ مورد از اقیانوسیه. با استفاده از روش وزن دهی جمعیتی برای محاسبه تعداد نماینده بنا به زیرمنطقه مشخص شد که در هر یک از دو زیرمنطقه آسیای جنوب شرقی و اقیانوسیه یک نفر بیش از سهمیه حضور دارند.

در این راستا، دو گزینه برای در نظر گرفتن و تصمیم کمیسیون ارائه شدند:

گزینه ۱ (دولتها): تشریک کرسیهای نمایندگی

از پنج کشور فوق الذکر از آسیای جنوب شرقی و سه کشور / قلمرو از اقیانوسیه درخواست میگردد که در خصوص تعیین دو کشور / قلمرو که به تناوب در تشریک کرسی در کارگروه برای دوره پنج ساله اول عضویت در بازه ۲۰۱۳ الی ۲۰۱۷ (به عنوان نمونه، ۲/۵ سال برای هر کشور / قلمرو) در زیرمنطقه خود تصمیم گیری نمایند.

گزینه ۲ (دولتها): ادغام ناظرین

از پنج کشور در آسیای جنوب شرقی و سه کشور / قلمرو در اقیانوسیه درخواست میگردد که در خصوص مشارکت کشور / قلمرو به عنوان "ناظر" در طی دوره پنج ساله اول عضویت در بازه ۲۰۱۳ الی ۲۰۱۷ در زیرمنطقه خود تصمیم گیری نمایند. بنابراین، علاوه بر ۱۵ عضو کارگروه، دو کشور / قلمرو (یکی از آسیای جنوب شرقی و یکی از اقیانوسیه) در کارگروه با جایگاه ناظر شرکت مینمایند.

ب) سازمانهای جامعه مدنی

بنا به درخواست نشست عالیرتبه میان دولتی، دبیرخانه پیروی، ۱۹ سازمان جامعه مدنی فوق الذکر را از بند ۷ شرح وظایف کارگروه راستی آزمایی نمود که در طی این فرایند راستی آزمایی مشخص گردید که سازمان تعهدات هندوستان از معیارهای مندرج در بند ۷ بنا به آنکه "در سطح منطقه ای و زیرمنطقه ای در آسیا و اقیانوسیه عمل نمیکند" متابعت نمیکند.

دو گزینه نیز برای در نظر گرفتن و تصمیم گیری کمیسیون در خصوص ۱۸ سازمان باقیمانده که دارای معیارهای صلاحیت برای عضویت در کارگروه هستند پیشنهاد میشوند:

گزینه ۱ (سازمانهای جامعه مدنی): تشریک کرسیهای نمایندگی

۱۸ سازمان جامعه مدنی مذکور باید میان خود در خصوص تعیین تناوب تشریک ۳ کرسی توسط ۶ سازمان در کارگروه برای اولین دوره پنج ساله عضویت بازه ۲۰۱۳ الی ۲۰۱۷ (به عنوان مثال، ۲/۵ سال عضویت برای هر یک از آن ۶ سازمان) تصمیم گیری نمایند.

گزینه ۲ (سازمانهای جامعه مدنی): ادغام ناظرین

۱۸ سازمان جامعه مدنی مذکور باید در خصوص مشارکت ۳ سازمان به عنوان "ناظر" در طی دوره اول عضویت در بازه ۲۰۱۳ الی ۲۰۱۷ تصمیم گیری نمایند. بنابراین، علاوه بر ۱۵ سازمان جامعه مدنی عضو کارگروه، ۳ سازمان دیگر در کارگروه با جایگاه ناظر برای دوره پنج ساله اول عضویت در طی ۲۰۱۳ الی ۲۰۱۷ شرکت مینمایند.

در صورت نیاز به تصمیم گیری در ارتباط با هر یک از گزینه های فوق الذکر، کمیسیون میتواند از دبیرخانه برای ارتباط با دولتها و سازمانهای جامعه مدنی مذکور به منظور اجرای تصمیمات کمیسیون درخواست نماید. کمیسیون

دوره پنجم دولت

همچنین می‌تواند سایر گزینه‌ها را برای تعیین انتخاب نهایی عضویت در کارگروه در نظر بگیرد.

فهرست مطالب

بخش اول موارد نیازمند اقدام توسط کمیسیون و مواردی که به اطلاع کمیسیون رسانده شده

الف) بیاتیه وزرا درباره افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲

پیوستها

۱. راهبرد اینچئون برای "تحقق حقوق" افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه

۱.۱. پیشینه

۱.۲. اصول اصلی و جهت گیری سیاستگذاری

۱.۳. اهداف کلان و خرد اینچئون

۱.۴. اشکال اجرای اثربخش: سطوح ملی، زیرمنطقه ای و منطقه ای

۲. شرح وظایف کارگروه افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه

ب) توصیه

بخش دوم صورتجلسه

الف) بررسی اجرای چارچوب عمل هزاره بولکو و بواکو به علاوه پنج در جهت جامعه فراگیر، عاری از مانع و حق محور برای افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه

ب) در نظر گرفتن پیش نویس بیاتیه وزرا درباره افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲ و پیش نویس راهبرد اینچئون برای "تحقق حقوق" افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه

ج) در نظر گرفتن عضویت در کارگروه دهه افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه، ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲

د) تصویب گزارش مقامات مسئول ارشد

ه) بررسی سیاستهای آینده نگر برای ارتقای توسعه فراگیر معلولیت و ارتقای قابل ملاحظه حقوق افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه طی دهه جدید افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه، ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲

و) سایر موارد

ز) تصویب بیاتیه وزرا درباره دهه افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه، ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲ و راهبرد اینچئون برای "تحقق حقوق" افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه

ح) تصویب گزارش نشست

دفتر هیئت دولت

ط) اختتامیه نشست

بخش سوم سازماندهی

الف) بخش مقامات مسئول ارشد

ب) بخش وزرا

پیوست فهرست اسناد

بخش اول موارد نیازمند اقدام توسط کمیسیون و مواردی که به اطلاع کمیسیون رسانده شده

الف) بیاتیه وزرا درباره افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه، ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲

ما وزرا و نمایندگان اعضای اصلی و اعضای علی البدل کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد برای آسیا و اقیانوسیه (کمیسیون) گردهم آمده در نشست عالی‌رتبه میان دولتی بررسی نهایی اجرای دهه افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲ برگزار شده در اینچئون جمهوری کره از ۲۹ اکتبر الی ۲ نوامبر ۲۰۰۲ (۷ الی ۱۱ آبان ۱۳۹۱).

با یادآوری قطعنامه ۳۷/۵۲ مجمع عمومی مورخ ۳ دسامبر ۱۹۸۲ (۱۳ آذر ۱۳۶۱) که در آن مجمع برنامه عمل جهانی مربوط به افراد دارای معلولیت^۱ و قطعنامه ۴۸/۹۶ مورخ ۲۰ دسامبر ۱۹۹۳ (۳۰ آذر ۱۳۷۲) که در آن مجمع عمومی قوانین استاندارد برابری فرصت‌ها برای افراد دارای معلولیت^۲ که در آن افراد دارای معلولیت هم به عنوان عوامل توسعه و هم به عنوان ذینفعان آن در کلیه جوانب توسعه به رسمیت شناخته میگردند،

همچنین با یادآوری قطعنامه ۶۱/۱۰۶ مورخ ۱۳ دسامبر ۲۰۰۶ (۲۳ آذر ۱۳۸۵) که طی آن مجمع عمومی کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت^۳ و الحاقیه اختیاری آن را که در ۳ مه ۲۰۰۸ (۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۷) لازم الاجرا گشت تصویب نمود،

همچنین با یادآوری قطعنامه ۶۵/۱ مجمع عمومی مورخ ۲۲ سپتامبر ۲۰۱۰ (۳۱ شهریور ۱۳۸۹) تحت عنوان "حفظ وعده: متحد برای دستیابی به اهداف توسعه هزاره"^۴ که در آن از جمله اذعان داشت که سیاستها و اقدامات باید بر افراد فقیر و آنهایی که در آسیب پذیرترین شرایط به سر میبرند منجمله افراد دارای معلولیت تمرکز داشته باشند تا آنها از پیشرفت در جهت تحقق اهداف توسعه هزاره منتفع گردند،

با استقبالی از تصمیم مجمع عمومی برای برگزاری نشست عالی‌رتبه تحقق اهداف توسعه هزاره و سایر اهداف توسعه پذیرفته شده بین المللی برای افراد دارای معلولیت^۵ در سطح سران کشورها و دولتها در ۲۳ سپتامبر ۲۰۱۳ (اول مهر ۱۳۹۲) با موضوع کلی "راه آینده: دستور کار توسعه فراگیر معلولیت به سمت ۲۰۱۵ و پس از آن"^۶؛

(TV) 1/37/351/Add.1 and Corr.1, annex, sect. VIII, recommendation 1
Standard Rules for the Equalization of Opportunities for Persons with Disabilities
Convention on the Rights of Persons with Disabilities
Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals
High-level Meeting on the Realization of the Millennium Development Goals and other Internationally
Agreed Development Goals for Persons with Disabilities
The way forward: a disability-inclusive development agenda towards 2015 and beyond

دفتر هیئت دولت

با یادآوری قطعنامه ۶۶/۲۹۰ مجمع عمومی مورخ ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۲ (۱۹ شهریور ۱۳۹۱) که در آن درک مشترک امنیت انسانی و از جمله برخورداری کلیه افراد مخصوصاً افراد آسیب پذیر از حق آزادی از ترس و آزادی از نیاز^۱ با فرصت برابر برخورداری از کلیه حقوق خود و تحقق کامل پتانسیل انسانی خود تصریح شده است،

همچنین با یادآوری قطعنامه ۶۸/۳ مورخ ۲۳ آوریل ۱۹۹۲ (۴ اردیبهشت ۱۳۷۱) در خصوص دهه افراد دارای معلولیت آسیا و اقیانوسیه ۱۹۹۳ الی ۲۰۰۲ که در آن کمیسیون اولین چنین دهه منطقه ای را در جهان اعلام نمود،

همچنین با یادآوری قطعنامه ۵۸/۴ مورخ ۲۲ مه ۲۰۰۲ (اول خرداد ۱۳۸۱) درباره ارتقای جامعه فراگیر، عاری از مانع و حق محور برای افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه در قرن بیست و یکم که در آن کمیسیون تداوم دهه افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه را برای دهه دیگر از ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲ اعلام نمود،

با یادآوری قطعنامه ۵۹/۳ کمیسیون مورخ ۴ سپتامبر ۲۰۰۳ (۱۳ شهریور ۱۳۸۲) درباره اجرای منطقه ای چارچوب عمل هزاره بیواکو در جهت جامعه فراگیر، عاری از مانع و حق محور برای افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه در طی دهه افراد دارای معلولیت، ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲، که در طی آن کمیسیون از جمله از اعضای اصلی و اعضای علی البدل درخواست حمایت از اجرای چارچوب عمل هزاره بیواکو را مطرح نمود،

همچنین با یادآوری قطعنامه ۶۴/۴ کمیسیون مورخ ۳۰ آوریل ۲۰۰۸ (۱۰ اردیبهشت ۱۳۸۷) درباره اجرای منطقه ای چارچوب عمل هزاره بیواکو و بیواکو به علاوه پنج در جهت جامعه فراگیر، عاری از مانع و حق محور برای افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه که در آن کمیسیون برگزاری نشست عالیرتبه میان دولتی را برای بررسی اجرای چارچوب عمل هزاره بیواکو و بیواکو به علاوه پنج در ۲۰۱۲ را به عنوان سال پایانی دهه افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲ تصویب نمود،

همچنین با یادآوری قطعنامه ۶۶/۱۱ کمیسیون مورخ ۱۹ مه ۲۰۱۰ (۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۹) در زمینه آمادگی منطقه ای نشست عالیرتبه میان دولتی بررسی نهایی اجرای دهه افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۲ که در آن کمیسیون مشارکت کلیه دست اندرکاران را از جمله سازمانهای افراد دارای معلولیت از آسیا و اقیانوسیه در فرایند مقدماتی منجر به نشست عالیرتبه میان دولتی تشویق نمود،

با یادآوری قطعنامه ۶۸/۷ کمیسیون مورخ ۲۳ مه ۲۰۱۲ (۲ خرداد ۱۳۹۱) که در طی آن کمیسیون دهه افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۲ را اعلام نمود و از کلیه اعضای اصلی و اعضای علی البدل درخواست مشارکت فعال را در نشست عالیرتبه میان دولتی و توجه و تصویب چارچوب راهبردی برای راهنمایی اجرای دهه مبتنی بر تعهدات و اصول کلی مصرف در کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت نمود،

با اذعان آنکه براساس تخمین گزارش جهانی معلولیت، ۱۵ درصد جمعیت نوعی از معلولیت را تجربه میکند که در منطقه آسیا و اقیانوسیه معادل ۶۵۰ میلیون فرد دارای معلولیت که ۸۰ درصد آنها در کشورهای در حال توسعه زندگی میکنند^۲،

با استقبال از پیشرفت حاصله در طی ۲ دهه آسیا و اقیانوسیه مابین ۱۹۹۳ الی ۲۰۱۲ توسط اعضای اصلی و اعضای علی البدل کمیسیون در ایجاد بنیاد پرویکرد حق محور با تمرکز بر کرامت افراد دارای معلولیت در راستای توسعه فراگیر مخصوصاً از طریق سیاستگذاری و تعهدات نهادی در کنار تحولات جدید در قانونگذاری و توانمندسازی،

Freedom from fear, freedom from want
منبع:

World Health Organization/World Bank, World Report on Disability (Geneva: World Health Organization, 2011), p.29.

دفتر هیئت دولت

با اعلام مراتب تقدیر از کمکهای جامعه مدنی مخصوصا سازمانهای حمایتگر و متشکل از افراد دارای معلولیت به پیشرفت حاصله از طریق آگاهی رسانی مداوم نسبت به حقوق افراد دارای معلولیت مختلف، نوآوری عملکرد مناسب و مشارکت در گفتگوی سیاستگذاری،

با نظر داشتن آنکه رهبران اقیانوسیه در چهل و یکمین مجمع جزایر اقیانوسیه برگزار شده در پورت ویلا از طریق اعلامیه ۵ اوت ۲۰۱۱ (۱۴ خرداد ۱۳۸۹) حمایت خود را از راهبرد منطقه ای اقیانوسیه درباره معلولیت ۲۰۱۰ الی ۲۰۱۵ به منظور حمایت و ارتقای حقوق افراد دارای معلولیت، ارائه چارچوب برای هماهنگی در ساختن اقیانوسیه فراگیر معلولیت تقویت تعهد دست اندرکاران به سمت اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و سایر ابزار حقوق بشر مبتنی بر معلولیت تأیید مجدد کردند،

با اعلام مراتب تقدیر از بیانیه بالی درباره ارتقای نقش و مشارکت افراد دارای معلولیت در جوامع آسانسور^۱ مصوب ۱۷ نوامبر ۲۰۱۱ (۲۷ آبان ۱۳۹۰) توسط انجمن ملتهای آسیای جنوب شرقی (آسانسور) در نوزدهمین نشست خود در بالی اندونزی که طی آن آسانسور از جمله بازه ۲۰۱۱ الی ۲۰۲۰ را دهه افراد دارای معلولیت آسانسور در جهت تضمین مشارکت اثربخش افراد دارای معلولیت و جاری سازی اتخاذ دیدگاههای معلولیت در برنامه ها و سیاستهای آسانسور در امنیت اقتصادی-سیاسی و ارکان اجتماعی-فرهنگی جوامع آسانسور اعلام نمود،

با استقبال از شراکت بوزان برای همکاری اثربخش توسعه^۲ تصویب شده در ۱ دسامبر ۲۰۱۱ (۱۱ آذر ۱۳۹۰) توسط چهارمین نشست عالیرتبه اثربخشی کمک در بوزان جمهوری کره که از جمله بر اهمیت تعهدات بین المللی در خصوص معلولیت برای شکل دهی بنیاد همکاری برای توسعه اثربخش صحنه گذاشت،

همچنین استقبالی از بیانیه بیجینگ پیرامون توسعه فراگیر معلولیت^۳ که توسط مجمع بیجینگ با موضوع "حذف موانع، ارتقای ادغام"^۴ در ۸ ژوئن ۲۰۱۲ (۱۸ خرداد ۱۳۹۱) تصویب شد و از جمله اهمیت تسریع تصویب و اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و گنجاندن بعد معلولیت در دستور کار توسعه پسا ۲۰۱۵ سازمان ملل متحد را در بخشهای مختلف به رسمیت می شناسد،

ضمن اذعان راهکارهای توانبخشی مبتنی بر جامعه^۵ که سند مشترک سازمان جهانی بهداشت، سازمان بین المللی کار، سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد و کنفرانس بین المللی توسعه و معلولیت است و راهبرد جامع کاهش فقر چندبخشی را برای اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت ارائه مینماید،

با یادآوری سند پیامد کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد تحت عنوان "آینده ای را که میخواهیم"^۶ که در کنفرانس مورخ ۲۲ ژوئن ۲۰۱۲ (۲ تیر ۱۳۹۱) تصویب شد که در ضمن افراد دارای معلولیت را شناسایی میکرد و حق آنها را برای در نظر گرفته شدن در اقدامات تسریع کننده اجرای تعهدات توسعه پایدار به رسمیت میشناخت،

با نکر توام با نگرانی آنکه چالشهای بسیاری همچنان در مسیر تضمین برخورداری افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه از حق دسترسی عادلانه به فرصتهای اقتصادی و اجتماعی و مشارکت سیاسی و تمامی سایر جوانب زندگی باقی مانده اند،

Port Vila
 ۱ بنگرید به: www.forumsec.org/resources/uploads/attachments/documents/2010_Forum_Communique.pdf
 ۲ منبع: Pacific Islands Forum Secretariat, document PIFS(09)FDMM.07 (available from www.forumsec.org/fj)
 ۳ بنگرید به: www.aseansec.org/documents/19th%20summit/Bali_Declaration_on_Disabled_Person.pdf
 ۴ بنگرید به:
 ۵ www.aideffectiveness.org/busanhlf4/images/stories/hlf4/OUTCOME_DOCUMENT_FINAL_EN.pdf
 ۶ بنگرید به: E/ESCAP/APDDP(3)/INF/5 removing barriers, promoting integration
 ۷ بنگرید به: www.who.int/disabilities/cbr/guidelines/en/index.html
 ۸ بنگرید به: General Assembly resolution 66/288 of 27 July 2012

با تاکید بر نیاز توجه به ابعاد معلولیت تبعات درازمدت سالمندی سریع جمعیت امروزی در آسیا و اقیانوسیه، با نگر توام با نگرانی جدی نسبت به اثرات نامتناسب بلایا بر افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه که در ۳ دهه اخیر گرفتار بالاترین تعداد بلایا بوده است، همچنین با نگر توام با نگرانی جدی آنکه دیدگاههای کلیشه ای منفی و رفتار تبعیض آمیز نسبت به معلولیت همچنان علیه دارند، ضمن توجه به آنکه فرصتهای فزاینده ای برای ارتقا و حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت از طریق بکارگیری فناوریهای جدید برای ارتقای دسترسی به محیط زیست فیزیکی، حمل و نقل عمومی، دانش، اطلاعات و ارتباطات موجودند،

۱. راهبرد اینچئون را برای "تحقق حقوق" افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه بنا به پیوست به منظور تسریع اقدام که باعث تسریع دستاورد افق منطقه ای جامعه فراگیر که حقوق کلیه افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه را تضمین، ارتقا و حفظ مینماید در طی دهه جدید افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه تصویب مینماید،
۲. نقش محوری دولت را در تضمین، ارتقا و حفظ حقوق افراد دارای معلولیت و در ارتقای فراگیری ابعاد معلولیت در دستور کار توسعه پسا ۲۰۱۵ در بخشهای متنوع به رسمیت میشناسد،
۳. نسبت به اجرای بیاتیه حاضر و راهبرد اینچئون از طریق ارتقای اقدام برای کسب اهداف کلان و خرد این راهبرد تا سال ۲۰۲۰ متعهد میگردد،
۴. از کلیه دست اندرکاران مربوطه از جمله موارد ذیل برای پیوستن به شراکت منطقه ای با هدف کمک به اجرای بیاتیه حاضر و راهبرد اینچئون دعوت به عمل می آورد:

الف) سازمانهای میان دولتی زیرمنطقه ای شامل انجمن ملت های آسیای جنوب شرقی، سازمان همکاری اقتصادی (اگو)، مجمع جزایر اقیانوسیه و انجمن جنوب آسیا برای همکاری منطقه ای به منظور ارتقا و تقویت همکاری زیرمنطقه ای در راستای توسعه فراگیر معلولیت با هماهنگی کمیسیون،

ب) سازمانهای همکاری توسعه به منظور تقویت فراگیری معلولیت در سیاستها، طرحها و برنامه های خود،

ج) بانک جهانی و بانک توسعه آسیا برای برنامه ریزی منابع فنی و مالی خود در جهت توسعه فراگیر معلولیت در آسیا و اقیانوسیه،

د) نهادهای سازمان ملل متحد شامل برنامه ها، صندوقها، سازمانهای تخصصی و کمیسیون در راستای تأمین مشترک توسعه فراگیر معلولیت در آسیا و اقیانوسیه از طریق کاربرد اثربخش سازوکارهای موجود در سطوح ملی، منطقه ای و بین المللی مانند گروه توسعه سازمان ملل متحد و تیمهای کشوری سازمان ملل متحد،

ه) سازمانهای جامعه مدنی مخصوصا سازمانهای حمایتگر و متشکل از افراد دارای معلولیت به منظور مشارکت اثربخش در پایش و ارزیابی دهه تقویت پاسخ دهی مناسب به نیازها و امیدهای افراد دارای معلولیت از طریق دسترسی به گروههای معلولیت متعدد و کمک به تدوین و اجرای برنامه و سیاستها،

و) سازمانهای حمایتگر و متشکل از افراد دارای معلولیت برای مشارکت فعال در فرایندهای تصمیم گیری مرتبط با راهبرد اینچئون،

ز) بخش خصوصی به منظور ارتقای روندهای کسب و کار فراگیر معلولیت،

۵. از دبیر اجرایی کمیسیون موارد زیر را درخواست مینماید:

دفتر هیئت دولت

الف) اولویت دادن به حمایت از اعضای اصلی و اعضای علی البدل در اجرای کامل و اثربخش بیاتیه حاضر و راهبرد اینچئون با همکاری سایر نهاد های مربوطه،

ب) مشارکت با دست اندرکاران و ترغیب مشارکت در اجرای بیاتیه حاضر و راهبرد اینچئون،

ج) ارائه پیامد این نشست عالیرتبه میان دولتی در سی و نهمین نشست کمیسیون برای تصویب،

د) ارائه پیامد این نشست عالیرتبه میان دولتی از طریق رئیس مجمع عمومی به نشست عالیرتبه تحقق اهداف توسعه هزاره و سایر اهداف توسعه پذیرفته شده بین المللی برای افراد دارای معلولیت که قرار است در ۲۳ سپتامبر ۲۰۱۳ (اول مهر ۱۳۹۲) برگزار گردد،

ه) گزارش ۳ سالانه به کمیسیون از آن تاریخ تا انتهای دهه در خصوص پیشرفت اجرای بیاتیه حاضر و راهبرد اینچئون،

و) تدوین نقشه راه برای اجرای راهبرد اینچئون برای "تحقق حقوق" افراد دارای معلولیت از طریق الزامات گزارش دهی برای ارائه به هفتمین نشست کمیسیون،

۶. به کمیسیون در شصت و نهمین نشست خود توصیه مینماید که در زمینه برگزاری نشست عالیرتبه میان دولتی برای بررسی پیشرفت دهه در میانه آن دهه (۲۰۱۷) و در سال پایانی آن دهه (۲۰۲۲) تصمیم گیری نماید.

ترجمه از متن انگلیسی: حمید مرعشی

دفتر هیئت دولت

توزیع: عمومی
۲۱ ژانویه ۲۰۱۶ (۲ بهمن ۱۳۹۲)
متن اصلی: انگلیسی

سازمان ملل متحد
شورای اقتصادی و اجتماعی

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه

هفتادمین نشست
باتوک، ۱۹ الی ۲۳ مه ۲۰۱۶ (۲۰ اردیبهشت الی ۳ خرداد ۱۳۹۳)
بند ۳(ج) دستورکار موقت
بررسی مسائل مرتبط با ساختار متبوع کمیسیون، شامل
فعالتهای نهادهای منطقه ای:
محیط زیست و توسعه

گزارش کمیته در خصوص محیط زیست و توسعه در سومین نشست

خلاصه

کمیته محیط زیست و توسعه (از این پس، "کمیته") سومین نشست خود را در باتوک مابین ۲۹ الی ۳۱ اکتبر ۲۰۱۳ (۷ الی ۹ آبان ۱۳۹۲) برگزار نمود. در این جلسه، کمیته مسائل جدید و باقیمانده از گذشته را در زمینه محیط زیست و توسعه از جمله پایداری زیست محیطی رشد اقتصادی، امنیت انرژی، مدیریت منابع آب و توسعه پایدار شهری بررسی نمود. در ابتدای نشست، نمای کلی فرایندها و اقدامات جاری معطوف به تحقق توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه با تمرکز خاص بر تدوین دستورکار منطقه ای برای توسعه پایدار و پیامدهای گفتگوهای منطقه ای اصلی در زمینه توسعه پایدار شامل مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه و نشست اجرای منطقه ای آسیا و اقیانوسیه در خصوص پیامدهای کنفرانس سازمان ملل متحد درباره توسعه پایدار ارائه شد. علاوه بر این، کمیته پیشرفت حاصله را در اجرای پیامدهای ششمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه با موارد آمادگی برای کنفرانس هفتم وزرا (۲۰۱۵) یا (۱۳۹۴) و کنفرانس اسکان و توسعه پایدار شهری سازمان ملل متحد (۲۰۱۶ یا ۱۳۹۵) بررسی نمود.

کمیته تعدادی توصیه شامل موارد زیر را ارائه نمود: الف) اذعان آنکه کمیسیون اقتصادی و اجتماعی برای آسیا و اقیانوسیه (از این پس، "کمیسیون") سازوکار مناسبی برای تسهیل گفتگو میان کشورهای عضو در زمینه اجرای منطقه ای دستورکار توسعه پایدار و مرتبط سازی دورنمای منطقه ای به فرایندهای جهانی جاری پیگیری کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد و همچنین دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ است، ب) حمایت از پیشنهاد دبیرخانه برای برگزاری اولین نشست مقدماتی منطقه ای آسیا و اقیانوسیه برای مجمع سیاسی عالی رتبه توسعه پایدار در ۲۰۱۶ با شراکت ارتقا یافته سازمانهای جامعه مدنی و ج) توصیه تصویب پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه در هفتادمین نشست کمیسیون.

علاوه بر این، کمیته بر نقش کمیسیون در آماده سازی منطقه ای کنفرانس اسکان و توسعه پایدار شهری سازمان ملل متحد تأکید نمود و از گامهای تکمیلی دبیرخانه در راستای تسهیل مشورت بیشتر میان کشورهای عضو در زمینه اشکال

دفتر هیئت دولت

سازمانی هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه استقبال نمود. کمیسیون میتواند موارد نیازمند اقدام از سوی خود و یا موارد به اطلاع آن رسانده شده را که در گزارش فعلی مندرج شده اند در نظر بگیرد و راهکارهای بیشتری به دبیرخانه ارائه نماید.

فهرست مطالب

بخش اول: موارد نیازمند اقدام توسط کمیسیون و مواردی که به اطلاع کمیسیون رسانده شده

بخش دوم: صورتجلسه

- الف حرکت در جهت تحقق توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه: تدوین دستورکار منطقه ای برای توسعه پایدار، پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه و پیامدهای گفتگوهای منطقه ای اصلی پیرامون توسعه پایدار
- ب آمادگی منطقه ای برای هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه و سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد
- ج در نظر گرفتن پیشنویس قطعنامه ها، توصیه ها و تصمیمات برای ارسال به هفتمین جلسه کمیسیون
- د در نظر گرفتن تمرکز آتی بر زیربرنامه
- ه سایر موارد

و تصویب گزارش

بخش سوم: سازماندهی نشست

- الف افتتاحیه، مدت و سازماندهی
- ب حضور
- ج انتخاب مسئولین
- د دستورکار
- ه برنامه های جنبی

پیوست: فهرست اسناد

بخش اول: موارد نیازمند اقدام توسط کمیسیون و مواردی که به اطلاع کمیسیون رسانده شده

- ۱. کمیته با رضایتمندی اعلام میدارد که دبیرخانه نقش پیشرو را در ارتقای همکاری منطقه ای برای تحقق توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه در حوزه های سیاستگذاری توسعه و محیط زیست، امنیت انرژی و استفاده پایدار از

دفتر هیئت دولت

انرژی، مدیریت یکپارچه منابع آب و توسعه پایدار شهری ایفا کرده است و خواهان تقویت بیشتر چنین تلاشهایی است.

۲. کمیته اذعان دارد که کمیسیون سازوکاری مناسب برای تسهیل گفتگو میان کشورهای عضو در خصوص اجرای منطقه ای دستورکار توسعه پایدار و مرتبط سازی دورنمای منطقه ای با فرایندهای جهانی جاری در زمینه پیگیری کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد و دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ است.

۳. کمیته از پیشنهاد دبیرخانه برای برگزاری اولین نشست مقدماتی منطقه ای مجمع سیاسی عالیرتبه توسعه پایدار در ۲۰۱۴ (۱۳۹۳) حمایت مینماید و همراستایی دستورکار، قالب و سایر اشکال سازماندهی نشست منطقه ای را با نمونه های فرآیند جهانی توصیه میکند.

۴. کمیته به کمیسیون توصیه مینماید که در هفتمین نشست خود پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه را شامل موارد ذیل تصویب نماید: الف) بیانیه وزرا در خصوص همکاری منطقه ای برای امنیت ارتقا یافته انرژی و استفاده پایدار از انرژی در آسیا و اقیانوسیه: شکل دهی انرژی پایدار در آسیا و اقیانوسیه و ب) برنامه عمل همکاری منطقه ای برای امنیت ارتقا یافته انرژی و استفاده پایدار از انرژی در آسیا و اقیانوسیه، ۲۰۱۴ الی ۲۰۱۸.

۵. از دیدگاه کمیته، دستورکار توسعه پایدار منطقه باید به شکلی مناسب نمایانگر نیازهای کم توسعه یافته ترین کشورها، کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی و کشورهای کوچک جزیره ای در حال توسعه و صدای گروههای آسیب پذیر باشد.

۶. کمیته مطابق با پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه بر اهمیت حمایت از جهت گیری برنامه ای کار دبیرخانه در انرژی مخصوصا در حوزه های زیر صحنه میگذارد: الف) دسترسی به خدمات انرژی، ب) بهره وری انرژی و انرژی تجدیدپذیر، ج) توسعه زیرساخت انرژی و د) تجارت انرژی.

۷. کمیته به بیانیه بانکوک منطقه آسیا و اقیانوسیه پیرامون دستورکار توسعه سازمان ملل متحد پسا ۲۰۱۵ تصویب شده در گفتگوی وزرای آسیا و اقیانوسیه: از اهداف توسعه هزاره به دستورکار توسعه سازمان ملل متحد پس از ۲۰۱۵ برگزار شده در بانکوک در ۲۶ الی ۲۸ اوت ۲۰۱۲ (۵ الی ۷ شهریور ۱۳۹۲) توجه دارد^۱.

۸. کمیته توصیه مینماید که پیامدهای گفتگوهای کلیدی منطقه ای در زمینه توسعه پایدار از جمله نشست اجرای منطقه ای آسیا و اقیانوسیه پیرامون پیامدهای کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد^۲ و گفتگوی وزرای آسیا و اقیانوسیه: از اهداف توسعه هزاره به دستورکار توسعه سازمان ملل متحد پس از ۲۰۱۵ به صورت انواری ارزیابی گردند تا نسبت به اجرای درست و توجه مناسب به پیامدها در حین تدوین دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ اطمینان حاصل شود.

۹. به منظور تأکید بر ضرورت توسعه پایدار شهری در این منطقه، کمیته ضرورت کنفرانس اسکنانهای انسانی سازمان ملل متحد و نقش کمیسیون را در برگزاری آماده سازی منطقه ای مورد تأکید قرار میدهد.

۱۰. کمیته از پیشنهاد دبیرخانه برای تأسیس گروه تماس به منظور تسهیل مشورت بیشتر میان کشورهای عضو در زمان بندی، محل، تمرکز تعیین کننده و سایر اشکال سازماندهی هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه و همچنین فرآیند مقدماتی منطقه ای کنفرانس اسکنانهای انسانی سازمان ملل متحد که قرار است در ۲۰۱۶ برگزار گردد استقبال مینماید. توصیه های چنین گروه تماسی باید توسط کمیته مشورتی نمایندگان دائمی و سایر نمایندگان انتصاب یافته از سوی اعضای کمیسیون در نظر گرفته شود.

^۱ بنگرید به E/ESCAP/APEF/3

^۲ بنگرید به http://apmd2013.unescap.org/documents/APMD2013_Declaration.pdf

^۳ بنگرید به E/COUNTRIES.17/2013/3/Add.1

۱۱. کمیته از دعوت به جمل آمده توسط دولت قزاقستان از کشورهای عضو کمیسیون و دست اندرکاران منطقه ای به منظور پیوستن به منشور برنامه شراکت پل سبز^۱ مخصوصا کشورهای عضو آسیای مرکزی و پیشنهاد دولت قزاقستان که میزبانی از مؤسسه پل سبز تقدیر مینماید. کمیته همچنین به شبکه ابتکار عمل سنول پیرامون رشد سبز برنامه شراکت پل سبز^۲ به عنوان ابزار مفید جاری برای ارتقای توسعه پایدار در منطقه تأکید دارد.

۱۲. کمیته بر تصویب و افتتاحیه به یادماندنی امضای کنوانسیون جیوه میناماتا در کوماموتو^۳ ژاپن تأکید دارد. کمیته همچنین مراتب تقدیر خود را نسبت به پیشنهاد دولت ژاپن برای کمک به کشورهای در حال توسعه در راستای تقویت ظرفیتهای خود در اجرای این کنوانسیون مهم اعلام میدارد.

۱۳. کمیته بر ابتکار عمل سازمانهای جامعه مدنی معطوف به ایجاد سازوکار موقت متشکل از گروههای اصلی و سایر دست اندرکاران که مشارکت آنها را در مشورتیهای منطقه ای آتی هماهنگ و تسهیل مینماید تأکید دارد.

بخش دوم: صورتجلسه

الف حرکت در جهت تحقق توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه: تدوین دستورکار منطقه ای برای توسعه پایدار، پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه و پیامدهای گفتگوهای منطقه ای اصلی پیرامون توسعه پایدار

۱۴. کمیته از اسناد تحت عناوین زیر برخوردار بود: "حرکت در جهت تحقق توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه: تدوین دستورکار منطقه ای برای توسعه پایدار"^۴، "پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه"^۵ و "پیامدهای گفتگوهای کلیدی منطقه ای پیرامون توسعه پایدار"^۶.

۱۵. نمایندگان کشورهای زیر بیاناتی ایراد کردند: به ترتیب الفبا بنگلادش، جمهوری کره، چین، ژاپن، فدراسیون روسیه، قزاقستان و نیال.

۱۶. اسناد تحت بندهای ۴ و ۵ دستورکار توسط مدیر بخش محیط زیست و توسعه دبیرخانه پیش از مباحثات کمیته معرفی شدند.

۱۷. نماینده بخش توسعه پایدار واحد امور اقتصادی و اجتماعی کمیته را در زمینه فرایند جهانی جاری در ارتباط با اجرای پیامد کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد^۷ و حوزه هایی که فرایندهای منطقه ای تسهیل شده با کمیسیونهای منطقه ای میتوانند به اجرای اثربخش کمک کنند توجیه نمود.

۱۸. نماینده واحد امور اقتصادی و اجتماعی بر اهمیت مشارکت منطقه ای و دورنماها در تدوین حوزه های موضوعی برای جلسه آتی مجمع میامی عالیرتبه توسعه پایدار تأکید داشت. مجمع میامی عالیرتبه به این پرسش توجه خواهد کرد: "آیا ما در جهت دستورکار توسعه تحولی پسا ۲۰۱۵ گام برمیداریم؟" و به طور خاص بر موارد ذیل تمرکز خواهد نمود: الف) چگونگی برگشت ناپذیر کردن فقرزدایی، ب) چگونگی ادغام ابعاد سه گانه توسعه پایدار در تصمیم گیری در کلیه سطوح، ج) چگونگی تعریف دستورکار جهانی مرتبط با کلیه کشورها ضمن اذعان تفاوتیهای آنها و د) قالب شراکت جهانی و منطقه ای به منظور اجرای دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵.

Charter of the Green Bridge Partnership Programme
Seoul Initiative Network on Green Growth and the Green Bridge Partnership Programme
Minamata Convention on Mercury, Kumamoto, Japan
Towards achieving sustainable development in Asia and the Pacific: regional agenda- setting for sustainable development (E/ESCAP/CED(3)/1)
Outcomes of the Asian and Pacific Energy Forum" (E/ESCAP/CED(3)/2)
Outcomes of key regional dialogues on sustainable development" (E/ESCAP/CED(3)/3)
منبع: General Assembly resolution 66/288, annex

دفتر هیئت دولت

۱۹. نماینده واحد امور اجتماعی و اقتصادی و راههای اصلی حمایت و بررسی کار فرایند جهانی از سوی کمیسیونهای منطقه ای که امکان ایجاد و تشویق اولویتهای منطقه ای را برای شکل دهی دستورکار جهانی فراهم میکنند تأکید داشت. این موارد شامل درونداهای منطقه ای به گزارش توسعه پایدار جهانی که یکی از گزارشات اساسی از سوی مجمع عمومی سازمان ملل متحد و توسعه ظرفیتهای منطقه ای برای نظارت و پایش بررسیهای ملی پایدار توسعه میباشدند. این نماینده کمیته را ترغیب به افزایش بهره وری و تأثیرگذاری فرایندهای منطقه ای تا حد ممکن در حمایت از مجمع سیاسی عالیترتبه توسعه پایدار نمود. با توجه به فراوانی نشستهای مقدماتی منطقه ای، وی اظهار داشت که قطعنامه مجمع عمومی علیرغم تعریف شکل و قالب مجمع سیاسی عالیترتبه و تصویب برگزاری نشستهای سالانه منطقه ای زمان بندی یا تعداد اینگونه نشستها را مشخص نکرده است. این نماینده پیشنهاد نمود که یک گزینه در آینده عبارت است از تصویب نظام چرخشی که در طی آن هر منطقه میتواند یک جلسه مقدماتی اصلی در هر چرخه چهارساله داشته باشد.

۲۰. کمیته توسط هیئت تایلند نسبت به پیامدهای برگزاری اخیر گفتگوی وزرای آسیا و اقیانوسیه: از اهداف توسعه هزاره به دستورکار توسعه سازمان ملل متحد پس از ۲۰۱۵ در باتوک از ۲۶ الی ۲۸ اوت (۵ الی ۷ شهریور) اطلاع پیدا کرد.

۲۱. هیئت تایلند ضمن اذعان آنکه گفتگوی فوق اولین نشست متعاقب صدور گزارش هیئت عالیترتبه افراد برجسته درباره دستورکار توسعه پس از ۲۰۱۵ بود، بر پیامدهای کلیدی این گفتگو بنا به موارد مصرح در بیاتیه باتوک منطقه آسیا و اقیانوسیه در خصوص دستورکار توسعه سازمان ملل متحد پس از ۲۰۱۵ تأکید داشت. هیئت تایلند مراتب تقدیر خود را نسبت به دبیرخانه برای برگزاری مشترک گفتگوی وزرا اعلام نمود.

۲۲. نمایندگان سازمانهای جامعه مدنی پیامدهای مشورت این سازمانها در آسیا و اقیانوسیه درباره دستورکار توسعه عادلانه و تحولی پس از ۲۰۱۵ برگزار شده در ۲۳ و ۲۴ اوت ۲۰۱۳ (۳ و ۴ شهریور ۱۳۹۲) را که برای تنظیم درونداهای این سازمانها به گفتگوی وزرای فوق الذکر سازماندهی شده بود به اطلاع کمیته رساندند. نمایندگان این سازمانها مراتب سپاس خود را نسبت به ایجاد فرصت کمک به گفتگوی وزرا اعلام داشتند و خواستار تلاشهای مستمر دبیرخانه برای ارتقای مشارکت بیشتر گروههای اصلی در مباحثات منطقه ای پیرامون توسعه پایدار و دستورکار توسعه پس از ۲۰۱۵ شدند.

۲۳. هیئت قزاقستان پیامدهای کنفرانس بین المللی برنامه شراکت پل سبز را که در آستانه در تاریخ ۳۰ سپتامبر و یک اکتبر ۲۰۱۳ (۸ و ۹ مهر ۱۳۹۲) برگزار شده بود به اطلاع کمیته رساند. این هیئت ضمن تقدیر از کمیسیون و همچنین کمیسیون اقتصادی اروپا برای حمایتی ارائه شده در راستای آمادگی و سازماندهی کنفرانس به کمیته اطلاع داد که منشور برنامه شراکت پل سبز مورد توافق و امضای نمایندگان هشت کشور آلمان، بلاروس، گرجستان، قزاقستان، قرقیزستان، قزاقستان، مغولستان و مونته نیگرو قرار گرفته است. همچنین به کمیته اطلاع داده شد که منشور آماده امضای کشورهای علاقمند میباشد و از کشورهای عضو کمیسیون دعوت میگردد که به این منشور بپیوندند و در کنفرانس سالانه بین المللی پل سبز شرکت نمایند.

۲۴. هیئت قزاقستان به کمیته اطلاع داد که برنامه شراکت پل سبز در اولین فاز خود بیش از پیش بر نیازهای زیرمنطقه آسیای مرکزی در پیشبرد رشد سبز تمرکز خواهد داشت و متعاقباً به بقیه قاره آسیا و اروپا گسترش خواهد یافت. همچنین به کمیته اطلاع داده شد که کمیسیون در شراکت با آکادمی سبز و ائتلاف توسعه و اقتصاد سبز جهانی دوره های آموزشی الکترونیک را در زمینه رشد سبز کم کربن هم به زبان انگلیسی و هم به زبان روسی برای ارائه در قزاقستان و سایر کشورهای آسیای مرکزی تدوین نموده است. همایشها و دوره های آموزشی برای مربیان با استفاده از این روشها در کنار کنفرانس پل سبز برگزار شده بودند.

High-level Panel of Eminent Persons on the Post-2015 Development Agenda
منبع: http://apmd2013.unescap.org/documents/APMD2013_Declaration.pdf
Asia-Pacific CSO Consultation on a Just and Transformative Post 2015 Development Agenda
Green Academy and the Coalition for Green Economy and Development of G-Global

دفتر هیئت دولت

۲۴. هیئت قزاقستان همچنین کمیته را مطلع ساخت که نمایشگاه ۲۰۱۷ که توسط شهرداری آستانه برگزار شده بود به منظور حمایت از بینش رئیس جمهور قزاقستان در راستای تبدیل آستانه به پایتخت نوآوری فناوری سبز و مرکز انقلاب سوم صنعتی برای اقتصاد سبز عنوان "انرژی آینده" را برای خود برگزیده بود.

۲۵. هیئت چین حمایت خود را از این دیدگاه که ساختار و موضوع اصلی نشست مقدماتی منطقه ای برای مجمع سیاسی عالیترتبه توسعه پایدار باید همراستا با خود مجمع باشد اعلام نمود. علاوه بر این، هیئت مذکور تأکید داشت که دستورکار، قالب و سایر اشکال سازماندهی نشست مقدماتی منطقه ای باید شامل موارد زیر به عنوان حوزه های اولویت دار برای منطقه آسیا و اقیانوسیه باشند: امنیت انرژی، انرژی تجدیدپذیر، توسعه شهری پایدار، کاهش و پیشگیری از بلایا، کشاورزی پایدار و حمل و نقل پایدار.

۲۶. هیئت بنگلادش از حمایت‌های ارائه شده توسط دبیرخانه به کشورهای عضو در پیگیری از سیاست مناسب ملی و چارچوبهای قانونگذاری به شکلی همنواخت با قوانین ملی مرتبط با توسعه پایدار تمجید نمود.

۲۷. هیئت جمهوری کره توصیه کرد که دبیرخانه در گسترش حمایت خود از کشورهای عضو باید موارد زیر را در نظر بگیرد: الف) تمرکز منابع خود بر هزینه اثربخش ترین پروژه ها که نیازهای کشورهای عضو هدف گذاری شده را برآورده میکنند و ب) گسترش حوزه های فعالیت خود برای شمول توجه به آلاینده ها و سلامت محیط زیست.

۲۸. هیئت فدراسیون روسیه کمیته را نسبت به تلاشهای ملی در جهت تضمین پایداری زیست محیطی مطلع ساخت. این هیئت ضمن پذیرش کلی مفهوم توسعه سبز اظهار نمود که هر کشور حق گزینش الگویی را که برای گذار به اقتصاد سبز مطابق با اصول مندرج در سند پیامد کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد "آینده ای را که میخواهیم" مناسب میدانند محفوظ دارد. هیئت مذکور حمایت کامل خود را از پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه مطابق با نیاز ارتقای بیشتر دسترسی به خدمات انرژی، بهره وری انرژی و همچنین توسعه زیرساخت انرژی و تجارت انرژی اعلام نمود. هیئت همچنین کمیته را نسبت به تلاشهای انجام یافته و فعالیتهای اجرا شده توسط دولت به منظور ایجاد زیرساخت انرژی و ارتقای تجارت در بخش انرژی که کمک شایان تکرری به تضمین امنیت انرژی در منطقه مینماید آگاه ساخت. علاوه بر این، هیئت به کمیته اطلاع داد که فدراسیون روسیه ضمن دستیابی به کاهش شدت انرژی به میزان چهار درصد در سال اخیرا هدف کاهش شدت انرژی را به میزان ۴۰ درصد تا سال ۲۰۲۰ از طریق بهبودها در بهره وری انرژی برای خود گزیده است.

۲۹. هیئت جمهوری کره بر این واقعیت تأکید داشت که رشد سبز جایگزین توسعه پایدار نیست بلکه ابزاری صلی برای تحقق این چنین توسعه میباشد. این هیئت ابزار سیاستگذاری و ابتکارات عمل متعددی را با هدف تحقق رشد سبز کم کربن به منظور حمایت از پایداری اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی ارائه نمود. در این زمینه، هیئت علاقه خود را به تبادل تجارب و دانش کشور شامل حمایت خود از شبکه ابتکار عمل سنول برای رشد سبز اعلام نمود.

۳۰. هیئت جمهوری کره بر اهمیت و پتانسیل حفظ تنوع زیستی بر حمایت از توسعه پایدار تأکید نمود و کمیته را نسبت به پیامدهای مباحثه برگزار شده در زمینه تنوع زیستی برای توسعه پایدار در حین هشتمین مجمع مشورت سیاستگذاری شبکه ابتکار عمل سنول درباره رشد سبز برگزار شده با همکاری کمیسیون در ژوئیه ۲۰۱۳ (تبر ۱۳۹۲) مطلع ساخت. علاوه بر این، کمیته از تلاشهای جاری برای تدوین ابتکار عمل تنوع زیستی با هدف کمک به بیابانه بینونگ چنگ آگاه شد. اعلامیه اخیر خواهان گفتگو پیرامون مسائل تنوع زیستی در بستر تدوین اهداف

توسعه پایدار پیش از دوازدهمین نشست کنفرانس اعضای کنوانسیون تنوع زیستی بیولوژیک^۱ که قرار است در ۲۰۱۴ برگزار گردد است.

۳۱. هیئت قزاقستان کمیته را از تلاشهای ملی ارتقای حمایت زیست محیطی، رشد سبز و توسعه پایدار آگاه کرد و مراتب تقدیر صمیمانه کشور خود را به دبیرخانه برای حمایت از ابتکارات عمل منطقه ای و ملی در این مناطق اعلام نمود.

۳۲. کمیته بر اهمیت پیگیری اقتصاد سبز در بستر توسعه پایدار و فقرزدایی تأکید داشت و موکداً اعلام نمود که به منظور پیشبرد اقتصاد سبز، اولویت اصلی باید به ارتقای انتقال فناوری جدید زیست محیطی با پشتیبانی سازوکارهای حمایتی مستحکم بین المللی داده شود. هیئت نپال تأکید داشت که اولویت خاص باید به حوزه هایی مانند انرژی، آب، امنیت غذایی، تنوع زیستی و توسعه انسانی و اجتماعی در کنار کشاورزی پایدار شامل جنگل داری در فرایند تدوین دستورکار منطقه ای توسعه پایدار اختصاص یابد.

۳۳. هیئت چین اظهار داشت که حوزه های مثبت و مهم مورد اجماعی از فرایندهای اخیر منطقه ای تدوین دستورکار در زمینه توسعه پایدار شکل گرفته بودند. این هیئت همچنین تأکید داشت که تدوین دستورکار منطقه ای باید الف) مبتنی بر ارتقای متوازن ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی توسعه با توجه به ارتباط مابین حمایت زیست محیطی و توسعه اقتصادی باشند، ب) اصل مسئولیتهای مشترک اما متفاوت را حفظ کنند و ج) به پیشنهاد راه حل‌های عملی توسعه پایدار با تأکید بر فقرزدایی و بهبود معیشت منجر گردند.

۳۴. هیئت بنگلادش تأکید داشت که نیازهای کم توسعه یافته ترین کشورها، کشورهای در حال توسعه محصور در خاک و کشورهای کوچک جزیره ای در حال توسعه و همچنین صدای گروههای افراد آسیب پذیر باید در دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ مطرح شوند. این هیئت همچنین تأکید داشت که دستورکار مذکور را باید با تشریح مسئولیت مابین کلیه کشورها با پاسخگویی صراحتاً تعریف شده تدوین و اجرا نمود و هدف آن باید فقرزدایی و ارتقای توسعه پایدار باشد.

۳۵. هیئت نپال بر نیاز رویکرد متوازن و یکپارچه میان ابعاد سه گانه توسعه پایدار تأکید داشت. این هیئت همچنین اذعان داشت که پیامدهای گفتگوهای کلیدی منطقه ای در زمینه توسعه پایدار باید به شکلی ادواری به منظور تضمین اجرای مناسب و توجه کافی به پیامدها حین تدوین دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ مورد ارزیابی قرار گیرند.

۳۶. هیئت ژاپن تلاشهای خود را برای ارتقای بهره وری انرژی و انرژی تجدیدپذیر پس از بلایای ۲۰۱۱ ارائه نمود و اظهار داشت که تعدادی عملکردهای مثبت اجرا شده و درسهای آموخته با نهادهای مختلف بین المللی از جمله آژانس بین المللی انرژی، آژانس بین المللی انرژی تجدیدپذیر و شراکت بین المللی برای همکاری بهره وری انرژی^۲ تبادل شده بودند.

۳۷. کمیته مراتب سپاس خود را نسبت به میزان بالای مشارکت در مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه که به تصویب بیانیه وزرا و برنامه عمل منجر شده بود اعلام کرد. کمیته همچنین بر پیامدها و فرایندهای مقدماتی که نمونه عالی همکاری منطقه ای به منظور نیل به نتایج ملموس شامل مجموعه ای از اولویتهای برای کار دبیرخانه در حوزه انرژی بود تأکید کرد.

۳۸. هیئت ژاپن با تصریح آنکه آسیا و اقیانوسیه آسیب پذیرترین منطقه در برابر بلایای طبیعی است به کمیته اطلاع داد که آن کشور همچنان گرفتار اثرات بلایای سال ۲۰۱۱ میباشد و در واقع اینگونه بلایا سرعت پیشرفت به سوی توسعه پایدار را کند میکنند. علاوه بر این، هیئت مذکور متذکر شد که پاسخ اثربخش و اثرات بلایا ضرورت بسیار خطیری است و بر نقش همکاری منطقه ای در پاسخ به بلایای طبیعی تأکید نمود.

منبع: United Nations, Treaty Series, vol. 1760, No. 30619
The International Energy Agency, the International Renewable Energy Agency and the International Partnership for Energy Efficiency Cooperation

دفتر هیئت دولت

۳۹. هیئت ژاپن ضمن ابراز علاقه و تعهد خود تصمیم کشور متبوع خود را برای میزبانی سومین کنفرانس جهانی کاهش خطرپذیری بلایا که قرار است در سندای^۱ در مارس ۲۰۱۵ (اسفند ۱۳۹۳) برگزار گردد اعلام نمود. کنفرانس مذکور فرصتی را برای الف) تقویت ظرفیتهای در منطقه برای تاب آوری در برابر بلایای طبیعی و ب) جاری سازی کاهش خطرپذیری بلایا در کلیه میاستها و برنامه های توسعه ایجاد خواهد نمود. انتظار میرود که در این کنفرانس در خصوص تمهیدات جانشین چارچوب هیوگو برای عمل ۲۰۰۵ الی ۲۰۱۵: تاب آوری سازی ملتها و جوامع در برابر بلایا که به عنوان راهکار بین المللی در سال ۲۰۰۵ تصویب شده بود بحث و گفتگو انجام شود.

۴۰. هیئت جمهوری کره کمیته را نسبت به علاقه خاص آن کشور به حوزه توسعه پایدار شهری که یکی از حوزه های اصلی مورد تمرکز دبیرخانه است مطلع ساخت و پیشنهاد کرد که دبیرخانه به گسترش حوزه های فعالیت خود به منظور شمول مسائل سلامت محیط زیست و آلاینده ها توجه نماید.

۴۱. نماینده مرکز علمی اطلاعات کمیسیون میان کشوری هماهنگی آب آسیای مرکزی^۲ کمیته را نسبت به همکاری جاری مرکز مذکور در آسیای مرکزی آگاه نمود. این نماینده به طور خاص بر فعالیت مرکز با شراکت جهانی آب: آسیای مرکزی و قفقاز و مؤسسه جهانی رشد سبز^۳ در جمهوری کره به منظور اجرای کمکهای فنی و مطالعه مقدماتی در خصوص رشد سبز برای امنیت آب در حوزه آبیگر دریای آرال تاکید کرد. در این مطالعه، تعدادی از اقدامات اولویت دار برای اجرا در منطقه در سطح ملی و منطقه ای شناسایی شده بودند. نماینده مرکز آمادگی آن سازمان را برای تقویت همکاری خود با کمیسیون در ارتقای بیشتر ظرفیت سازی در حوزه های مربوطه شامل شبکه ابتکار عمل سنول برای رشد سبز اعلام نمود.

۴۲. نمایندگان سازمانهای جامعه مدنی ابتکار عمل خود را در راستای ایجاد سازوکار موقتی متشکل از گروههای اصلی و سایر دست اندرکاران که به تسهیل و هماهنگی مشارکت تقویت شده میان آنها در مشورتیهای منطقه ای منجر میگردد به کمیته اطلاع دادند.

ب آمادگی منطقه ای برای هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه و سومین کنفرانس اسکاتهای انسانی سازمان ملل متحد

نگاه کلی و اقدامات آماده سازی برای هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه^۴

۴۳. سند تحت عنوان "نگاه کلی و اقدامات آماده سازی برای هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه"^۵ در اختیار کمیته قرار گرفت.

۴۴. دبیرخانه مطالبی را ارائه نمود. از کشورهای عضو درخواست شد که توصیه خود را در ارتباط با پیشرفت حاصل شده در اجرای برنامه اجرای منطقه ای توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۱ الی ۲۰۱۵^۶ و سازوکارهای مناسب ارائه گزارش نهایی این برنامه بنا به تصمیم تصریح شده در بیاتیه وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه ۲۰۱۰^۷ و توسط کمیسیون در قطعنامه ۶۷/۳ ارائه نمایند. همچنین از کشورهای عضو درخواست شد که

World Conference on Disaster Risk Reduction, Sendai
منبع: 2: A/CONF.206/6 and Corr.1, chap. I, resolution
Scientific Information Center of the Interstate Commission for Water Coordination of Central Asia
Global Water Partnership – Central Asia and Caucasus and the Global Green Growth Institute
Overview and preparations for the seventh Ministerial Conference on Environment and Development in Asia and the Pacific
Overview and preparations for the seventh Ministerial Conference on Environment and Development in Asia and the Pacific" (E/ESCAP/MCED(3)/4)
E/ESCAP/MCED(6)/12
E/ESCAP/MCED(6)/11

توصیه خود را در مورد مقدمات و برگزاری هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا شامل مضامین، نامزدی کشورهای میزبان و جزئیات فرایندهای مقدماتی منطقه ای ارائه نمایند.

۴۵. نمایندگان کشورهای ذیل که عضو کمیسیون میباشند نیز صحبت‌های خود را ارائه کردند: بنگلادش، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری کره، چین، ژاپن، فدراسیون روسیه، قزاقستان و نپال. علاوه بر این، نمایندگان برنامه اسکان انسانی سازمان ملل متحد، سازمان جهانی بهداشت، مرکز محیط زیست و توسعه، مؤسسه راهبردهای جهانی زیست محیطی، مرکز اطلاعات علمی کمیسیون میان کشوری هماهنگی آب برای آسیای مرکزی، شبکه جهان سوم و شهرها و دولتهای محلی متحد آسیا و اقیانوسیه^۱ صحبت کردند.

۴۶. کمیته تلاشهای جاری دبیرخانه را در زمینه پایش پیشرفت اجرای پیامدهای ششمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه اذعان نمود و کشورهای عضو مجدداً ترغیب شدند تا مطالب بیشتر در اختیار دبیرخانه در راستای انجام کامل مسئولیتهای خود در این زمینه قرار دهند. هیئت فدراسیون روسیه تعهد کامل خود را به برنامه اجرای منطقه ای مصوب در ششمین کنفرانس وزرا که در آستانه در ۲۰۱۰ برگزار شده بود اعلام کرد.

۴۷. هیئت فدراسیون روسیه پیشنهاد کرد که فرایند مقدماتی تألیف اولویتهای منطقه ای برای هفتمین کنفرانس وزرا باید مبتنی بر عملکرد قبلی نشستهای مقدماتی زیرمنطقه ای و منطقه ای باشد. مشارکت کارشناسان ملی مورد انتصاب دولتها در فرایند مقدماتی نیز باید تسهیل گردد. تمایل به شرکت هم در مجمع کارشناسی و هم در مجمع مقدماتی بین دولتی اظهار شد.

۴۸. کمیته تأکید داشت که اولویتهای تمرکز اصلی و زمان بندی هفتمین کنفرانس وزرا باید به دقت بررسی گردند و کارکرد تاریخی کنفرانس وزرا در تدوین پاسخ منطقه ای به چالشهای جدید و مستمر قبلی زیست محیطی و توسعه محور در کنار سایر عوامل مخصوصاً موضوع آن در ارتباط با دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ و اهداف توسعه پایدار در نظر گرفته شود. همچنین تأکید شد که مباحثات هفتمین کنفرانس وزرا نباید باعث پیش داوری در خصوص پیامدهای مباحثات جهانی که در پایان سال ۲۰۱۵ انجام میگردند شوند. کمیته پیشنهاد دبیرخانه را برای تشکیل گروه تماس در جهت تسهیل مشورت بیشتر میان کشورهای عضو پیرامون جزئیات سازماندهی هفتمین کنفرانس وزرا از جمله محل آن مورد استقبال قرار داد.

۴۹. هیئتهای متعدد حمایت خود را از موضوع شهرنشینی پایدار بنا به پیشنهاد هیئت جمهوری کره بنا به اهمیت و ماهیت چندوجهی چالش توسعه آن اعلام کردند. کمیته نیز به مشاهدات دبیرخانه در خصوص آنکه با تصویب موضوع میتوان ارتباطات با فرایند مقدماتی کنفرانس اسکان انسانی را نیز در نظر گرفت توجه کرد.

۵۰. نماینده سازمان جهانی بهداشت نشستهای منطقه ای عالیرتبه مرتبط با سلامت و محیط زیست برگزار شده توسط سازمان متبوع خود را برشمرد. این نماینده تأکید داشت که ارتباطات مهمی را میتوان بر موضوعاتی مانند تغییر اقلیم، آلودگی هوا، سلامت محیط کار و سلامت محیط زیست شهری مابین هفتمین کنفرانس وزرا و مجموعه ای از نشستهای وزرای سلامت و محیط زیست هر سه سال یکبار از ۲۰۰۷ برگزار شده بودند ایجاد نمود. نشست بعدی پوشش دهنده آن موضوع در سال ۲۰۱۶ برگزار خواهد شد. نماینده سازمان جهانی بهداشت اظهار کرد که آن سازمان مایل به همکاری در جریان سازماندهی هفتمین نشست وزرا میباشد.

۵۱. نماینده مؤسسه راهبردهای جهانی زیست محیطی بر مسئولیت کمیسیونهای منطقه ای در جهت ارتقای ادغام ابعاد سه گانه توسعه پایدار مصرح در سند پیامدهای کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد^۲ تأکید نمود. آن مسئولیت مستلزم انسجام بیشتر میان فرایندها و سازمانهای منطقه ای از جمله از طریق سازوکار هماهنگی منطقه ای است و در این راستا، باید به نیاز مشارکت وزرا خارج از بخش زیست محیطی در فرایندهای منطقه ای برای مجمع

سیاسی عالی‌رتبه درباره توسعه پایدار توجه نمود. وی به پتانسیل موجود هم‌رستایی نشستهای کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه با فرایندهای منطقه ای مجمع سیاسی عالی‌رتبه از طریق تنظیم فراوانی و نام آن کنفرانس با هدف انعکاس مسئولیت آن در قبال توسعه پایدار اشاره نمود. پیشنهاد داده شد که سازمانهای جامعه مدنی و پژوهشی از توان کمک به پژوهش و مباحثات بیشتر در خصوص چارچوب نهادی اثربخش برای توسعه پایدار در سطح منطقه ای برخوردارند.

۵۲. نماینده سازمانهای جامعه مدنی بر مشارکت فزاینده جامعه مدنی در فرایندها و نشستهای مجامع منطقه ای و بین المللی توسعه پایدار تأکید کرد. کمکهای جامعه مدنی به طور خاص با مشروعیت بخشی و حمایت گسترده از پیامدهای این فرایندها و مجامع مورد تأکید قرار گرفتند. سازمانهای جامعه مدنی مشغول فعالیت در جهت ایجاد سازوکارهای مؤثرتر برای هماهنگی میان خود بودند تا از توان مشارکت اثربخش در آن مجامع برخوردار گردند. نماینده مذکور همچنین اظهار داشت که سازمانهای جامعه مدنی آماده کمک به فرایند مقدماتی مهمین کنفرانس وزرا هستند.

مقدمات منطقه ای برای سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد

۵۳. سند تحت عنوان "مقدمات منطقه ای برای سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد"^۱ در اختیار کمیته قرار گرفت.

۵۴. نمایندگان کشورهای ذیل که عضو کمیسیون هستند اظهارات خود را ارائه کردند: چین، ژاپن، فدراسیون روسیه و نیپال. نمایندگان برنامه اسکان سازمان ملل متحد، شهرها و دولت‌های محلی متحد آسیا و اقیانوسیه و بنیاد مؤسسه محیط زیست تلیند نیز اظهارات خود را بیان نمودند.

۵۵. کمیته توجه داشت که شهرنشینی سریع چالشهای اساسی را برای بسیاری از کشورها در منطقه در زمینه های مختلف از جمله آب آشامیدنی، بهداشت آب و فاضلاب، انرژی، حمل و نقل، حفظ زیست بومها و امنیت غذایی ایجاد کرده است. این کمیته همچنین بر ضرورت ارتقای توسعه پایدار شهری در آسیا و اقیانوسیه تأکید داشت.

۵۶. کمیته اهمیت خطیر سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد که قرار است در ۲۰۱۶ برگزار گردد و همچنین نقش کمیسیون را در برگزاری مقدمات منطقه ای به رسمیت شناخت. در این ارتباط کمیسیون به توصیه استفاده از ششمین مجمع شهری آسیا و اقیانوسیه^۲ که قرار است در ۲۰۱۵ برگزار گردد به عنوان نشست مقدماتی منطقه ای برای سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد از طریق معرفی بخش میان دولتی توجه نمود.

۵۷. هیئت چین در ارتباط با موضوع سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد "توسعه پایدار شهری: آینده شهرنشینی"^۳ اظهار نمود که توسعه پیش نیاز اسکانهای پایدار انسانی میباشد بدین معنا که باید توسعه اقتصادی و کاهش فقر و همچنین تمرکز بر عدالت را اولویت در نظر گرفت. توسعه اسکانهای انسانی باید با رشد اقتصادی، حفاظت از محیط زیست، بهبود بهره وری و رشد جمعیت هماهنگ گردد و به مناطق شهری و روستایی به منظور تضمین توازن توجه شود.

۵۸. هیئتهای متعددی بر اهمیت همکاری شهرها با یکدیگر به عنوان روش اثربخش تبادل عملکردهای مناسب و توسعه ظرفیت شهرها در پاسخ به چالشهای محلی توسعه پایدار و همچنین نقش چشمگیر شبکه های شهری تأکید نمودند.

۵۹. هیئت ژاپن کمیته را نسبت به ابتکارات عمل متعدد در جهت ارتقای همکاری شهرها با یکدیگر که توسط دولت آن کشور تدوین شده بودند مطلع ساخت. نمونه های این موارد عبارتند از ابتکار عمل شهر آینده و ابتکار عمل کیتاکیوشو برای محیط زیست پاک^۱ و همچنین ابتکارات عمل انفرادی شهرها از جمله کاوازاکی، کیتاکیوشو و یوکوهاما.

۶۰. هیئت چین بر اهمیت شهرنشینی در بهبود معیشت مردم و حمایت از دولت آن در ارتقای شهرهای پایدار ضمن اشاره به نمایشگاه ۲۰۱۰ در شانگهای با عنوان "شهر بهتر، زندگی بهتر"^۲ و همچنین پیشنهاد ایجاد روز جهانی شهرها تأکید نمود.

۶۱. یکی از هیئتها درخواست نمود که سازمان ملل متحد و آژانسها و نهادهای مربوطه آن از جمله کمیسیون روندهای شهرنشینی و ابعاد فنی، علمی و اجتماعی آن و همچنین راهبردهای در سطح ملی، منطقه ای و جهانی را برای برطرف سازی چالشها تحلیل کنند.

۶۲. نماینده برنامه اسکان سازمان ملل متحد مراتب امتنان خود را نسبت به ارتباط کاری طولانی مدت و مکمل آن سازمان با کمیسیون از جمله طی مقدمات منطقه ای دومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد و نشست ویژه مجمع عمومی برای بررسی کلی و ارزیابی اجرای پیامد آن کنفرانس اعلام نمود. این نماینده همچنین کمیته را نسبت به گزارشات به روز اخیر مرتبط با آماده سازی جهانی برای سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد مطلع ساخت. از کشورهای عضو درخواست شده بود که کمیته های ملی اسکان را تأسیس یا بازتأسیس نمایند و برنامه اسکان سازمان ملل متحد پیش نویس راهکارها را برای آماده سازی گزارشات ملی تدوین کرده بود. کمیته هماهنگی میان سازمانی برای سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد به منظور استفاده از تخصص میان آژانسهای سازمان ملل متحد ایجاد شده بود و تلاشهایی در جهت تضمین انسجام مابین دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ و سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد انجام شده بودند.

۶۳. نماینده برنامه اسکان سازمان ملل متحد همچنین از کشورهای عضو درخواست نمود که از نشیمنهای برنامه ریزی شده خود از جمله کنفرانس وزرای اسکان و شهرسازی آسیا و اقیانوسیه و هفتمین مجمع جهانی شهری که قرار است در شهر مدلین کلمبیا^۳ در آوریل ۲۰۱۴ (فروردین ۱۳۹۳) برگزار گردد استفاده کامل نماید.

۶۴. نماینده شهرها و دولتهای محلی متحد آسیا و اقیانوسیه به کمیته اطلاع داد که دولتهای محلی و شهرها کارگروه جهانی را با حمایت آژانسهای متعدد سازمان ملل متحد به منظور ارائه درون دادهای هماهنگ شده به دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ و سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد مطابق با پیامدهای کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد تأسیس نموده است. این نماینده بر نیاز گنجاندن موارد میان بخشی در "دستورکار جدید شهری" که برای تصویب در سومین کنفرانس اسکانهای انسانی سازمان ملل متحد مطرح خواهد شد تأکید کرد و به نمونه هایی مانند حکمرانی مردم سالار محلی، مشارکت فراگیر و تأمین خدمات محلی اشاره کرد. وی ضمن طرح محدودیتهای بسیاری از دولتهای محلی در زمینه منابع و ظرفیتهای بر نیاز تدوین سیاستهای شهری ملی و حمایت از انجمنهای محلی دولتی تأکید کرد.

۶۵. نماینده بنیاد مؤسسه محیط زیست تایلد که از طرف سازمانهای جامعه مدنی سخن میگفت نیاز به شهرنشینی فراگیر و همچنین گنجاندن بخش غیررسمی و سایر گروههای آسیب پذیر را در فرایندهای تصمیم گیری شهری مورد تأکید قرار داد.

منبع: E/ESCAP/1205 و E/ESCAP/MCED(00)/1, annex III
Better City, Better Life
Asia-Pacific Ministerial Conference on Housing and Urban Development and the seventh World Urban Forum, Medellin

دفتر هیئت دولت

ج در نظر گرفتن پیشنویس قطعنامه ها، توصیه ها و تصمیمات برای ارسال به هفتمین جلسه کمیسیون

۶۶. مدیر بخش محیط زیست و توسعه ضمن معرفی دستورکار فرایند تصویب قطعنامه ها توسط کمیسیون را مورد بررسی کلی قرار داد. وی راهکارهای جدید را برای پیش نویس قطعنامه ها که توسط دبیرخانه برای تقویت اثربخشی قطعنامه های مصوب کمیسیون و متعاقب اجرای قطعنامه ۶۹/۱ در خصوص ساختار کنفرانس کمیسیون برای توسعه پایدار و فراگیر آسیا و اقیانوسیه مخصوصاً در بند ۳(د) تدوین شده بودند به سمع کمیته رساند.

۶۷. به کمیته اطلاع داده شد که راهکارهای پیش نویس قطعنامه ها در سیصد و پنجاه و یکمین نشست کمیته مشورتی نمایندگان دائم و سایر نمایندگان انتصابی اعضای کمیسیون^۱ که قرار است در ۴ دسامبر ۲۰۱۳ (۱۵ آذر ۱۳۹۲) برگزار گردد مطرح خواهند شد. از کشورهای عضو دعوت به عمل آمد که پیشنهادات و یا متون پیش نویس قطعنامه ها را پیشاپیش برای در نظر گرفته شدن در کمیسیون در هفتمین نشست خود توزیع کنند اما پیش نویس قطعنامه خاصی برای بحث توسط کمیته ارسال نشد.

د در نظر گرفتن تمرکز آتی بر زیربرنامه

۶۸. نماینده بخش برنامه ریزی و شرکتهای کمیسیون اطلاعات مربوط به فرایند آماده سازی پیش نویس چارچوب راهبردی ۲۰۱۶ الی ۲۰۱۷ را که قرار است در شصت و نهمین نشست مجمع عمومی تصویب گردد ارائه نمود. جنبه های اصلی چارچوب راهبردی از جمله موارد زیر مطرح شده اند: بنیاد این چارچوب و مصوبات مجمع عمومی، شورای اقتصادی و اجتماعی و کمیسیون، ادغام پیامدهای کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد^۲ و فرایند بررسی چهار ساله، تمرکز بر ادغام اساسی مسائل مربوطه زیرمجموعه محیطی، اجتماعی و اقتصادی ضمن تأکید بر موضوعات جنسیتی و کشورهای دارای نیازهای ویژه. دبیرخانه همچنین اطلاعات را درباره برنامه دوسالانه بعدی ۲۰۱۶ الی ۲۰۱۷ و برنامه کار تصویب شده در زمینه محیط زیست و توسعه برای برنامه دوسالانه ۲۰۱۴ الی ۲۰۱۵ ارائه نمود. از کشورهای عضو درخواست شد که توصیه های خود را پیرامون تمرکز آتی زیربرنامه مطرح کنند.

۶۹. برخی هیئتها مورد زیر را به عنوان حوزه های تمرکز آتی ممکن برای زیربرنامه ۲۰۱۶ الی ۲۰۱۷ پیشنهاد کردند: حفاظت از تنوع زیستی مخصوصاً با توجه به اهمیت تنوع زیستی در تضمین تاب آوری در توسعه اجتماعی و اقتصادی، تولید و مصرف پایدار، امنیت انرژی و انرژی تجدیدپذیر، شهرهای پایدار، آمادگی در برابر بلایا و کاهش خطرپذیری، کشاورزی و پایدار و فناوری. یکی از هیئتها به کمیته یادآوری نمود که کاهش فقر همچنان اولویت برای منطقه بود و توصیه کرد که باید در حین در نظر گرفتن تمرکز آتی زیربرنامه به امنیت انرژی و انرژی تجدیدپذیر اهمیت برابر داد. علاوه بر این، توصیه شد که دبیرخانه باید تا حد امکان بدون پیش دستی در تدوین پیامدهای فرایندهای جهانی تلاش در جهت همراستاسازی برنامه های کار با دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ نماید. نقش اصلی فناوری و انتقال آن در نول به پیامدهای مطلوب با توجه به محیط زیست و توسعه در منطقه مورد تأکید قرار گرفت و توصیه شد که نقش برجسته تری برای فناوری در چارچوب راهبردی بعدی با توجه به امکان ایجاد کمیته یا زیربرنامه جداگانه فناوری در فرایند بررسی ساختار کنفرانس کمیسیون در نظر گرفته شود.

Representatives and Other Representatives Designated by Members of Advisory Committee of Permanent the Commission
General Assembly resolution 66/288, annex

Biennial programme plan and priorities for the period 2014-2015, Official Records of the General Assembly, Sixty-seventh Session, Supplement No. 6, (A/67/6/Rev.1), Programme 16, subprogramme 4

دفتر هیئت دولت

۷۰. در ارتباط با عملیاتی کردن برنامه کار، به دبیرخانه توصیه شد تا اجرای پروژه های آزمایشی را در کنار کارهای تحلیلی و هنجاری جاری به منظور تدوین و آزمایش بهترین عملکرد مرتبط با نیازهای خاص منطقه و کشور های انفرادی افزایش دهد. به نتایج بررسی میان مدت^۱ پیشرفت اجرای پیامدهای ششمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه^۲ نیز اشاره شد و بر اثرات مثبت مشارکت اتریخس جوامع محلی و سازمانهای جامعه مدنی در پروژه های در حال اجرا تأکید شد. همچنین، یکی از هیئتهای حاضر تقویت هم افزایی میان کار زیربرنامه مذکور و سایر برنامه های کمیسیون را در چارچوب راهبردی بعدی به عنوان مثال با مرکز مکانیزاسیون کشاورزی پایدار^۳ پیشنهاد نمود.

۷۱. نماینده معاهدات پایداری مردم^۴ و مرکز محیط زیست و توسعه تقدیر خود را نسبت به الگوی مشارکت جامعه مدنی که در طی نشست جاری کمیته به منظور ادغام آرای سازمانهای جامعه مدنی در فرایند برنامه ریزی برنامه دوسالانه بعدی معرفی شده بود اعلام نمود. این نماینده بر تأثیر منطقه آسیا و اقیانوسیه بر شکل دهی دستورکار توسعه بعدی مخصوصا در صورت اجازه به سازمانهای جامعه مدنی به مشارکت اتریخس در فرایند تأکید نمود. وی همچنین منطقه را به اتخاذ نقش رهبری در شکل دهی رویکرد کلنگر به پایداری تشویق نمود و توصیه کرد که این امر در تمرکز آتی برنامه کاری نیز باید انعکاس یابد.

۷۲. نماینده دیگر جامعه مدنی از مسائل مرتبط با فناوری که قبلا مطرح شده بودند حمایت کرد و فرایندهای جهانی جاری را از جمله موارد عملیاتی شده برای پیگیری کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد و کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد برای تغییر اقلیم مورد تأکید قرار داد. این نماینده در عین حال دبیرخانه را به مشارکت بیشتر در مسائل انتقال فناوری و شناسایی شرایط توانمندسازی در منطقه تشویق نمود. ضرورت انرژی و انرژی تجدیدپذیر و پتانسیل منطقه برای پیشبرد نظامهای تأمین انرژی واقعا تجدیدپذیر و غیرمتمرکز برای همگان نیز تأکید شد.

ه. سایر موارد

۷۳. کمیته از دبیرخانه درخواست کرد که به ارائه اطلاعات جامع بیشتر از جمله فهرست مطالب تکمیلی و ارائه کنندگان این مطالب در ارائه برنامه غیرقطعی نشستهای آتی توجه نماید.

و. تصویب گزارش

۷۴. کمیته گزارش را در سومین نشست خود در ۳۱ اکتبر ۲۰۱۳ (۸ آبان ۱۳۹۲) تصویب نمود.

بخش سوم: سازماندهی نشست

الف. افتتاحیه، مدت و سازماندهی

۷۵. کمیته محیط زیست و توسعه جلسه سوم خود را در باتوکوک از ۲۹ الی ۳۱ اکتبر ۲۰۱۳ (۶ الی ۸ آبان ۱۳۹۲) برگزار نمود.

E/ESCAP/CED(3)/4, sect. IV E/ESCAP/CED(3)/4, sect. IV
E/ESCAP/67/8, Chap I
Centre for Sustainable Agricultural Mechanization
Peoples' Treaties Sustainability

۷۴. معاون دبیر اجرایی کمیسیون سخنرانی افتتاحیه را ایراد نمود.

۷۷. سخنرانی اصلی توسط آقای بیتابا پوکامن^۱ مشاور وزیر منابع طبیعی و محیط زیست تایلند ارائه شد.

ب حضور

۷۸. نمایندگان کشورهای زیر که عضو اصلی و عضو علی البدل کمیسیون هستند عبارتند از: اندونزی، بنگلادش، بوتان، پادشاهی متحد بریتانیا کبیر و ایرلند شمالی، تایلند، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری دموکراتیک خلق کره، جمهوری کره، چین، ژاپن، فدراسیون روسیه، فرانسه، قزاقستان، کامبوج، ماکائوی چین، مغولستان و نیپال.

۷۹. نمایندگان نهادهای سازمان ملل فهرست شده در ذیل در جلسه حاضر بودند: کنوانسیون مبارزه با گسترش بیابانهای سازمان ملل متحد، برنامه عمران سازمان ملل متحد، برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد و برنامه اسکان سازمان ملل متحد.

۸۰. نمایندگان سازمانهای تخصصی و مربوطه زیر در جلسه حضور داشتند: سازمان بین المللی کار، سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد، سازمان جهانی بهداشت، بانک جهانی و سازمان توسعه صنعتی ملل متحد.

۸۱. نمایندگان دو سازمان بین دولتی که عبارتند از کمیسیون رودخانه مکنون^۱ و مرکز اطلاعات علمی کمیسیون میان کشوری هماهنگی آب آسیای مرکزی و همچنین ۲۰ نماینده جامعه مدنی و سایر سازمانها در جلسه حضور داشتند.

ج انتخاب مسئولین

۸۲. مسئولین زیر انتخاب شدند.

رئیس: آقای بکتاش موخامتزانو^۲ (قزاقستان)

نائب رئیس: خاتم سوکوتتا ایکاراج^۳ (تایلند)

آقای دی یانگ یو^۴ (جمهوری کره)

گزارشگر: آقای دورنات آریال^۵ (نیپال)

د دستورکار

۸۳. کمیته دستورکار زیر را تصویب نمود:

۱. افتتاحیه نشست

۱ Pithaya Pookaman
۲ Mekong River Commission
۳ Bektas Mukhametzhanov
۴ Sukontha Aekaraj
۵ Dae Young Ju
Dornath Aryal

دفتر هیئت دولت

۲. انتخاب کارشناسان
۳. تصویب دستورکار
۴. حرکت در جهت تحقق توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه: تدوین دستورکار منطقه ای برای توسعه پایدار
۵. پیامدهای گفتگوهای کلیدی منطقه ای در زمینه توسعه پایدار:
 - الف. مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه،
 - ب. نشست اجرای منطقه ای پیامدهای ریو-۲۰ آسیا و اقیانوسیه،
 - ج. دومین نشست آب آسیا و اقیانوسیه،
 - د. گفتگوی وزرای آسیا و اقیانوسیه: از اهداف توسعه هزاره به دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ سازمان ملل متحد و
 - ه. نشست دست اندرکاران برنامه شراکت پل سبز.
۶. مقدمات منطقه ای هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه و سومین کنفرانس اسکان انسانی سازمان ملل متحد.
۷. در نظر گرفتن پیش نویس قطعنامه ها، توصیه ها و تصمیمات ارائه به هفتمین نشست کمیسیون.
۸. در نظر گرفتن تمرکز آتی زیرگروه.
۹. سایر موارد.
۱۰. تصویب گزارش

ه. برنامه های جنبی

۸۴. برنامه جانبی تحت عنوان "مدیریت منابع یکپارچه در شهرهای آسیا" در ۲۹ اکتبر ۲۰۱۳ (۴ آبان ۱۳۹۲) با همکاری سازمان همکاری بین المللی آلمان برگزار شد.
۸۵. برنامه جانبی تحت عنوان "شراکتهای منطقه ای برای توسعه پایدار" در ۳۰ اکتبر ۲۰۱۳ (۵ آبان ۱۳۹۲) با همکاری وزارت امور خارجه و وزارت حفاظت محیط زیست قزاقستان و ائتلاف برای اقتصاد سبز و توسعه جهانی برگزار شد.
۸۶. برنامه جانبی تحت عنوان "گفتگو در خصوص مشارکت سازمانهای جامعه مدنی در سطح منطقه ای" در تاریخ ۳۱ اکتبر ۲۰۱۳ (۶ آبان ۱۳۹۲) توسط کمیسیون و با حضور اعضای جامعه مدنی و نمایندگان اعضای سازوکار هماهنگی منطقه ای برگزار شد.

۸۷. پذیرایی شبکه سازی به منظور ارائه برنامه همکاری پایداری اتحادیه اروپا و کشورهای آسنان^۱ برای دانشمندان از کشورهای اروپایی و آسنان با همکاری مؤسسه روپرتال برای اقلیم، محیط زیست و انرژی^۲ به عنوان هماهنگ کننده برنامه در تاریخ ۲۹ اکتبر ۲۰۱۳ (۴ آبان ۱۳۹۲) برگزار شد.

۸۸. غرفه شرکا در طی مدت جلسه برگزار شد که غرفه گذاران آن عبارت بودند از: گسترش ای آی تی^۳، ابتکار عمل راهبردهای توسعه انتشار کم آسیا، کمیسیون اقتصادی و اجتماعی برای غرب آسیا، ائتلاف اقتصاد سبز و توسعه جهانی، سازمان همکاری بین المللی آلمان، مؤسسه راهبردهای محیط زیست جهانی، مؤسسه توسعه انرژی تجدیدپذیر بنیاد آسیا و اقیانوسیه / بنیاد سیاستگذاری عمومی سالم، پایداری اتحادیه اروپا و کشورهای آسنان، نهاد شبکه سونچ آسیا^۴، شهرها و دولتهای محلی متحد آسیا و اقیانوسیه، برنامه عمران سازمان ملل متحد و برنامه اسکان سازمان ملل متحد.

پیوست

فهرست اسناد

شماره در دستور کار	عنوان سند	نشانه سند
مجموعه کلی		
۴	حرکت در جهت تحقق توسعه پایدار در آسیا و اقیانوسیه: تدوین دستور کار منطقه ای برای توسعه پایدار، پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه و پیامدهای گفتگوهای منطقه ای اصلی پیرامون توسعه پایدار	E/ESCAP/CED(3)/1
۵(الف)	پیامدهای مجمع انرژی آسیا و اقیانوسیه	E/ESCAP/CED(3)/2
۵(ب)-(ه)	پیامدهای گفتگوهای منطقه ای اصلی در زمینه توسعه پایدار	E/ESCAP/CED(3)/3
۶	نگاه کلی و اقدامات آماده سازی برای هفتمین کنفرانس وزرای محیط زیست و توسعه در آسیا و اقیانوسیه	E/ESCAP/CED(3)/4
۶	آماده سازی منطقه ای کنفرانس اسکان و توسعه پایدار شهری سازمان ملل متحد	E/ESCAP/CED(3)/5
مجموعه ملحق		
	دستور کار موقت حاشیه نویسی شده	E/ESCAP/CED(3)/L.1
۱۰	پیش نویس گزارش	E/ESCAP/CED(3)/L.2

SUSTAIN-EU-ASEAN
Wuppertal Institute for Climate, Environment, and Energy
AIT-Extension
SWITCH-Asia

دفتر هیئت دولت

شماره: ۴۹۸/۸۸۴۰.۱

تاریخ: ۱۳۹۸/۱۱/۱۲

پوست:

مجموعه اطلاعات	
اطلاعات برای شرکت کنندگان	E/ESCAP/CED(3)/INF/1
فهرست شرکت کنندگان	E/ESCAP/CED(3)/INF/2
برنامه بازبینی شده غیرقطعی	E/ESCAP/CED(3)/INF/3/Rev.1

ترجمه از متن انگلیسی: حمید مرعشی

دفتر هیئت دولت

توزیع: عمومی
۳۰ آوریل ۲۰۱۴ (۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۳)
متن اصلی: انگلیسی

سازمان ملل متحد

شورای اقتصادی و اجتماعی

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه

رهفناهمین نشست

باتکوک، ۴ الی ۸ اوت ۲۰۱۴ (۱۳ الی ۱۷ مرداد ۱۳۹۳) - فاز دوم
بند ۲ (ب) دستورکار موقت^۱
نهاد ویژه کم توسعه یافته ترین کشورها، کشورهای در حال توسعه
محصور در خاک و کشورهای جزیره ای در حال توسعه اقیانوسیه:
مدیریت پایدار اقیانوسها برای توسعه پایدار و فقرزدایی

مدیریت پایدار اقیانوسها و دریاها برای توسعه پایدار و فقرزدایی در کشورهای جزیره ای
کوچک در حال توسعه اقیانوسیه

یادداشت دبیرخانه^۲

خلاصه

گزارش حاصل پاسخ به قطعنامه ۶۹/۱۷ کمیسیون درباره مدیریت پایدار، حفاظت و بکارگیری منابع اقیانوسها برای توسعه کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه آسیا و اقیانوسیه است. این گزارش حاوی نگاه کلی به چگونگی حفاظت، مدیریت پایدار و تحقق مزایای-شیلات توسط کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه اقیانوسیه برای حمایت از توسعه پایدار شامل شناسایی فرصتهای تقویت کمکههای صنعت شیلات به توسعه پایدار است. این فرصتها میتوانند به تدوین روش توجه به اقیانوسها در تدوین و اجرای اهداف توسعه پایدار کمک نمایند. توصیه ها در مورد نحوه حمایت دبیرخانه از مدیریت پایدار اقیانوسها و دریاها نیز ذکر شده اند.

کمیسیون میتواند گزارش فعلی را بررسی نماید و راهکارهایی را در خصوص توصیه های خود و یا هر مورد دیگر مرتبط با مدیریت پایدار اقیانوسها و دریاها برای توسعه پایدار و فقرزدایی به دبیرخانه ارائه کند.

بذکرید به: E/ESCAP/70/L.1/Rev.1

ارائه دبیرنگام مندر حاضر به علت سرعت زیاد تغییر در مباحثات مربوط به اهداف توسعه پایدار شامل موارد مطروحه در کارگروه باز و تم فنی حمایت از اقیانوسها و دریاهاست. با توجه به آنکه در نظر گرفتن بند ۲ (ب) دستورکار هفادمین نشست کمیسیون به تأخیر افتاده است، دبیرخانه تلاش کرده است که نسبت به روز بودن حتی المقدور این گزارش اطمینان حاصل نماید.

دفتر هیئت دولت

فهرست مطالب

بخش اول	ارزش اقیانوس برای کشورهای جزیره ای اقیانوسیه
بخش دوم	فرصتهای تقویت کمکهای شیلات به توسعه پایدار
بخش سوم	اقیانوسها و دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵
بخش چهارم	مناطق پیشنهادی نیازمند حمایت از دبیرخانه در مدیریت پایدار اقیانوسها و دریاها
نمودارها	

۱. تولیدات سالانه شیلات از زیرمنطقه جزایر اقیانوسیه

۲. صید ماهی تون از طریق روشهای صید ماهی در اقیانوسیه

بخش اول: ارزش اقیانوس برای کشورهای جزیره ای اقیانوسیه

۱. در سند پیامد کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد تحت عنوان "آینده ای را که میخواهیم"^۱ سران کشورها و دولتها و نمایندگان عالیرتبه بر اهمیت "حفاظت و استفاده پایدار اقیانوسها و دریاها و منابع آنها برای توسعه پایدار شامل کمکهای آنها به فقرزدایی، رشد اقتصادی پایدار، امنیت غذایی و ایجاد معیشتهای پایدار و کار آبرومندانه و در عین حال حفاظت از تنوع زیستی و محیط زیست دریایی و توجه به تأثیرات تغییر اقلیم"^۲ تأکید نمودند. آنها همچنین مصرا نه خواهند "شناسایی و جاری سازی راهبردهای کمکی به کشورهای در حال توسعه مخصوصا کم توسعه یافته ترین کشورها و کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه تا سال ۲۰۱۴ در گسترش ظرفیت ملی خود برای حفظ مدیریت پایدار و تحقق مزایای شیلات پایدار"^۳ شدند.

۲. زیستگاههای گوناگون اقیانوس آرام شامل انواع مختلف از سواحل کم عمق و جزایر مرجانی، خورها، علف دریایی و درختچه های کرانه زی تا شیبهای عمیق و کوههای زیر دریا میباشند. برخی از این زیستگاهها میزبان بالاترین تنوع موجودات دریایی در جهان هستند. به عنوان نمونه، مثلث مرجانی (به ترتیب القبا اندونزی، پاپوئا گینه نو، تیمور لسته، جزایر سولومون، فیلیپین و مائزی) به عنوان مرکز جهانی تنوع زیستی دریایی شناخته میشود و دارای بالاترین میزان تنوع مرجانی در جهان است. اقیانوس آرام همچنین دارای بالاترین غنای گونه های استفاده شده توسط انسان است. این زیست بومهای متنوع دریایی حاوی انواع مهم خدمات زیست بومی شامل موارد زیر میباشند: "خدمات تأمین" شامل شیلات صیدی و کشت آبی، "خدمات تنظیم مقررات" مانند حفاظت از سواحل و ترسیب کربن و "خدمات فرهنگی" از قبیل تفریح، گردشگری، هویت فرهنگی و ارزشهای غیرقابل بهره برداری مرتبط با حفظ تنوع زیستی.

۳. گردشگری اقیانوس آرام به شدت متکی بر منابع ساحلی و کیفیت محیط زیست ساحلی است. تعداد قابل ملاحظه ای از گردشگران به این زیرمنطقه صرفا برای غواصی، موج سواری، قایقرانی، ماهیگیری ورزشی و دیدن نهنگها.

^۱ "The future we want"
^۲ منبع: General Assembly resolution 66/288, annex, para 158
^۳ منبع: پیشین، بند ۱۷۴.

دفتر هیئت دولت

سفر میکنند. تخمین زده میشود که درآمدهای گردشگری در اقیانوسیه بیش از دو برابر درآمدهای حاصله از صید ماهی باشد و تعداد افراد شاغل در صنعت گردشگری چهار برابر تعداد افراد شاغل در صید ماهی باشد.

۴. تقریباً همه اقتصادهای جزیره ای اقیانوسیه دارای میراث طولانی تلاش در جهت توسعه کشت ماهی میباشند که بسیاری از آن در مناطق دریایی اتفاق افتاده است. تعامل شیلات و کشت ماهی در سطوح متعدد است. مناطق کشت ماهی معمولاً نزدیک مناطق صید ماهی هستند و برخی از انواع کشت ماهی مانند پرورش میگو شامل تغییر دادن مناطق کوههای زیر آب میباشند که از آنها به عنوان مناطق مهم پرورش ماهی استفاده میشود. تلاشهایی نیز در راستای کاربرد کشت ماهی به عنوان ابزاری برای کاهش فشار بر شیلات ساحلی اجرا شده اند. برخی از انواع کشت ماهی شامل برداشت تخمهای ماهیان در آبهای آزاد و پرورش آنها در اسارت میباشند.

۵. علاوه بر این، اقیانوسها به عنوان انبار پسماند استفاده میشوند که این امر شامل روشهای مختلف استفاده از اقیانوسها است: از محلی برای ادرار و دفع توسط انسانها تا لوله هایی که حامل پسماند از مناطق شهری به مناطق خارج از مرزها هستند. تخلیه پسماند در اقیانوسها در این منطقه نیز رخ میدهد که نمونه آنها تخلیه لجن کارخانجات کنسروسازی به دریاهای خارج از مناطق کشورهاست. سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد تخمین میزند که سالانه حدود ۱۲ هزار قطعه پسماند پلاستیکی در هر کیلومتر مربع اقیانوس شناور میباشند. تعاملات شامل ترکیب پسماند با شیلات مانند اختلالات مرجانی ناشی از لوله های پسماند و بهپروردگی مناطق توسط تخلیه فاضلاب خام که به رشد مخرب جلبکی منجر میگردد معمولاً منفی میباشند.

۶. پتانسیل صنعت معدن در اعماق زیر بستر دریا در اقیانوسیه توجه دولتها را به میزان قابل ملاحظه ای برای کاربرد آنها به عنوان منبع ممکن درآمد از منابع اقیانوسی جلب کرده است. شرکتهای معدنی از کشورهایی مانند آلمان، پادشاهی متحد بریتانیایی کبیر و ایرلند شمالی، جمهوری کره، چین، ژاپن، فدراسیون روسیه، کانادا و هندوستان مجوزهای اکتشاف بستر دریا را برای پوشش یک میلیون کیلومتر مربع از آبهای متعلق به کشورهای جزیره ای اقیانوسیه کسب نموده اند. فعالیتهای منطقه ای مرتبط با معادن بستر دریا در حال حاضر متمرکز بر محدودسازی مرزهای دریایی میباشند که مبنای قانونی برای مدیریت این صنعت، تلاشها برای ایجاد همبستگی زیرمنطقه ای در مدیریت این صنعت و آموزش دولتهای کشورها را پیرامون واقعیهایی این صنعت دربرمیگیرند و رهبران مجمع جزایر اقیانوسیه را به توجه خاص به این صنعت تشویق میکنند. خطرپذیری زیست محیطی معادن در بستر دریا درست درک نمیشود. نمونه های این خطرپذیری عبارتند از تخریب زیست بوم دریاهای عمیق، آلودگی ماهیان مهاجر توسط فلزات سنگین و رسوب. با توجه به ضعف یا فقدان مقررات معادن بستر دریا در مناطق اقتصادی انحصاری اقیانوسیه، اتخاذ رویکرد احتیاطی در راستای ارتقای این فعالیت مورد مدافعه گری زیست بوم شناسان، سازمانهای مردم نهاد (سمنها) و گروههای اجتماعی قرار گرفته است.

۷. فعالیتهای صید ماهی در اقیانوسیه را میتوان مشخصاً به دو نوع بسیار متفاوت تقسیم نمود:

الف. ساحلی: عملیاتی که در تالاب، مرجانها، شیبهای عمیق یا مناطق کم عمق دریایی روی میدهند. این دسته همچنین شامل ماهیان صید شده توسط حرکت کشتیهای کوچک در دریای آزاد مجاور جزایر میباشد.

منبع:

United Nations Environment Programme and Food and Agriculture Organization of the United Nations, "Abandoned, lost or otherwise discarded fishing gear", UNEP Regional Seas Reports and Studies, No. 185; FAO Fisheries and Aquaculture Technical Paper, No. 523 (Rome, 2009). Available from www.unep.org/regionalseas/marinelitter/publications/docs/Marine_Litter_Abandoned_Lost_Fishing_Gear.pdf, eutrophication

منبع:

Tina Hunter and Madeline Taylor, "Deep sea bed mining in the South Pacific: a background paper" (Centre for International Minerals and Energy Law, University of Queensland, 2013). Available from www.law.uq.edu.au/documents/cimel/Deep-Sea-Bed-Mining-in-the-South-Pacific.pdf.

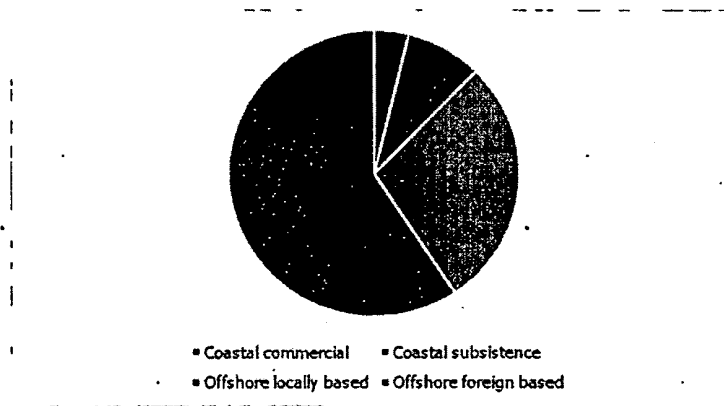
دفتر هیئت دولت

به دور از ساحل (که برخی اوقات به آن "اکیانوسی" نیز اطلاق میگردد): عملیاتی که در عمق دریا معمولاً فراتر از آبهای کشورها انجام میشوند و تقریباً فقط به عهده کشتیهای صنعتی است.

شیلات ساحلی و شیلات دور از ساحل در زیرمنطقه تفاوتی قابل ملاحظه ای با هم دارند که این تفاوتها به عنوان مثال، در اندازه کشتیهای مربوطه، تعداد شرکت کنندگان در صید ماهی، میزان سرمایه گذاری خارجی، منابع مورد هدف، تمهیدات مدیریتی، میزان و جریان منافع و فرصتهای گسترش منافع تعریف میشود.

نمودار ۱.

تولیدات سالانه شیلات از زیرمنطقه جزایر اقیانوسیه

آبی: تجاری ساحلی

قهوه ای: معیشت ساحلی

سبز: دور از ساحل توسط افراد محلی

بنفش: دور از ساحل توسط شرکتهای خارجی

نکته: بر مبنای اطلاعات سال ۲۰۰۷ (آخرین سالی که اطلاعات مقایسه ای برای شیلات ساحلی و دور از ساحل موجود است). مقدار نسبی بر مبنای حجم آنها به تن میبندد!

منبع:

Robert Gillett, *Fisheries in the Economies of the Pacific Island Countries and Territories* (Asian Development Bank, Mandaluyong City, Philippines, 2009). Available from www.ffa.int/system/files/Benefish%20Final%20as%20printed%20by%20ADB.pdf.

دفتر هیئت دولت

۸. صید ماهی ساحلی از اهمیت زیادی در جزایر اقیانوسیه برخوردار است چراکه قسمت عمده ای از تغذیه، رفاه، فرهنگ، اشتغال و تفریح این زیرمنطقه بر مبنای منابع زنده در منطقه مابین خط ساحلی و مرجلهای بیرونی زیرمنطقه است. تداوم سبک زندگی قلعی، فرصتها برای توسعه آینده و امنیت غذایی همگی شدیداً وابسته به منابع شیلات ساحلی میباشد. شیلات مبتنی بر منابع ساحلی در جزایر اقیانوسیه اگرچه هم در مقیاس حجم و هم در میزان ارزش نسبت به شیلات ماهی تون دور از ساحل بسیار کم است اما اکثر ماهی غیروارداتی به این زیرمنطقه را تأمین میکند و لذا نقشی خطیر در امنیت غذایی ایفا مینماید. به طور کلی منابع شیلات ساحلی بسیار مملو از ماهی هستند و اغلب نشانگر بهره کشی بیش از حد مخصوصاً در مناطق نزدیک به مراکز جمعیتی و میان محصولات شیلات مورد درخواست اقتصادهای در حال رشد سریع آسیایی میباشدند. همچنین انتظار میرود که منابع شیلات ساحلی از جمله دو گونه ماهی بومی برای خوراک و نگهداری در آکواریوم صادر شوند که این امر خود تقاضای رقابتی با جوامع محلی را میتواند ایجاد کند. فرسایش محیط زیست ناشی از رویه های مخرب صید ماهی، شهرنشینی، لای گرفتگی منتج از معادن و استفاده رقابتی از مناطق ساحلی مانند گردشگری دارای اثرات مخرب بر شیلات ساحلی است.

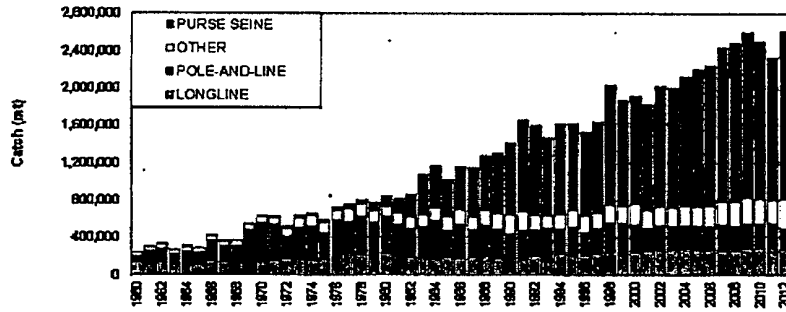
۹. منابع شیلات دور از ساحل مناطق غرب و مرکز اقیانوس آرام عبارتند از ماهی تون، ماهی درازپوزه و گونه های هم خانواده و صید تصادفی سایر گونه ها حین صید انواع فوق ماهیان. این مناطق شامل زیست بوم دریایان آبهای آزاد هستند که اغلب در آنها جابجاییهای گسترده ماهیان تکی در جریان است. در ۲۰۱۲، تقریباً ۲/۵ میلیون تن ماهی تون در آبهای غربی و مرکزی اقیانوس آرام صید شدند. چهار گونه از اهمیت قابل ملاحظه تجاری در جزایر اقیانوسیه برخوردارند: ماهی جهنده (تقریباً ۶۴ درصد کل صید ماهی تون در ۲۰۱۲)، ماهی زردبولک (۲۵ درصد)، ماهی گنده چشم (۶ درصد)، ماهی آلباکور (۵ درصد). مقدار ماهی تون صید شده در منطقه حدود ۸ درصد برداشت کل ماهیان ساحلی تمام زیرمنطقه است. مجموعه ۶۵ درصد ماهی تون تجاری جهان از اقیانوسیه تأمین میگردد و متوسط صید سالانه ماهی تون در غرب و مرکز اقیانوس آرام در طی ۱۰ سال اخیر، تقریباً معادل کل صید ماهی تون سالانه مجموع سایر مناطق عمده صید ماهی تون از جمله صید در شرق اقیانوسیه، اقیانوس هند و اقیانوس اطلس است^۱.

۱۰. کنسروسازی بخش مهمی از جریان تولید ماهی تون است. از آنجا که کارگاههای کنسروسازی نیازمند نیروی کاری زیاد میباشد (و تا ۲۵۰۰ نفر را در یک کارخانه استخدام میکنند)، بسیاری از کشورهای جزایر اقیانوسیه تلاش کرده اند که چنین امکاناتی را جلب کنند. با این وجود، با توجه به هزینه بالای کارخانه های کنسروسازی، میزان سود اغلب پایین است. دسترسی به اتحادیه اروپا یکی از ویژگیهای تعیین کننده اصلی موفقیت نسبی کارخانجات کنسروسازی در فیجی، پاپوئا گینه نو و جزایر سولومون است. بسیاری از اقتصادهای جزیره ای اقیانوسیه که فاقد کارخانجات کنسروسازی هستند هرگز شاهد صید ماهی در آبهای خود یا توسط کشتیهای دارای مجوز از سوی آن اقتصادها برای صید ماهی نمیشدند. نسبت عظیم ماهی تون اقیانوسیه به بانکوک ارسال میگردد که در آنجا به شکل کنسرو درمیآید و به اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا فرستاده میشوند.

دفتر هیئت دولت

نمودار ۲

صید ماهی تون از طریق روشهای صید ماهی^۱

۱۱. کمکهای اصلی اقیانوسها و دریاها به فقرزدایی، رشد اقتصادی و امنیت غذایی به اقتصادهای اقیانوسیه عبارتند از:

الف. صادرات شیلات اهمیت زیادی برای اقتصادهای زیرمنطقه دارند. در تقریباً نیمی از آنها صادرات شیلات بیش از نیمی از کل صادرات را دربرمیگیرند. در جاهایی که این صادرات کمتر از نیمی از ارزش کل صادرات ملی را دارند اکثراً ارزش اسمی بالایی را به خود اختصاص میدهند: به عنوان نمونه در کالدونیای جدید (۱۵۷ میلیون دلار)، پاپوئا گینه نو (۱۰۱ میلیون دلار)، فیجی (۶۳ میلیون دلار) و جزایر مارشال (۳۷ میلیون دلار).

ب. درآمد دولت - کلیه کشورهای مستقل در منطقه از طریق اعطای مجوز دسترسی به کشتیهای صید ماهی خارجی به ماهیان در آبهای نور از ساحل پول به دست میآورند. مبالغ کلی حاصل از صدور مجوز دسترسی دریافت شده در ۲۰۰۷ به جمعا ۷۸/۵ میلیون دلار رسید. سازمان مجمع شیلات^۲ مبالغ دسترسی حدود ۱۳۵ میلیون دلار را در سال ۲۰۱۱ گزارش داد.

ج. اشتغال - انجام خلاصه های مفید وضعیت اشتغال شیلات در سطح ملی و مقایسه های بین کشوری دشوار است. اکثر اشتغال رسمی در شیلات ظاهراً مرتبط با ماهی تون است. عموماً ۱۰ الی ۲۰ برابر افراد مشغول صید ماهی برای مقاصد تجاری مشغول صید برای امرار معاش خود هستند. صنعت بزرگ کنسروسازی ماهی تون که در اقتصادهایی مانند فیجی، جزایر مارشال، پاپوئا گینه نو، ساموئای آمریکایی و جزایر سولومون دیده میشود تأثیر چشمگیری بر اشتغال مرتبط با شیلات دارد.

د. تغذیه - مصرف شدیداً بالای ماهی توسط بسیاری از اقتصادهای جزیره ای اقیانوسیه نمایانگر نقش حیاتی ماهی در امنیت غذایی زیرمنطقه است. این زیرمنطقه دارای بالاترین نسبت اقتصادهایی است که شدیداً متکی بر صید ماهی معیشتی برای تأمین اکثر پروتئین مورد نیاز برای تغذیه مناسب میباشد.

۱۲. عوامل عده تغییر دز شیلات جزایر اقیانوسیه عبارتند از رشد جمعیت و شهرنشینی، اشکال توسعه اقتصادی، وضعیت منابع و تحولات شیلات در سایر اقیانوسها، تغییر اقلیم و محدودیتهای تولید داخلی شیلات علاوه بر هزینه

منبع:

Western and Central Pacific Fisheries Commission, Tuna Fisheries Yearbook 2013 (2013). Available from www.wcpfc.int/system/files/WCPFC_YB_2012_0.pdf.

Forum Fisheries Agency

دفتر هیئت دولت

های سوخت، فناوری و نوآوری، شبکه نیست که تغییر اقلیم اثرات عمیقی بر زیست بومهای اقیانوسی و دریایی دارد که به نمونه هایی از قبیل نمای سطحی، اسیدی شدن و بالا آمدن سطح دریا میتوان اشاره نمود. با توجه به آنکه اقتصادهای جزیره ای اقیانوسی سهم کمی از انتشار گازهای جهانی را ایجاد میکنند، بهترین راهبرد برای این کشورها کمک به افزایش تاب آوری شیلات خود در برابر تهدیدهای فوق است.

۱۳. نقش شرکای توسعه و ملتهای درگیر صید ماهی از راه دور نیز همچنان تأثیر عمده خود را ایفا خواهد نمود. در چند دهه اخیر، چین در شیلات جزایر اقیانوسی بسیار فعالیت کرده است و مبالغ بیشتری را برای دسترسی به منابع ماهی تون بسیاری از کشورهای جزیره ای اقیانوسی پرداخت کرده است. علاوه بر این، به نظر می آید که چین سهم بزرگتری از کمکهای مرتبط با شیلات را به زیرمنطقه تأمین میکند اما اسناد مربوط به این کمکها به راحتی موجود نمیشود. در عین حال، رشد سریع اقتصادی کشورهای آسیای فشر جدیدی را بر منابع دریایی اعصاب میکند به طوری که در شرایط عادی، عوامل اقتصادی صیادان ماهی را مجبور به تغییر لوازم یا مناطق مربوطه خود پیش از نزدیکی منبع مورد نظر به انقراض محلی میکنند. حال آنکه ارزش بالای پولی نسبت داده شده به بسیاری از منابع مرجاتی توسط اقتصادهای آسیایی میتواند باعث تشویق بهره کشی بیشتر حتی پس از کمیاب شدن گونه های مورد هدف و نشواری در حفظ جمعیت ضروری برای تولید مثل پایدار گردد. افزایش سریع ارزش پولی منابع مرجاتی میتواند بر سیاستهای مدیریتی، عملکرد مرسوم و قوانین غالب گردد. سازمان مجمع شیلات در ۲۰۱۴ اعلام نمود:

صاحبان کسب و کارهای داخلی نیز بر مشکل رقابت علیه کشتیهای خارجی مورد حمایت پارانهای دولتی تأکید دارند. کشتیهایی که از پارانهای سنگین برخوردارند میتوانند به صید ماهی در شرایط عدم سودآوری برای سایر صاحبان کسب و کار ادامه دهند چرا که پارانها هزینه صید ماهی را کاهش میدهند... چین به طور خاص عملیات خود در اقیانوسی را طی سالهای اخیر گسترش داده است و تنها کشوری است که چند صد کشتی جدید از طریق برنامه های قایق سازی تحت حمایت پارانها اعزام نموده است^۱.

۱۴. در چند دهه اخیر، ویژگی بارز منطقه جزایر اقیانوسی همبستگی میان کشورها در زمینه مسائل شیلات بود که به عنوان نمونه ای از عملکرد مناسب جهانی در همکاری منطقه ای قلمداد میشود. این زیرمنطقه فرایندهای اثربخشی را برای همکاری میان کشورها مخصوصاً درخصوص تعامل با کشورهای مشغول صید ماهی از راه دور ایجاد نموده است که تا به امروز به حفظ انبار ماهی تون اقیانوسی کمک نموده است. در حالی که شیلات در سایر مناطق از جمله اقیانوسهای اطلس و هند کاهش پیدا کرده است. نهادهای اصلی زیرمنطقه ای درگیر شیلات در این زیرمنطقه عبارتند از سازمان مجمع شیلات در هونیارا^۲ و دبیرخانه جامعه اقیانوسی در نومیا^۳. در میان سایر سازمانهای مهم درگیر در این منطقه میتوان به دبیرخانه مجمع جزایر اقیانوسی در سووا^۴، طرفین توافق نانورا در ماژورا^۵، دبیرخانه برنامه محیط زیست منطقه ای اقیانوسی در آپیا^۶ و دانشگاه جنوب اقیانوسی در سووا اشاره نمود. کمیسیون شیلات اقیانوسی غربی و مرکزی نیز درگیر شیلات در زیرمنطقه است. این سازمان بین المللی ماهیان شدیداً مهاجر را در منطقه وسیعی از اقیانوسی مدیریت مینماید و قطعنامه هایی را که بیانیه های غیرالتزام آور و همچنین اقدامات حفاظت و مدیریت التزام آور را تصویب مینماید تا ابتدای ۲۰۱۴، حدود ۵۰ اقدام مدیریتی تصویب و اعمال شده بودند.

^۱ برای اطلاعات بیشتر، بنگرید به:

Forum Fisheries Agency, "Hard times in the albacore longline fishery: a brief analysis of the current crisis in on the region's most important domestic fisheries".

^۲ Honiara

^۳ Noumea

^۴ Suva

^۵ Majuro

^۶ Apia

Parties to the Nauru Agreement in

دفتر هیئت دولت

بخش دوم فرصت‌های تقویت کمک‌های شیلات به توسعه پایدار

۱۵. ارتقای همبستگی زیرمنطقه ای در شیلات. دورنمای مثبت بکارگیری پایدار منابع ماهی تون زیرمنطقه شدیداً به همبستگی زیرمنطقه ای بستگی دارد و بنا به دلایل مختلف، این همبستگی ظاهراً کاهش پیدا کرده است به گونه ای که برخی از این اقتصادها از تعهدات خود تحت توافق‌های منطقه ای خارج شدند و پتانسیل همکاری میان اقتصادها در این زیرمنطقه در مذاکرات آتی کاهش پیدا کرده است. به منظور بهبود این وضعیت، جهت دهی باید از سطحی بالاتر از مقامات مسئول شیلات اعمال گردد. رهبران جزایر اقیانوسیه باید تعهد خود را به همبستگی زیرمنطقه ای در شیلات مورد تأکید مجدد قرار دهند و خواهان گزارش دهی در خصوص پیشرفت در تحقق این تعهد باشند (همانگونه که در زمینه برنامه اقیانوسیه عمل میکنند).^۱

۱۶. بهبود مدیریت شیلات ساحلی. فقط تعداد معدودی از شیلات ساحلی در جزایر اقیانوسیه به خوبی مدیریت میشود که این امر را به عوامل مختلف از جمله دشواری در مدیریت این نوع شیلات، مشکلات اعمال کنترل بر صیادان خرد، افزایش صید بنا به رشد جمعیت، از بین رفتن سازوکارهای سنتی مدیریت و توان خرید و اشتهای فزاینده اقتصادهای آسیایی برای محصولات شیلات ساحلی نسبت داد. مدیریت ناکارآمد شیلات ساحلی باعث نگرانی خاصی شده است زیرا این شیلات در حال حاضر اکثر اشتغال و تغذیه بخش شیلات را در جزایر اقیانوسیه تأمین میکند. دولت‌ها نیازمند تدوین سیاست‌های حمایت کننده منابع شیلات و تأمین کننده مداوم جریان تولیدات غذایی دریایی به جوامع ساحلی میباشند.

۱۷. بهبود حکمرانی بخش شیلات. ویژگی بارز حکمرانی ضعیف بخش شیلات در زیرمنطقه جزایر اقیانوسیه نهادهای ناکارآمد ملی شیلات و در برخی کشورها فساد است. محدودیتهای ظرفیتهای سازمانهای ملی شیلات که با مشکلات پیچیده فزاینده مبتنی بر ساختارهای ناهموار با شفافیت و مشارکت نمت اندرکاران مواجه میباشند باعث چالش برانگیز شدن حل مشکل فوق شده اند.

۱۸. استفاده بیشتر منابع ماهی تون خارج از ساحل برای اهداف داخلی. استفاده بیشتر از ماهی خارج از ساحل برای مصرف داخلی از زوایای متعددی برای اقتصادهای زیرمنطقه ای توجیه پذیر است که نمونه های این موارد عبارتند از: جبران خرابی منابع غذایی رو به کاهش از شیلات ساحلی، سازگاری با تغییر اقلیم و مزایا برای صیادان خرد. در نتیجه این استفاده بیشتر، اقتصادهای زیرمنطقه نیاز دارند که اقدامات مدیریتی مشوق تخلیه حداقل برخی از صید کشتیهای صیادی صنعتی در بنادر جزایر اقیانوسیه و حمایت از شیلات کوچک ماهی تون را دنبال نمایند. این تخلیه هزینه هایی را از جمله کاهش برخی از هزینه های دسترسی دربرخواهد گرفت و صنایع کوچک صید ماهی تون نیازمند برنامه های ملی دستگاههای تجمیع با مدیریت مناسب خواهند بود.

۱۹. تدوین مبنای شواهد محور برای سیاستگذاری اثربخش. مسئله کلیدی در سیاستگذاری اثربخش موجودیت داده های دقیق و بهنگام است. شبکه مرکزی نظام حسابداری زیست محیطی-اقتصادی^۲ که به عنوان استاندارد بین المللی آماری در چهل و سومین نشست کمیسیون آماری سازمان ملل متحد در ۲۰۱۲ تصویب شد مورد استفاده کشورهای جزیره ای اقیانوسیه برای پایش وضعیت اقیانوس قرار میگیرد. از این چارچوب همچنین میتوان برای ارزیابی خدمات زیست بومی تأمین شده توسط اقیانوس و اثرات فعالیتهای انسانی بر اقیانوس استفاده کرد.

۲۰. تقویت برنامه روزانه کشتی. طرفین توافق نانورو برنامه روزانه کشتی را که طرح مدیریتی به منظور کنترل صید ماهی محاصره ای^۳ مبتنی بر محدودسازی تعداد روزهای صید کشتیها با استفاده از این روش صید در مناطق انحصاری اقتصادی است تصویب و اجرا نمودند. یکی از نتایج این برنامه تدوین نظام حقوق مالکیت قابل تبادل است که به نوبه خود باعث افزایش دریافت هزینه های دسترسی از کشتیهای بکار گیرنده صید محاصره ای شده

^۱ برنامه اقیانوسیه (the Pacific Plan) با هدف تقویت ادغام همکاری در زیرمنطقه اقیانوسیه توسط مجمع جزایر اقیانوسیه (the Pacific Islands) در ۲۰۰۵ تصویب شد.
^۲ System of Environmental-Economic Accounting (SEEA) Central Framework
^۳ purse seine vessels

است. چالشهایی در اجرای برنامه روزانه کشتی پرورز نموده اند اما این امر در شرایطی که تعدادی از شرکتهای طرح مدیریتی مشترک و پیچیده ای را در منطقه گسترده اقیانوسی آغاز میکنند دور از انتظار نیست. برنامه روزانه کشتی باید مورد حمایت و تقویت قرار گیرد و توجه این قضیه فقط افزایش درآمدهای ناشی از مبالغ مستمری پرداخت شده از سوی صید محاصره ای نیست بلکه برنامه روزانه کشتی صید محاصره ای تقویت شده مبنای مستحکمی را برای معرفی طرحی مشابه صید صنعتی فراهم مینماید. علاوه بر این، مزایای برنامه کارآمدتر میتوانند به تقویت مجدد همبستگی زیرمنطقه ای کمک نمایند.

بخش سوم اقیانوسها و دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵

۲۱. مدیریت پایدار منابع اقیانوسی نقش محوری را برای امنیت غذایی، معیشت و فرصتهای رشد اقتصادی کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه اقیانوسی ایفا میکند. علیرغم نقش چشمگیر اقیانوسها در توسعه پایدار، اهداف توسعه هزاره اشاره ناچیزی به اقیانوسها داشتند^۱. این مسئله در گزارش هیئت عالیرتبه افراد برجسته درباره دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ مورد تاکید قرار گرفت که فقر را نمیتوان به دور از پایداری زیست محیطی پایان داد و لذا اقیانوسها و دریاها را نباید در پیشبرد دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ مخصوصا با توجه به اهمیت اقیانوسها برای کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه مورد غفلت قرار داد^۲.

۲۲. اهمیت خدمات و منابع اقیانوسی برای کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه در آماده سازی دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ تاکید شده است. در سند پیامدهای فرایند مقدماتی زیرمنطقه ای اقیانوسی برای سومین کنفرانس بین المللی کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه، سند پیامد نادی^۳، تصریح شده است که هدف توسعه پایدار در خصوص اقیانوسها در دستورکار توسعه پسا ۲۰۱۵ خطیر و ضروری است^۴. پیش نویس صفر سند پیامد کنفرانس مذکور خواهان در نظر گرفتن اقیانوسها به عنوان اولویت موضوعی و نیاز به مدافعه گری برای تدوین یک هدف توسعه پایدار مجزا در خصوص اقیانوسها و دریاها شامل اهداف زیر است: الف) تحقق محیط زیست سالم دریایی، ب) تحقق موجودی سالم ماهی و ج) دستاورد مزایای اقتصادی توسعه پایدار منابع دریایی^۵.

۲۳. مطابق با موارد مندرج در تبصره اقیانوس و دریای تهیه شده توسط کارگروه باز اهداف توسعه پایدار^۶، باید همچنین توجه داشت که آمار موجود فعلی پیرامون اقیانوسها و دریاها محدود است و سنجش اثربخش اهداف کلان و خرد جاری را با مشکل روبرو مینماید. علاوه بر این، بهبود هماهنگی، ادغام و همکاری میان ارانه کنندگان و مصرف کنندگان داده ها مشخصا ضرورت دارد^۷. تدوین هدف توسعه پایدار معنادار در زمینه اقیانوسها و دریاها مستلزم فرایند موازی تقویت روشهای جمع آوری و مدیریت داده ها است.

^۱ هدف ۷ (ب) توسعه هزاره دارای دو شاخصه مرتبط با اقیانوس است: ۱) نسبت موجودی ماهی در محدوده های این بیولوژیک و ۲) نسبت مناطق خاکی و دریایی حفاظت ندهم.

^۲ High-Level Panel of Eminent Persons on the Post-2015 Development Agenda منبع:

^۳ United Nations, *A New Global Partnership: Eradicate Poverty and Transform Economies Through Sustainable Development*. The Report of the High-Level Panel of Eminent Persons on the Post-2015 Development Agenda (New York, 2013). Available from www.post2015hlp.org/wp-content/uploads/2013/05/UN-Report.pdf.

^۴ Nadi Outcome Document منبع:

^۵ "The Nadi outcome document: accelerating integrated approach to sustainable development", Pacific SIDS Regional Preparatory Meeting, Nadi, Fiji, 10-12 July 2013. Available from [www.sids2014.org/content/documents/233Pacific Outcome Chairs Revised Final Version.pdf](http://www.sids2014.org/content/documents/233Pacific%20Outcome%20Chairs%20Revised%20Final%20Version.pdf).

^۶ بنگرید به: www.sids2014.org/index.php?menu=1537

^۷ Open Working Group on Sustainable Development Goals منبع:

بخش چهارم مناطق پیشنهادی نیازمند حمایت از دبیرخانه در مدیریت پایدار اقیانوسها و دریاها

۲۴. کمیسیون در قطعنامه ۱۶/۱۷ خود از دبیر اجرایی با همکاری نهادها و سازمانهای تخصصی سازمان ملل متحد، مؤسسات بین المللی مالی، سایر سازمانهای منطقه ای و زیرمنطقه ای و اهداکنندگان دوطرفه درخواست نمود که گزارش مشروح نحوه حمایت دبیرخانه را از کشورهای عضو در مدیریت پایدار اقیانوسها و دریاها به منظور توسعه پایدار و فقرزدایی ارائه نمایند. حوزه های زیر برای در نظر گرفته شدن توسط کمیسیون پیشنهاد میگردند:

الف) حمایت از کشورهای عضو و همکاری با سازمانهای منطقه ای شیلات از جمله دبیرخانه جامعه اقیانوسیه، سازمان مجمع شیلات جزایر اقیانوسیه و طرفین توافقنامه ناورو و ارتقای تعهد مستمر نسبت به همبستگی زیرمنطقه ای از طریق مشارکت با رهبران برای تضمین انسجام زیرمنطقه ای در رویکردهای سیاستگذاری در خصوص مدیریت پایدار اقیانوسها و دریاها،

ب) ادامه حمایت از کشورهای عضو در مدافعه گری برای اهمیت به رسمیت شناختن اقیانوسها و دریاها در فرایند تدوین اهداف توسعه پایدار و گسترش حمایت در آماده سازی کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه در فرایند میان دولتی در جهت تدوین اهداف توسعه پایدار،

ج) حمایت از کشورهای عضو جزیره ای اقیانوسیه در ادغام برنامه ریزی برای توسعه پایدار از طریق فرایند تدوین راهبرد ملی توسعه آمار که به کشورها در ارائه چارچوب تسهیل کننده سیاستگذاری توازن بخش ابعاد توسعه پایدار شامل مدیریت اقیانوسها و دریاها کمک مینماید و

د) ارائه حمایت در زمینه داده ها و آمار و مخصوصا شناسایی فرصتها برای کاربرد چارچوب مرکزی نظام حسابداری زیست محیطی-اقتصادی به عنوان چارچوب آماری بالقوه برای اقتصادهای جزیره ای اقیانوسیه در جهت پایش وضعی اقیانوسها شامل خدمات زیست بومی و تأثیرات فعالیتهای انسانی.

ترجمه از متن انگلیسی: حمید مرعشی

امور اجرائی و علمی برای همکاری‌های آتی با کشور نامبرده اعلام نمودند.

۲-۳. قطعنامه ۲۷/۴: تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا در جمهوری اسلامی ایران ۲۵ می ۲۰۱۱

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه با ابراز نگرانی عمیق خود نسبت به رشد تعداد و گسترش مقیاس بلایای ناشی از مخاطرات طبیعی در سال‌های اخیر و تأثیرات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی آن بر روی افراد و جوامع آسیب‌پذیر به ویژه کشورهای در حال توسعه با یادآوری نتایج کنفرانس جهانی کاهش بلایا در سال ۲۰۰۵ و اتخاذ لاجواب کاری هیوگو (۲۰۰۹-۲۰۱۵): ایجاد توانایی، ملت‌ها و جوامع در برابر بلایا و اهداف راهبردی و اولویت‌های

دفتر هیئت دولت

شماره: ۴۹۸/۸۸۴۰.۱

تاریخ: ۱۳۹۸/۱۱/۱۲

پوست:

مقدمه‌ای بر مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا (ایدیم)

اقدام و توصیه‌های آن که شامل تأسیس یا تقویت مراکز تخصصی موجود همکاری منطقه‌ای جهت اقدام به تحقیقات، آموزش و ظرفیت‌سازی در زمینه کاهش خطرپذیری بلایا می‌باشد.

همچنین با یادآوری قطعنامه ۶۳/۱۰ مورخ ۲۳ می ۲۰۰۷ در خصوص بازنگری روش‌های همکاری‌های منطقه‌ای در زمینه مدیریت بلایای طبیعی به ویژه تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای مدیریت اطلاعات، ارتباطات و فناوری فضای بلایا که در آن در کنار دیگر موضوعات نقش مهم مدیریت بلایا در تحقق توسعه پایدار و کاهش فقر و نیز اهمیت مدیریت اطلاعات بلایای طبیعی را به رسمیت شناخته است و نیز با یادآوری پاراگراف یک اط قطعنامه ۶۶/۸ مورخ ۱۹ می ۲۰۱۰ در خصوص بازنگری پیشنهاد تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای مدیریت بلایا مبتنی بر فناوری اطلاعات، ارتباطات و فضا در جمهوری اسلامی ایران که ضمن آن از پیشنهاد کمک سخاوتمندانه جمهوری اسلامی ایران جهت میزبانی مرکز مذکور اطلاع یافته و تشکر نموده و از دولت جمهوری اسلامی ایران دعوت به عمل آورده است تا اطلاعات تکمیلی مورد درخواست در پاراگراف یک قطعنامه ۶۴/۱۰ را به کمیسیون ارائه و بازنگری پیش‌نویس قطعنامه خود با در نظر گرفتن نتایج بازنگری مورد درخواست در پاراگراف یک قطعنامه ۶۴/۱۰ را با مشورت دبیرخانه معمول نموده و آن را به اجلاس شصت و هفتم کمیسیون ارائه نماید.

به رسمیت می‌شناسد تقاضا برای خدمات اطلاعات بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه را که در چندین قطعنامه و گزارش کمیسیون منتشره توسط دبیرخانه انعکاس یافته است از جمله «گزارش بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه- سال ۲۰۱۰» و نیز درخواست کمیته کاهش خطرپذیری بلایا در اولین اجلاس خود که در آن در کنار دیگر مسائل از دبیرخانه درخواست نموده تا سازوکارهای همکاری‌های منطقه‌ای و برنامه‌های میدانی دانش برای کاهش خطرپذیری بلایا شامل فناوری اطلاعات، ارتباطات و فضا جهت بهبود ایامد گوناگون مدیریت خطرپذیری بلایا مانند ارزیابی چند بلیه‌ای، آمادگی، هشدار سریع و پاسخگویی به خطرپذیری بلایا را ترویج و تقویت نماید.

همچنین با به رسمیت شناختن اهمیت همکاری‌های منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای در آسیا و اقیانوسیه برای تقویت اقدامات پیشگیری و پاسخگویی در برابر بلایا به ویژه در زیرمنطقه‌هایی که دارای سطح بالاتر خطرپذیری بلایا و ظرفیت کمتری در زمینه سازوکارهای همکاری خطرپذیری و مدیریت بلایا می‌باشند.

مضافاً با به رسمیت شناختن اهمیت توسعه ظرفیت‌های سازمانی و فنی در مدیریت اطلاعات بلایا در کشورها و سازمان‌های منطقه به منظور دستیابی مؤثرتر به اهداف و نتایج مورد انتظار کاهش خطرپذیری و مدیریت بلایا، با اعلام اطلاع و تشکر از نتایج تلاش‌های دولت جمهوری اسلامی ایران برای توسعه و ارتقای بیشتر پیشنهاد تأسیس مرکز و انجام اصلاحات مورد نیاز مطابق قطعنامه ۶۶/۸ با مشورت و هماهنگی دبیرخانه.

با اعلام تشکر عمیق خود از دولت جمهوری اسلامی ایران به خاطر پیشنهاد کمک سخاوتمندانه جهت تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا به عنوان یک منبع منطقه‌ای جهت کمک به کمیسیون اقتصادی

دفتر هیئت دولت

مقدمه‌ای بر مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا (پدیدم)

۵۵

و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه در زمینه‌های مربوط و تقبل هزینه‌های تأسیس و راه‌اندازی و نیز برنامه‌های مرکز در طی پنج سال تا سقف ۵۰ میلیون دلار آمریکا.

با اطلاع یافتن از اینکه هدف اصلی مرکز کاهش تلفات و خسارات ناشی از بلایای طبیعی از طریق توسعه ظرفیت‌ها و قابلیت‌های کشورها و سازمان‌های منطقه و تقویت همکاری‌های منطقه‌ای در زمینه میادله و مدیریت اطلاعات برای کاهش خطرپذیری بلایا بوده و مرکز فعالیت‌ها و برنامه‌های خود را با تمرکز بر زیرمنطقه‌های آسیب‌پذیرتر آسیا و اقیانوسیه آغاز خواهد نمود.

۱- تصمیم گرفته شد تا فرایند تأسیس مرکز آسیا و اقیانوسیه برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا (مرکز) در جمهوری اسلامی ایران را مطابق با رویه مذکور در پاراگراف ۵ آغاز نماید.

۲- از تمام اعضای اصلی و ناظر دعوت می‌نماید تا در فرایند توسعه برنامه‌های مرکز فعالانه شرکت نموده و از فعالیت‌های آن به صورت جامع حتی‌الامکان حمایت و پشتیبانی به عمل آورند.

۳- سازمان ملل و دیگر سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای و نیز مؤسسات غیردولتی را ترغیب می‌نماید تا فرایند تأسیس مرکز را فعالانه پشتیبانی نمایند.

۴- از دبیر اجرایی درخواست می‌نماید تا از فرایند تأسیس مرکز حمایت به عمل آورده از جمله ایجاد روش‌ها و ترتیبات مورد نیاز جهت عملیاتی کردن مرکز از طریق:

الف) مشارکت قوی‌تر تحت برنامه فرعی پنجم اسکاپ، فناوری اطلاعات و ارتباطات و کاهش خطرپذیری بلایا در کشورها و زیرمنطقه‌های آسیب‌پذیرتر در زمینه‌های کاهش خطرپذیری و مدیریت اطلاعات بلایا

ب) مشارکت قوی‌تر از طریق ارتباط با دفاتر زیرمنطقه‌ای اسکاپ در زمینه کاهش خطرپذیری و مدیریت اطلاعات بلایا

ج) همکاری با مؤسسات سازمان ملل متحد به ویژه با دفتر دبیرخانه استراتژی بین‌المللی کاهش بلایا در منطقه آسیا و اقیانوسیه و با دیگر سازمان‌های بین‌المللی، منطقه‌ای و غیردولتی

د) وارد کردن جزئیات فعالیت‌های مربوط به پاراگراف‌های (الف)، (ب) و (ج) در گزارش سالانه دبیرخانه به کمیسیون

۵- همچنین از دبیر اجرایی درخواست می‌نماید تا ارزیابی فعالیت‌های مربوط به پاراگراف ۴ و نیز نیازها و منافع تأسیس مرکز به عنوان یک رکن فرعی کمیسیون برای توسعه مدیریت اطلاعات بلایا را در برنامه ارزیابی دبیرخانه در سال ۲۰۱۳ قرارداد و نتیجه ارزیابی را به اجلاس هفتم کمیسیون ارائه نماید.

دفتر هیئت دولت

چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا (۲۰۱۵-۲۰۳۰)

مترجمان:

• مصطفی محقق • عباس استاد تقی زاده • کیوان کریم لو

دفتر هیئت دولت

سرشناسه: راهبرد بین‌المللی برای کاهش خطر بلایا
International Strategy for Disaster Risk Reduction
عنوان و نام پدیدآور: چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا (۲۰۳۰-۲۰۱۵) (دوین سازمان ملل متحد، دفتر کاهش ریسک بلایا)، مترجمان عباس استادتقی‌زاده، مصطفی محقق، کیوان کریم‌لو، مشخصات نشر: تهران: سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری: ۴۵ ص: جدول، ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۳۹۶-۰۰-۶-۱
وضعیت فهرست نویسی: فیا
یادداشت: کتاب حاضر به عنوان چارچوبی برای کاهش خطر بلایا در سومین کنفرانس جهانی کاهش خطر بلایا در سال ۲۰۱۵ در سندای ژاپن توسط کشورهای مختلف به تصویب رسیده است.
یادداشت: عنوان اصلی: Sendai framework for disaster risk reduction, 2015, 2030-2015.
موضوع: بلاهای طبیعی - برنامه‌ریزی
موضوع: بلاهای طبیعی - پیش‌بینی‌های ایمنی
شناسه افزوده: استاد تقی‌زاده، عباس، ۱۳۴۹ - مترجم
شناسه افزوده: محقق، مصطفی، ۱۳۴۷ - مترجم
شناسه افزوده: کریم‌لو، کیوان، ۱۳۶۲ - مترجم
شناسه افزوده: سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران
شناسه افزوده: کنفرانس جهانی کاهش خطر بلایا (سومین: ۲۰۱۵-۱۳۹۳: سندای ژاپن)
Sendai: 2015 : 3th) World Conference on Disaster Risk Reduction
(Japan)
رده بندی کنگره: ۱۳۹۴ ج۲ ۱۴/۲ ج۲ GB۵-۱۴۲۲
رده بندی دیویی: ۳۶۲/۳۲
شماره کتبشناسی ملی: ۴۹۹۲۸۷۲

چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا (۲۰۳۰-۲۰۱۵)
مترجمان: مصطفی محقق، عباس استاد تقی‌زاده، کیوان کریم‌لو
زیر نظر: معاونت آموزش، پژوهش و مشارکت‌های اجتماعی سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران
ویراستار ادبی: زهرا طاهری
صفحه آرای: سید وحید دشتیان مقدم
تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه
نشانی: انتهای غربی بزرگراه جلال آل احمد، نرسیده به بزرگراه آیت‌الله اشرفی اصفهانی، نیش نهم شمالی.

تلفن: ۴۴۲۴۴۰۴۰
فکس: ۴۴۲۶۷۲۶۴
آدرس سایت: www.tdmmo.ir

کلیه حقوق چاپ و انتشار این اثر، به سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران تعلق دارد.

نسخه الکترونیکی متن اصلی این اثر بر روی سایت UNISDR به آدرس
<http://www.unisdr.org/we/inform/publications/43291> قابل دریافت می‌باشد

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطریلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

تقریظ سرکار خانم والستروم بر ترجمه چارچوب سندای برای
کاهش خطر بلایا:

With thanks to the team
who did the translation -
in the interest of
opportunities for implementation
Margareta Wahlström 4 oct 2015

With thanks to the team who did the translation in the
interest of opportunities for implementation.

4 oct 2015
Margareta Wahlström

با تشکر از گروهی که کار ترجمه این اثر را برای ایجاد فرصت های
اجرائی به انجام رساندند.

مارگارتا والستروم
۴ اکتبر ۲۰۱۵

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

صفحه

فهرست

۵	پیشگفتار
۷	بخش اول: مقدمه
۱۳	بخش دوم: خروجی مورد انتظار و هدف
۱۴	بخش سوم: اصول راهنما
۱۷	بخش چهارم: اولویت‌های اقدام
۱۷	اولویت اول: درک خطر بلایا
	اولویت دوم: تقویت راهبری کاهش خطر بلایا
۲۱	به منظور مدیریت خطر بلایا
	اولویت سوم: سرمایه‌گذاری در کاهش خطر بلایا
۲۵	برای تاب‌آوری
	اولویت چهارم: ارتقاء آمادگی در برابر بلایا به منظور پاسخ مؤثر و
۲۸	باز بهسازی برای باز توانی - توان بخشی و بازسازی
۳۲	بخش پنجم: نقش ذی‌نفعان
۳۴	بخش ششم: همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

پیشگفتار

چارچوب سنلای برای کاهش ریسک بلایا (۲۰۱۵ - ۲۰۳۰) در سومین کنفرانس جهانی سازمان ملل متحد در سنلای ژاپن در مورخه ۱۸ مارس ۲۰۱۵ به تصویب رسید. تدوین این چارچوب پس از مشاوره با ذی‌نفعان در مارس ۲۰۱۲ آغاز و با مذاکرات بین دولت‌های مختلف از جولای ۲۰۱۴ تا مارس ۲۰۱۵ که بنا به درخواست مجمع عمومی سازمان ملل متحد و توسط دفتر این سازمان هماهنگ گردید، ادامه یافت.

چارچوب سنلای به‌عنوان جایگزینی برای چارچوب هیوگو برای اقدام ۲۰۰۵ - ۳۰۰۱ (HFA)؛ ایجاد تاب‌آوری ملل و جوامع در مقابل بلایا می‌باشد. HFA به منظور ایجاد انگیزه بیشتر به کار در سطح جهانی و تحت چارچوب بین‌المللی اقدام برای دهه بین‌المللی کاهش بلایای طبیعی ۱۹۸۹ و راهبرد یوکوهاما برای جهانی امن‌تر: دستورالعمل‌های پیشگیری، آمادگی و کاهش بلایای طبیعی و طرح عملیاتی آن در سال ۱۹۹۴ و راهبرد بین‌المللی کاهش بلایا در سال ۱۹۹۹ تدوین گردید.

چارچوب سنلای بر پایه عناصری تدوین شده که تلاوم کار به‌وسیله ایالات و سایر ذی‌نفعان تحت چارچوب اقدام هیوگو را تضمین نموده و در عین حال شماری از نوآوری‌ها را که در حین مشاوره‌ها و مذاکرات مطرح می‌شوند، معرفی می‌نماید. بسیاری از مفسران، به‌دلیل تأکیدی که در چارچوب مذکور بر مدیریت ریسک بلایا - در برابر مدیریت بلایا- تعریف هفت هدف جهانی، کاهش ریسک بلایا به عنوان یک پیامد قابل انتظار، تعیین هدف در راستای پیشگیری از ریسک‌های جدید، کاهش ریسک‌های موجود و تقویت تاب‌آوری و همچنین مجموعه‌ای از اصول راهنما، شامل مسئولیت اولیه ایالت‌ها در پیشگیری و کاهش ریسک بلایا و تمام مؤسسات درگیر در سطح جامعه و دولت شده است، تغییرات مهمی را در این زمینه شناسایی کرده‌اند. علاوه بر این، دامنه کاهش

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

ریسک بلایا به طور قابل توجهی بر تمامی مخاطرات طبیعی و انسان ساخت و مخاطرات و ریسک‌های محیطی، فن آورانه و زیست محیطی متمرکز شده است. چارچوب سنلای، همچنین موارد ذیل را در نظر می‌گیرد:

نیاز برای بهبود فهم ریسک بلایا در تمامی ابعاد آن، ویژگی‌های مخاطره و آسیب‌پذیری، تقویت کنترل ریسک بلایا شامل برنامه‌های ملی، کارکرد مدیریت ریسک بلایا، آمادگی برای بازسازی بهتر، شناخت ذی‌نفعان و نقش آن‌ها، تغییر مکان سرمایه‌گذاری حساس به ریسک به منظور جلوگیری از وقوع ریسک‌های جدید، تاب‌آوری زیرساخت‌های بهداشتی و میراث فرهنگی، تقویت همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی و بیست‌ها و برنامه‌های مطلع‌کننده ریسک شامل حمایت‌های مالی و وام‌ها از سوی مؤسسات مالی بین‌المللی.

برنامه جهانی و برنامه منطقه‌ای کاهش ریسک بلایا به عنوان مکاتیب‌هایی برای انسجام در تمامی برنامه‌ها، نظارت‌ها و بررسی‌های دوره‌ای که برای حمایت از بنده حاکمیتی سازمان ملل متحد وجود دارند، شناخته می‌شوند.

UNISDR موظف به حمایت از پیاده‌سازی، پیگیری، مرور و بررسی چارچوب سنلای گردیده است.

Nazem Zahedi
4/21/2018

مارگار تا والستروم

نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل متحد
در کاهش ریسک بلایا

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سندهای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

بخش اول: مقدمه

چارچوب حاضر که به منظور کاهش خطر بلایا برای سال‌های پس از ۲۰۱۵ تدوین گردیده که در سومین کنفرانس جهانی کاهش خطر بلایا در روزهای ۱۴ تا ۱۸ مارس ۲۰۱۵ در سندای، میاگی ژاپن برگزار شد به تصویب رسیده است. کنفرانس مذکور فرصت منحصر به فردی به شرح ذیل در اختیار کشورها قرار داده است:

الف - تصویب چارچوب موجز، متمرکز، اقدام گرا و آینده‌نگر برای اقدامات مرتبط با کاهش خطر بلایا برای سال‌های پس از ۲۰۱۵؛

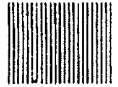
ب - تکمیل ارزیابی و بازبینی اجرای چارچوب اقدام هیوگو (۲۰۰۵-۲۰۱۵) با عنوان ایجاد تاب‌آوری ملل و جوامع در برابر بلایا^{۱)}؛

ج - در نظر گرفتن تجربیات به دست آمده از استراتژی‌ها، نهادها و طرح‌های ملی و بین‌المللی در حوزه کاهش خطر بلایا و توصیه‌های آن‌ها و همچنین موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای مرتبط با اجرای چارچوب هیوگو؛

د - شناسایی روش‌های همکاری‌های مبتنی بر تعهدات به منظور اجرای چارچوب پس از ۲۰۱۵ در راستای کاهش خطر بلایا؛

ه - تعیین روش‌های بررسی دوره‌ای اجرای چارچوب کاهش خطر بلایا در سال‌های پس از ۲۰۱۵.

۱- ۶۲۰.۶۸/CONF و فصل اول، فصلنامه ۲

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

طی کنفرانس جهانی، دولت‌ها همچنین بر تعهد خود برای کاهش خطر بلایا و ایجاد تاب‌آوری از طریق تجدید فوریت این موضوع در بستر توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر و تلفیق مناسب آن در سیاست‌ها، طرح‌ها، برنامه‌ها و بودجه در تمامی سطوح و نظر داشت آن در چارچوب‌های مرتبط تأکید مجدد به عمل آوردند^(۳). چارچوب اقدام هیوگو، درس‌های گرفته‌شده، مشکلات و چالش‌های آینده.

۳. از زمان تصویب چارچوب اقدام هیوگو در سال ۲۰۰۵ همان‌گونه که در گزارش‌های پیشرفت کار در سطوح ملی و منطقه‌ای و همچنین در دیگر گزارش‌های جهانی به ثبت رسیده، پیشرفت‌هایی در کاهش خطر در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی توسط کشورهای مختلف و همچنین ذی‌نفعان به‌دست آمده است که منجر به کاهش میزان مرگ‌ومیر در مورد تعدادی از مخاطرات شده است^(۴). کاهش خطر بلایا، سرمایه‌گذاری مقرون به‌صرفه‌ای در پیشگیری از خسارات آینده می‌باشد.

مدیریت مؤثر خطر بلایا به توسعه پایدار کمک می‌کند کشورها ظرفیت خود را در این امر، ارتقاء بخشیدند. مکانیسم‌های بین‌المللی برای توصیه‌های استراتژیک، همکاری و توسعه مشارکت برای کاهش خطر بلایا از قبیل مجمع جهانی و مجمع منطقه‌ای کاهش خطر بلایا و دیگر مجامع ملی و منطقه‌ای توسعه سیاست‌ها و استراتژی‌ها و پیشرفت دانش و یادگیری متقابل نقش اساسی داشته‌اند. در مجموع

۲- تاب‌آوری به نحو ذیل تعریف شده است: «توانایی یک سیستم، جوامع محلی یا جامعه در معرض مخاطرات برای مقاومت و جذب و رفع آثار یک مخاطره و بازسازی پس از وقوع آن طی زمان قابل قبول و به شکل کارآمد از طرق گوناگون از جمله حفظ واحیاء ساختارها و کارکردهای اساسی و ضروری» دفتر سازمان ملل متحد برای کاهش خطر بلایا (UNISDR). فرهنگ اصطلاحات کاهش خطر بلایا، ژنو، ۲۰۰۹. <http://www.unisdr.org/we/inform/terminology>

۳- چارچوب اقدام هیوگو «مخاطره را این‌گونه تعریف می‌نماید: «یک رویداد و پدیده فیزیکی و یا اقدام انسانی که می‌تواند بالقوه خسارت‌بار باشد و باعث مرگ یا جراحت، خسارت به دارایی‌ها، اختلال اجتماعی و اقتصادی و یا تخریب محیط زیست گردد. مخاطرات می‌تواند شرایط نهفته و ناپیدایی داشته باشد که موجب تهدید در آینده گردد و خاستگاه‌های متفاوتی داشته باشد مانند طبیعی (زمین‌شناختی، آب و هواشناختی و زیست‌شناختی) یا ناشی از نیروهای انسانی (تخریب محیط زیست و مخاطرات مرتبط با فن‌آوری).

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

چارچوب اقدام هیوگو به عنوان وسیله ای بسیار مهم برای ارتقای آگاهی های همگانی و سازمانی، ایجاد تمهد سیاسی و تمرکز و تسهیل اقدامات توسط طیف گسترده ای از ذی نفعان نقش داشته است.

۴. با این وجود، در دوره زمانی ۱۰ ساله یادشده، بلایا همچنان خسارات سنگینی را به جا گذاشته است که در نتیجه آن سلامت و ایمنی انسان ها، جوامع و کشورها تحت تأثیر بلایای مذکور قرار گرفت. در طی این دوره بیش از ۷۰۰ هزار نفر جان خود را از دست دادند، بیش از ۱/۴ میلیون نفر مجروح شده و تقریباً ۲۳ میلیون نفر در نتیجه وقوع بلایای بی خاتمان شدند. بیش از ۱/۵ میلیارد نفر به طرق مختلف متأثر از بلایا شدند. در این میان زنان، کودکان و افراد آسیب پذیر بیشتر از دیگران تحت تأثیر بلایا قرار گرفتند. کل خسارات اقتصادی وارد شده بالغ بر ۱/۳ تریلیون دلار برآورد شد. به علاوه بین سال های ۲۰۰۸-۲۰۱۲، ۱۴۴،۲۰۱۲ میلیون نفر به واسطه وقوع بلایا مجبور به تغییر محل زندگی خود شدند. بلایا که بسیاری از آن ها به واسطه تغییر اقلیم از نظر شدت و تعداد افزایش پیدا کرده و پیشرفت در توسعه پایدار را با موانع مواجه ساخته است.

شواهد نشان می دهد که در همه کشورها میزان مواجهه افراد و سرمایه ها در برابر بلایا بسیار سریع تر از کاهش آسیب پذیری صورت گرفته است^(۴) که در نتیجه این امر خطرهای جدیدی به وجود آمده و خسارات ناشی از بلایا به طور مستمر افزایش یافته است. به گونه ای که تأثیرات شدید اقتصادی، اجتماعی، سلامت، فرهنگی و زیست محیطی را در کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت بخصوص در سطح محل و جامعه بر جای گذاشته است. رخداد مجدد بلایای کوچک مقیاس و بلایایی که به آهستگی رخ می دهد به طور خاص جوامع، ذی نفعان، خانوارها و نهادهای اقتصادی کوچک و متوسط را در معرض وقوع خسارت های زیاد و گسترده قرار داده است. تمامی کشورها، به ویژه کشورهای در حال توسعه که خسارت جانی و مالی ناشی از بلایا در آن ها به طرز چشمگیری بالاتر است در معرض هزینه های رو

۴. ۳. آسیب پذیری " در چارچوب اقدام هیوگو چنین تعریف شده است: "شرایط ایجادشده به وسیله عوامل با فرآیندهای فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی که امکان تأثیرپذیری یک جامعه در برابر آثار مخاطرات را افزایش می دهد".

دفتر هیئت دولت

چلوچوب
سنبلای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

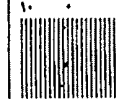
به رشد پنهان و محتمل و چالش‌های اقتصادی و دیگر موارد قرار دارند.
۵. پیش‌بینی برنامه‌ریزی و کاهش خطر بلایا به منظور حفاظت مؤثر افراد، جوامع محلی و کشورها و معیشت و سلامت، میراث فرهنگی، دارایی‌های اجتماعی و اقتصادی و اکوسیستم آنان و در نتیجه تقویت تاب‌آوری آنان امری فوری و اساسی است.

۶. تقویت اقدامات برای کاهش مواجهه و آسیب‌پذیری و در نتیجه پیشگیری از ایجاد خطر بلایای جدید و مسئولیت‌پذیری در تمام سطوح، مورد نیاز است. اقدامات قاطع بیشتری برای تمرکز بر رفع عوامل زیر بنایی خطر بلایا مانند آثار فقر و نابرابری، تغییر و تنوع اقلیم، گسترش بی‌برنامه و سریع شهرها، آمایش ضعیف زمین‌ها و فاکتورهای تشدیدکننده از جمله تغییرات جمعیتی، ترتیبات سازمانی ضعیف، سیاست‌هایی که خطر بلایا در آن نادیده گرفته شده، نبود قوانین و مشوق‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در کاهش خطر، زنجیره تأمین پیچیده، دسترسی محدود به فن‌آوری، استفاده ناپایدار از منابع طبیعی، اکوسیستم‌های در حال نابودی، اپیدمی‌ها و بیماری‌های همه‌گیر و جهان‌گیر اشاره نمود. علاوه بر این استمرار تقویت حاکمیت و راهبری مطلوب در کاهش خطر بلایا در سطوح ملی، منطقه‌ای و جهانی و بهبود آمادگی و هماهنگی ملی برای پاسخگویی به بلایا، باز توانی و بازسازی و بهره‌برداری از باز توانی و بازسازی پس از وقوع بلایا برای بهسازی به کمک روش‌های ارتقاء یافته همکاری‌های بین‌المللی، ضرورت دارد.

۷. کاهش خطر بلایا مستلزم رویکردهای پیشگیرانه وسیع و مردم محور است. اقدامات مربوط به کاهش خطر بلایا باید مبتنی بر رویکردهای چند مخاطره‌ای و چندبخشی و فراگیر و قابل دسترس باشد تا دارای کارآمدی و اثربخشی گردد. ضمن اذعان به نقش راهبری، تقنینی و هماهنگی دولت‌ها، آن‌ها باید با ذی‌نفعان از جمله زنان، کودکان و جوانان، افراد دارای معلولیت، افسراد فقیر، مهاجرین، مردم بومی، داوطلبان، صاحبان حرف و مشاغل و کهن‌سالان در طراحی و اجرای سیاست‌ها، برنامه‌ها و استانداردها، ارتباط و مشارکت داشته باشند.

۸. همکاری‌های محلی، منطقه‌ای، بین‌المللی و بین‌مرزی نیز نقش محوری را در حمایت از تلاش‌های کشورها، جوامع و نهادهای ملی و منطقه‌ای در کاهش خطر

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

ایفاد می‌کند. مکانیسم‌های موجود ممکن است نیازمند تقویت بیشتر به‌منظور ارائه حمایت بیشتر و اجرای بهتر باشد.

کشورهای در حال توسعه به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، دولت‌های جزیره‌ای در حال توسعه، کشورهای در حال توسعه بدون ساحل و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط مواجه با چالش‌های خاص، نیازمند توجه و حمایت ویژه به‌منظور ارتقای منابع و توانایی‌های محلی از طریق روش‌های دو یا چندجانبه می‌باشند تا بتوانند در زمان مناسب به اجرای پایدار برنامه‌های ظرفیت‌ساز، انتقال تجربه و فناوری یا بهره‌گیری از کمک‌های بین‌المللی اقدام نمایند.

۹. در مجموع، چارچوب اقدام هیوگو راهنمایی اساسی برای تلاش‌های کاهش خطر بلایا ارائه نموده و به پیشرفت در تحقق اهداف توسعه هزاره کمک کرده است. هرچند اجرای چارچوب هیوگو نقص‌هایی را در پرداختن به عوامل زیربنایی خطر بلایا، تدوین اهداف و اولویت‌ها، در نیاز به تقویت تاب‌آوری بلایا در تمامی سطوح و تأمین ابزارهای کافی برای اجرا نشان داده است.^(۵) شکاف‌های موجود نشانگر نیاز به ایجاد یک چارچوب عمل‌محور است که دولت‌ها و ذی‌نفعان مربوطه قادر به اجرای آن به شکل حمایتی و متکامل باشند.

۱۰. ده سال پس از چارچوب اقدام هیوگو، بلایا همچنان تلاش‌های مربوط به تحقق توسعه پایدار را با موانع و مشکلات مواجه می‌کند.

۱۱. مذاکرات بین‌الدولی در خصوص دستور کار توسعه پس از ۲۰۱۵، تأمین مالی توسعه، تغییر اقلیم و کاهش خطر بلایا فرصت منحصر به فردی برای تقویت انسجام در سیاست‌ها، مؤسسات، اهداف، شاخص‌ها و سیستم‌های ارزیابی اجرا در جامعه بین‌المللی ضمن احترام به مسئولیت‌های قانونی مربوطه ارائه می‌نماید.

۱۲. کنفرانس خروجی‌ها و دست آورد کنفرانس ملل متحد در زمینه توسعه

۵. اولویت‌های اقدام در چارچوب هیوگو عبارت است از: ۱. قرار دادن کاهش خطر بلایا به‌عنوان یک اولویت ملی و محلی به همراه مبنای قوی سازمانی برای اجرا، ۲. شناسایی، ارزیابی و پایش خطر بلایا و تقویت هشدار سریع، ۳. به‌کارگیری دانش، نوآوری و آموزش برای ایجاد فرهنگ ایمنی و تاب‌آوری در کلیه سطوح، ۴. کاهش عوامل زیربنایی خطر و ۵. تقویت آمادگی بلایا برای پاسخگویی مؤثر در کلیه سطوح. ایجاد ارتباط مؤثر و مناسب میان این فرآیندها به ایجاد تاب‌آوری و تحقق هدف جهانی ریشه‌کنی فقر کمک می‌نماید.

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سناری
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۳۰-۲۰۱۵)

پایدار در سال ۲۰۱۲ «آینده‌ای که می‌خواهیم» که کاهش خطر بلایا و ایجاد تاب‌آوری در برابر بلایا با تجدید فوریت آن در دستور توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر را در خواست نموده و تلفیق آن در کلیه سطوح مورد تأکید قرار داده‌است. کنفرانس همچنین کلیه اصول اعلامیه «ریو در زمینه محیط‌زیست و توسعه» را مجدداً تأیید نمود.

۱۳. توجه به موضوع تغییر اقلیم به‌عنوان یکی از عوامل خطر بلایا ضمن احترام به مسئولیت قانونی کنوانسیون جامع تغییر اقلیم ملل متحد فرصتی برای کاهش خطر بلایا به‌طور مناسب و یکپارچه از طریق فرآیندهای مرتبط بین‌الدولی ارائه می‌نماید.^{۵۱}

۱۴. علی‌رغم این پیش‌زمینه و به‌منظور کاهش خطر بلایا نیاز به پرداختن به چالش‌های موجود و آمادگی برای چالش‌های آینده از طریق تمرکز بر موارد ذیل وجود دارد: پایش، ارزیابی و درک کاهش خطر بلایا و مبادله اطلاعات و چگونگی ایجاد آن، تقویت راهبری خطر بلایا و هماهنگی میان سازمان‌ها و بخش‌های مربوطه، مشارکت کامل و معنادار ذی‌نفعان مربوطه در سطوح مناسب، سرمایه‌گذاری در تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی، سلامت، فرهنگی و آموزشی افراد جوامع و کشورها و محیط‌زیست، همچنین از طریق فن‌آوری و تحقیقات، تقویت سیستم‌های هشدار سریع چند مخاطره‌ای، آمادگی، پاسخگویی، بازتوانی، توان‌بخشی و بازسازی. برای تکمیل اقدامات و ظرفیت‌های ملی به همکاری‌های بین‌المللی میان کشورهای توسعه‌یافته، در حال توسعه و دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی نیاز است.

۱۵. چارچوب حاضر در خصوص خطر بلایای کوچک‌مقیاس و بزرگ‌مقیاس، با فراوانی زیاد و یا اندک، ناگهانی و آهسته، طبیعی یا انسان‌ساخت، زیست‌محیطی، فناوریانه و بیولوژیک بسکار خواهد رفت. هدف این چارچوب ارائه راهنمایی در راستای مدیریت خطرات بلایای گوناگون در توسعه بین‌تسامی سطوح می‌باشد.

۵۱. موضوعات مربوطه به تغییر که در چارچوب حاضر ذکر شده‌است در حوزه مسئولیت کنوانسیون جامع سازمان ملل برای تغییر اقلیم و تحت صلاحیت طرف‌های کنوانسیون باقی خواهد ماند.

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

بخش دوم: خروجی مورد انتظار و هدف

۱۶. هر چند پیشرفت‌هایی در ایجاد تاب‌آوری و کاهش تلفات و خسارات به‌دست آمده است، اما کاهش اساسی خطر بلایا مستلزم تلاش و پایداری و با تأکید بیشتر بر مردم، سلامت و زندگی آن‌ها و پیگیری مستمر آن هست. با بهره‌گیری از چارچوب اقدام هیوگو، چارچوب حاضر برای دستیابی به خروجی مورد انتظار در ۱۵ سال آینده است که به شرح ذیل است:

«کاهش اساسی خطر و خسارات ناشی از بلایا نسبت به جان، معیشت و سلامت انسان‌ها و دارایی‌های فیزیکی، اجتماعی، فرهنگی و زیست‌محیطی و کسب و کار در جوامع و کشورها»

تحقق این هدف نیازمند تمهد قوی و مشارکت حاکمیت سیاسی هر کشور در تمامی سطوح، در اجرا و پیگیری چارچوب حاضر و در تأمین محیطی مناسب و توانمند ساز است.

۱۷. برای تحقق خروجی مورد انتظار، هدف ذیل باید پیگیری گردد:

"پیشگیری از خطرات جدید و کاهش خطرات موجود بلایا از طریق اجرای اقدامات یکپارچه و فراگیر اقتصادی، ساختاری، حقوقی، اجتماعی، سلامت، فرهنگی، آموزشی و تربیتی، زیست‌محیطی، فن‌آوری، سیاسی و نهادی که مواجهه با مخاطرات و آسیب‌پذیری در برابر بلایا را کاهش و آمادگی برای پاسخگویی و بازسازی پس از حوادث و در نتیجه تاب‌آوری در برابر بلایا را افزایش می‌دهد."

پیگیری این هدف مستلزم تقویت ظرفیت‌ها و توانایی‌های اجرایی کشورهای در حال توسعه به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته، دولت‌های کوچک جزیره‌ای در حال توسعه، کشورهای بدون ساحل در حال توسعه و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط که مواجه با چالش‌های خاص می‌باشند شامل تأمین حمایت از طریق همکاری‌های بین‌المللی برای ارائه وسایل اجرا مطابق با اولویت‌های آن‌هاست.

۱۸. به‌منظور ارزیابی پیشرفت‌های جهانی در تحقق خروجی مورد انتظار و هدف این چارچوب، هفت هدف جهانی مورد توافق قرار گرفته است. این اهداف در سطح جهانی ارزیابی شدند و با تدوین شاخص‌های مناسب تکمیل خواهند شد. اهداف و شاخص‌های ملی به تحقق خروجی مورد انتظار این چارچوب کمک خواهد کرد.

دفتر هیئت‌دورات

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

هفت هدف جهانی عبارت است از:

الف- کاهش اساسی مرگ و میر ناشی از بلایا در سطح جهان تا سال ۲۰۳۰ با هدف کاستن متوسط مرگ سالانه در ۱۰۰ هزار جمعیت طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ در مقایسه با سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵.

ب- کاهش اساسی جمعیت متأثر از بلایا در سطح جهان تا سال ۲۰۳۰ با هدف کاستن میزان متوسط سالانه در ۱۰۰ هزار جمعیت طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ در مقایسه با سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵.

ج- کاهش قابل توجه خسارات مستقیم اقتصادی ناشی از بلایا در جهان تا سال ۲۰۳۰ در مقیاس جهانی تولید ناخالص ملی.

د- کاهش اساسی آسیب به زیرساخت‌های حیاتی و اختلال عملکرد خدمات اساسی تا سال ۲۰۳۰ (از جمله تسهیلات سلامت و آموزش) از طرق گوناگون از جمله ارتقای تاب‌آوری آن‌ها.

ه- افزایش اساسی تعداد کشورهای بی‌خطر که تا سال ۲۰۳۰ دارای راهبردهای ملی و محلی کاهش خطر بلایا هستند.

و- ارتقاء اساسی همکاری‌های بین‌المللی با کشورهای در حال توسعه تا سال ۲۰۳۰ از طریق حمایت کافی و پایدار به منظور کمک به تکمیل اقدامات ملی برای اجرای این چارچوب.

ز- افزایش اساسی فراهم بودن و دسترسی مردم به سامانه‌های هشدار سریع چند مخاطره‌ای و اطلاعات خطر بلایا و ارزیابی‌ها تا سال ۲۰۳۰ از طریق پشتیبانی کافی و پایدار به منظور حمایت از تکمیل اقدامات ملی برای اجرای این چارچوب.

بخش سوم: اصول راهنما

با بهره‌گیری از اصول مذکور در «استراتژی یو کوهاما برای جهانی ایمن‌تر: راهنمای پیشگیری، آمادگی و کاهش آثار بلایای طبیعی»^(۸) و برنامه اقدام آن و چارچوب اقدام هیوگو، اجرای چارچوب حاضر به وسیله اصول ذیل راهنمایی شده و در عین حال شرایط ملی متناسب با قوانین ملی و الزامات و تعهدات بین‌المللی

۷. کنفرانس انواع افراد آسیب‌دیده را در فرآیند محبوب برای پیگیری پس از چارچوب سنلی

مشخص خواهد نمود

۸. A/CONF.۹/۱۷۲، فصل یک، قطعنامه یک، ضمیمه یک

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

در نظر گرفته خواهد شد:

الف- هر دولتی مسئولیت اولیه پیشگیری و کاهش خطر بلایا را بر عهده دارد، از جمله از طریق همکاری‌های بین‌المللی، منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای، فرامرزی و دوجانبه. کاهش خطر بلایا، دغدغه مشترک همه دولت‌ها است و دامنه تقویت مؤثر و اجرای سیاست‌ها و اقدامات ملی کاهش خطر بلایا در چارچوب شرایط و ظرفیت‌های آن‌ها می‌تواند از طریق همکاری‌های بین‌المللی پایدار توسعه یابد.

ب- کاهش خطر بلایا مستلزم مسئولیت مشترک دولت‌های مرکزی و مقامات مربوطه ملی، بخش‌ها و ذی‌نفعان گوناگون متناسب با شرایط و سیستم‌های حاکمیتی آن‌ها است.

ج- مدیریت خطرات بلایا با هدف حفاظت از افراد و دارایی‌های آنان، سلامت، معیشت و سرمایه‌های تولیدی و نیز دارایی‌های فرهنگی و زیست‌محیطی و در عین حال ترویج و حمایت حقوق بشر از جمله حق توسعه صورت می‌گیرد.

د- کاهش خطر بلایا نیازمند حضور و مشارکت کلیت جامعه است. همچنین توانمندسازی و مشارکت فراگیر قابل‌دسترس و غیر تبعیض‌آمیز با توجه ویژه به افرادی که به‌صورت عمده آسیب‌دیده‌اند و به‌طور خاص افراد فقیر ضرورت دارد. ابعاد جنسیتی، سنی، معلولیتی و فرهنگی در سیاست‌ها و اقدامات و ترویج رهبری زنان و جوانان در چارچوب حاضر و نیز توجه ویژه به بهبود فعالیت‌های سازمان‌یافته داوطلبانه شهروندان باید در نظر گرفته شود.

ه- کاهش و مدیریت خطر بلایا متکی بر مکانیسم‌های هماهنگی بین بخش‌های مرتبط با ذی‌نفعان در کلیه سطوح و مستلزم حضور و مشارکت کامل مؤسسات اجرایی و تقویتی کشوری در سطوح ملی و محلی و تدوین صریح مسئولیت‌های بخش عمومی و خصوصی شامل مشاغل و مراکز دانشگاهی است تا حضور و مشارکت و نیز نقش مسئولیت‌های مکمل و پیگیری آن تأمین گردد.

و- در حالی که نقش توانمند ساز، راهنما و هماهنگ‌کننده دولت‌های ملی و فدرال اساسی است، توانمند نمودن مقامات و جوامع محلی برای کاهش خطر بلایا از طریق ارائه منابع، مشوق‌ها و مسئولیت‌های تصمیم‌ساز به شکل مناسب ضرورت دارد.

ز- کاهش خطر بلایا مستلزم رویکردهای چندمخاطره‌ای و تصمیم‌سازی‌های مبتنی بر دانش خطر بلایا و فراگیر بر پایه مبادله آزاد و توزیع اطلاعات تفصیلی

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۲۰)

شامل جنسیت، سن و معلولیت و همچنین بر اساس اطلاعات خطر بلایا که به راحتی قابل دسترس، به روز شده، قابل درک، دانش محور و غیر حساس باشد و نیز به وسیله دانش سنتی تکمیل گردد می باشد.

ح- تدوین، تقویت و اجرای سیاست‌ها، برنامه‌ها، رویه‌ها و مکانیسم‌های مربوطه به شکل متناسبی باید باهدف انسجام دستور کاری توسعه پایدار و رشد، امنیت غذایی، سلامت و ایمنی، تغییر و تنوع پذیری اقلیمی و کاهش خطر بلایا صورت گیرد. کاهش خطر بلایا برای دستیابی به توسعه پایدار اساسی است.

ط- هرچند عوامل خطر بلایا ممکن است از نظر وسعت، محلی و ملی، منطقه‌ای یا جهانی باشد، اما ویژگی‌های محلی و خاص دارند که برای تعیین سازو کارهای کاهش خطر بلایا باید به خوبی درک شود.

ی- رفیع عوامل زیر بنایی خطر بلایا از طریق سرمایه گذاری‌های عمومی و خصوصی مبتنی بر اطلاعات خطر از اتکا صرف بر پاسخگویی و بازسازی پس از بلایا مقرون به صرفه تر است و به توسعه پایدار کمک می کند.

س- در مرحله بازیابی، باز توانی و بازسازی پس از حوادث و بلایا، پیشگیری از ایجاد و یا کاهش خطر بلایا از طریق «بازسازی بهتر» و گسترش آموزش و آگاهی عمومی در مورد خطر بلایا بسیار اساسی است.

ع- برای مدیریت کارآمد خطر بلایا، مشارکت مؤثر و معنادار جهانی و تقویت بیشتر همکاری‌های بین‌المللی از جمله اجرای تعهدات مربوطه کمک‌های رسمی توسعه ای توسط کشورهای توسعه یافته اساسی است.

ف- کشورهای در حال توسعه به ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، دولت‌های جزیره‌ای کوچک در حال توسعه، کشورهای بدون ساحل در حال توسعه و کشورهای آفریقایی و همچنین کشورهای با درآمد متوسط و دیگر کشورهای که با چالش‌های خاص خطر بلایا مواجه‌اند نیازمند ارائه کمک‌های کافی، پایدار و به موقع از جمله از طریق کمک مالی، انتقال فن آوری و ظرفیت‌سازی از سوی کشورهای توسعه یافته و شرکای آنان متناسب با نیازها و اولویت‌های اعلام شده این کشورها می باشند.

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

بخش چهارم: اولویت‌های اقدام

۲۰- حوزه‌های اولویتی چهار گانه با تجارب به دست آمده از اجرای چارچوب اقدام میوگو و برای دستیابی به خروجی‌ها و هدف مورد انتظار اقدامات متمرکز در داخل و میان بخش‌های گوناگون توسط دولت‌ها در سطح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی به شرح ذیل است:

الف- شناخت و درک خطر بلایا؛

ب- تقویت حاکمیت و راهبری برای مدیریت خطر بلایا؛

ج- سرمایه‌گذاری در کاهش خطر بلایا برای ایجاد تاب‌آوری؛

د- ارتقاء آمادگی در برابر بلایا به منظور پاسخ مؤثر و باز بهسازی برای بازتوانی - توان بخشی و بازسازی.

۲۱- دولت‌ها و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و دیگر ذی‌نفعان در رویکردهای خود برای کاهش خطر بلایا باید فعالیت‌های اساسی هر یک از اولویت‌های چهار گانه را در نظر گرفته و آن‌ها را بر اساس ظرفیت‌ها و توانایی‌های مربوطه مطابق با قوانین و مقررات ملی اجرا نمایند.

۲۲- در بستر وابستگی متقابل جهانی در حال افزایش، همکاری‌های هماهنگ بین‌المللی، محیط بین‌المللی توانمند ساز و ابزارهای اجرا برای تشویق و کمک به توسعه دانش، ظرفیت و انگیزه‌های کاهش خطر بلایا در همه سطوح به ویژه برای کشورهای در حال توسعه مورد نیاز است.

اولویت اول: شناخت و درک خطر بلایا

۲۳- سیاست‌ها و رویه‌های مدیریت خطر بلایا باید بر پایه شناخت و درک خطر بلایا در تمامی ابعاد آسیب‌پذیری، ظرفیت، در معرض خطر بودن اشخاص و سرمایه‌ها، ویژگی‌های مخاطرات و نیز محیط زیست باشد.

چنین دانشی می‌تواند برای اهداف ارزیابی خطر پیش از وقوع بلایا، پیشگیری و کاهش آثار بلایا و نیز توسعه و اجرای برنامه‌های آمادگی و پاسخگویی مؤثر در برابر بلایا، مورد استفاده واقع شود.

دفتر هیئت دولت

چاپ: چوب
سنبلای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

سطوح ملی و محلی

۲۴- برای تحقق این هدف، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- ترویج جمع آوری، تحلیل، مدیریت و کاربرد داده‌های مرتبط و اطلاعات عملی و توزیع آن با در نظر گرفتن نیازهای گروه‌های متفاوت کاربران به شکل مناسب؛

ب- ترغیب استفاده و تقویت اطلاعات موجود و ارزیابی دوره‌های خطرات بلایا، آسیب پذیری، ظرفیت، در معرض خطر بودن، ویژگی‌های مخاطرات و آثار احتمالی ناشی از آن در مقیاس‌های مربوطه اجتماعی و فضایی بر اکوسیستم‌ها بر اساس شرایط ملی؛

ج- تهیه و به‌روز نمودن منظم و توزیع اطلاعات خطر بلایا، مبتنی بر مکان از جمله نقشه‌های خطر در میان تصمیم گیران، عامه مردم و جوامع محلی در معرض خطر در چارچوب‌ها و اشکال مناسب با استفاده از فن آوری اطلاعات زمین و فضا بر حسب مورد؛

د- ارزیابی، ثبت و به اشتراک گذاری سامان‌مند اطلاعات خسارات حوادث و بلایا و درک پیامدها و آثار اقتصادی، اجتماعی، سلامت، آموزش، زیست‌محیطی و میراث فرهنگی آن به شکل مناسب در چارچوب اطلاعات سه گانه مخاطره، در معرض بودن و آسیب پذیری خاص هر حادثه یا رویداد؛

هـ- تهیه و در دسترس قرار دادن آزادانه اطلاعات تفصیلی غیرخساست در مورد مواجهه با مخاطرات، آسیب پذیری، خطر، حوادث و خسارات ناشی از آن به شکل مناسب؛

و- ترویج دسترسی در زمان واقعی به داده‌های قابل اعتماد و کاربرد اطلاعات فضایی از جمله سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS) و کاربرد نوآوری‌های فن آوری اطلاعات و ارتباطات برای تقویت ابزارهای اندازه‌گیری و جمع‌آوری، تحلیل و ترویج داده‌ها؛

ز- ترویج دانش در میان مسئولین دولت در تمام سطوح، جامعه مدنی، جوامع محلی و داوطلبان و نیز بخش خصوصی از طریق تبادل تجربیات، درس‌های فراگرفته شده، نمونه‌های مطلوب، آموزش و پرورش در خصوص کاهش خطر بلایا از جمله کاربرد مکانیسم‌های آموزش و پرورش موجود و یادگیری با هم‌دیگر؛
ح- ترویج و ارتقاء گفتگو و همکاری میان جوامع علمی و فن آوری، دیگر ذی‌نفعان

دفتر هیئت دولت

چهارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۲۰)

و سیاست گذاران به منظور تسهیل ارتباط میان دانش و سیاست گذاری برای
تصمیم گیری مؤثر در مدیریت خطر بلایا؛

ط- تأمین کاربرد دانش و رویه های سنتی، بومی و محلی به شکل مناسب جهت
تکمیل دانش علمی در مدیریت خطر بلایا و تدوین و اجرای سیاست ها، راهبردها؛
طرح ها و برنامه های بخش های خاص با یک رویکرد میان بخشی که متناسب با
شرایط محلی و بسته های مربوطه باشد؛

ی- تقویت ظرفیت های فنی و علمی به منظور سرمایه گذاری روی دانش موجود
و تجمیع، تدوین و به کارگیری روش ها و مدل هایی برای ارزیابی خطر بلایا،
آسیب پذیری ها و مواجهه با همه مخاطرات؛

ک- ترغیب سرمایه گذاری در توسعه نوآوری و فن آوری جهت تحقیق و پژوهش های
بلندمدت، چند مخاطره ای متمرکز بر راه حل در مدیریت خطر بلایا جهت برطرف
کردن شکاف ها، موانع و وابستگی های متقابل و چالش های اجتماعی، اقتصادی،
آموزشی و زیست محیطی و خطر بلایا؛

ل- ترغیب تلفیق نمودن دانش خطر بلایا شامل پیشگیری و کاهش آثار، آمادگی،
پاسخگویی، بازیابی و بازتوانی در آموزش های رسمی و غیر رسمی و نیز در
آموزش های مدنی در کلیه سطوح و در آموزش و پرورش های حرفه ای؛

م- ترویج استراتژی های ملی برای تقویت آموزش و آگاهی عمومی در کاهش خطر
بلایا از جمله اطلاعات و دانش خطر بلایا از طریق کمپین، رسانه های اجتماعی و
بسیج جوامع محلی با در نظر داشت مخاطبین خاص و نیازهای آنان؛

ن- به کارگیری اطلاعات خطر در تمام ابعاد آن در خصوص آسیب پذیری، ظرفیت و
در معرض خطر قرار گرفتن اشخاص، جوامع، کشورها و دارایی ها و نیز ویژگی های
مخاطرات برای تدوین و اجرای سیاست های کاهش خطر بلایا؛

س- تقویت همکاری میان مردم در سطح محلی برای ترویج و اشاعه اطلاعات خطر
بلایا از طریق مشارکت سازمان های جامعه محور و غیر دولتی.

سطوح جهانی و منطقه ای

۲۵- برای تحقق هدف فوق، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تقویت توسعه و اشاعه روش ها و ابزارهایی مبتنی بر علم برای ثبت و تبادل
اطلاعات مربوط به خسارات ناشی از بلایا و داده ها و آمارهای تفصیلی و تقویت

دفتر هیئت دولت

چلوچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

مدل سازی خطر بلایا، ارزیابی، تهیه نقشه، پایش و سیستم‌های هشدار سریع چند مخاطره‌ای؛

ب- توسعه تحقیقات جامع در زمینه خطرات بلایای چند مخاطره‌ای و توسعه ارزیابی و تهیه نقشه‌های منطقه‌ای خطر بلایا شامل ستاربوه‌های تغییر اقلیم؛ ج- ترویج و تقویت دسترسی، مبادله و کاربرد داده‌ها و اطلاعات غیر حساس و خدمات ارتباطات و فن‌آوری‌های زمینی و فضایی به شکل مناسب از طریق همکاری‌های بین‌المللی از جمله انتقال فن‌آوری، نگهداری و تقویت پایش زمین و اقلیم به صورت ثابت و از راه دور، تقویت کاربرد رسانه از جمله رسانه‌های اجتماعی، رسانه‌های سنتی، داده‌های بزرگ و شبکه‌های تلفن همراه برای کمک به اقدامات ملی به منظور ارتباطات موفق در کاهش خطر بلایا به‌طور مناسب و مطابق با قوانین ملی؛

د- گسترش تلاش‌های مشترک با مشارکت جامعه علمی و فن‌آوری، دانشگاه‌ها و بخش خصوصی برای ایجاد، اشاعه و مبادله تجارب مثبت در سطح بین‌المللی؛ ه- حمایت از ایجاد سیستم‌ها و خدمات مناسب کاربران در سطح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی برای مبادله اطلاعات در زمینه تجارب مثبت و فن‌آوری‌های مقرون به‌صرفه و قابل استفاده آسان برای کاهش خطر بلایا و درس‌های فراگرفته شده در خصوص سیاست‌ها، برنامه‌ها و اقدامات کاهش خطر بلایا؛

و- برگزاری کمپین‌های مؤثر جهانی و منطقه‌ای به‌عنوان ابزارهای ارتقاء آگاهی و آموزش عمومی بر اساس کمپین‌های موجود (مانند ابتکار یک‌میلیون مدرسه و بیمارستان ایمن؛ کمپین ایمن‌سازی شهرها، شهر من آماده می‌شود، جایزه ساساکاواوی سازمان ملل برای کاهش بلایا و روز بین‌المللی سازمان ملل برای کاهش بلایا) برای اشاعه فرهنگ پیشگیری از بلایا، تاب‌آوری، شهروندی مسئولانه و گسترش درک خطر بلایا، حمایت از یادگیری متقابل و مبادله تجربیات، تشویق ذی‌نفعان عمومی و خصوصی برای مشارکت فعال در ایجاد ابتکارات جدید در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی؛

ز- تقویت فعالیت‌های علمی و فن‌آوری در زمینه کاهش خطر بلایا و هم‌افزایی میان آن از طریق هماهنگی شبکه‌ها و مؤسسات علمی و تحقیقاتی موجود در کلیه سطوح و همه مناطق با حمایت گروه مشورتی علمی و فنی وابسته به دفتر

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

سازمان ملل برای کاهش بلایا (UNISDR)، تقویت ارائه شواهد جهت پشتیبانی از اجرای این چارچوب، گسترش تحقیقات علمی در خصوص الگوها، علل و آثار خطر بلایا، اشاعه اطلاعات خطر با استفاده بهینه از فن آوری اطلاعات زمینی-فضایی، راهنمایی در خصوص روش‌ها و استانداردهای ارزیابی خطر، مدل‌سازی خطر بلایا و استفاده از داده‌ها.

شناسایی شکاف‌های موجود در پژوهش و فن آوری و ارائه توصیه و پیشنهاد در خصوص زمینه‌های اولویتی در کاهش خطر بلایا، گسترش و حمایت از تهیه و کاربرد علم و فن آوری توسط تصمیم‌گیران، کمک به‌روز نمودن فرهنگ اصطلاحات ۲۰۰۹ UNISDR در زمینه کاهش خطر بلایا، به‌کارگیری نتایج بررسی‌های پس از حوادث و بلایا به‌عنوان فرصت‌هایی برای تقویت یادگیری و سیاست‌گذاری عمومی و ترویج مطالعات انجام‌شده؛

ح- ترغیب و گسترش در دسترس بودن مواد و منابع ثبت‌شده و دارای حق‌التألیف از جمله از طریق موافقت‌های کسب‌شده بر اساس مذاکره و به شکل مناسب؛
ط- تقویت دسترسی و حمایت از نوآوری و فن آوری از جمله در حوزه تحقیقات و توسعه بلندمدت، چند مخاطره‌ای و راه‌حل محور برای مدیریت خطر بلایا.

اولویت دوم: تقویت حاکمیت راهبردی برای مدیریت خطر بلایا

۲۶- راهبردی کاهش خطر بلایا در سطوح ملی، منطقه‌ای و جهانی برای مدیریت کارآمد و مؤثر خطر بلایا حائز اهمیت زیادی است. چشم‌انداز روشن، برنامه، صلاحیت و هماهنگی داخل و میان بخش‌ها و نیز مشارکت ذی‌نفعان مربوطه لازم است؛ بنابراین تقویت راهبردی کاهش خطر بلایا برای پیشگیری، کاهش آثار، آمادگی، پاسخگویی، بازتوانی و بازسازی ضرورت دارد که موجب تقویت همکاری و مشارکت در میان مکانیسم‌ها و مؤسسات برای اجرای اقدامات مرتبط با کاهش خطر بلایا و توسعه پایدار می‌گردد.

سطوح ملی و محلی

۲۷- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تلفیق کاهش خطر بلایا بین کلیه بخش‌ها، بازبینی و گسترش بیشتر انسجام و هماهنگی چارچوب‌های حقوقی و قانونی، مقررات و سیاست‌های عمومی که

دفتر هیئت دولت

چهارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

بر اساس تعریف نقش و مسئولیت‌های آن، بخش‌های عمومی و خصوصی را در زمینه‌های ذیل هدایت می‌کند.
رفع خطر بلایا در خدمات و زیرساخت‌هایی که مالکیت، مدیریت و یا تنظیم آن با بخش عمومی است.

اشاعه و ارائه مشوق‌های مناسب برای اقدام توسط اشخاص، خانوارها، جوامع و بخش‌های گوناگون کسب‌وکار.

تقویت مکانیسم‌ها و ابتکارات مربوطه برای شفافیت خطر بلایا که می‌تواند شامل مشوق‌های مالی، ابتکارات آگاهی‌بخش و آموزش عمومی، نیازهای گزارش دهی و اقدامات قانونی و اداری باشد.

ایجاد ساختارهای هماهنگی و سازمانی.

ب- اتخاذ و اجرای راهبردها و برنامه‌های ملی و محلی کاهش خطر بلایا با چارچوب‌های زمانی گوناگون و اهداف و شاخص‌های معین با هدف پیشگیری از ایجاد خطر، کاهش خطرات موجود و تقویت تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی، سلامت و زیست‌محیطی.

ج- انجام ارزیابی در خصوص ظرفیت‌های فنی، مالی و اداری مدیریت خطر بلایا به منظور مقابله با خطرات شناسایی شده در سطوح محلی و ملی.

د- تشویق ایجاد مکانیسم‌ها و مشوق‌های لازم برای اطمینان یافتن از سطح بالای پیروی از مفاد تقویت‌کننده ایمنی در قوانین و مقررات بخش‌های از جمله مربوط به استفاده از زمین و برنامه‌ریزی شهری، مقررات ساخت‌وساز، استانداردهای زیست‌محیطی، مدیریت منابع و سلامت و ایمنی و به‌روز نمودن آن‌ها در زمان نیاز برای ایجاد تمرکز کافی در مدیریت خطر بلایا.

ه- ایجاد و تقویت مکانیسم‌های پیگیری، ارزیابی دوره‌ای و گزارش دهی عمومی در خصوص پیشرفت‌های به‌دست آمده در برنامه‌های ملی و محلی. ترویج نظارت عمومی و تشویق گفتگوهای سازمانی از جمله توسط اعضای پارلمان‌ها و دیگر مسئولین مربوطه در زمینه گزارش‌های پیشرفت حاصله در برنامه‌های محلی و ملی کاهش خطر بلایا.

و- تعیین نقش و وظایف روشن برای نمایندگان جوامع محلی به شکل مناسب در سازمان‌ها، فرآیندها و تصمیم‌گیری‌های مدیریت خطر بلایا از طریق

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

چارچوب‌های قانونی مربوطه، انجام مشورت‌های عمومی و جامعه‌محور جامع طی تهیه قوانین و مقررات برای حمایت از اجرای آن.

ز- ایجاد و تقویت مجامع هماهنگ‌کننده دولتی، متشکل از ذی‌نفعان مربوطه در سطوح ملی و محلی مانند مجمع ملی و مجمع محلی کاهش خطر بلایا و تعیین یک مرجع ملی برای اجرای چارچوب پس از ۲۰۱۵. چنین مکانیسم‌هایی باید دارای پایه‌های قوی در چارچوب‌های سازمانی محلی با مسئولیت و اختیارات تفویض شده روشن جهت شناسایی خطرات، ایجاد آگاهی و دانش خطر بلایا از طریق مبادله و اشاعه اطلاعات و داده‌های غیر حساس خطر بلایا، کمک و هماهنگی در مورد تهیه گزارش‌های محلی و ملی خطر بلایا، هماهنگی کمپین‌های آگاهی‌بخش عمومی در زمینه خطر بلایا، تسهیل و پشتیبانی همکاری‌های چندبخشی محلی (به‌طور مثال میان دولت‌های محلی)، کمک به تهیه سیاست‌ها و برنامه‌های مربوطه مدیریت خطر بلایا در سطح ملی و محلی و گزارش دهی در مورد آن.

ح- توانمندسازی مقامات محلی به شکل مناسب از طریق ابزارهای تقویتی و مالی برای همکاری و هماهنگی با جامعه مدنی، محلی، مردم بومی و مهاجرین در زمینه مدیریت خطر بلایا در سطح محلی.

ط- ترغیب اعضای مجالس و پارلمان‌ها برای حمایت از اجرای کاهش خطر بلایا از طریق ایجاد قوانین جدید یا اصلاح قوانین موجود و تخصیص بودجه.

ی- تشویق برای تهیه استانداردهای کیفیت مانند گواهینامه‌ها و جوایز برای مدیریت خطر بلایا با مشارکت بخش خصوصی، جامعه مدنی انجمن‌های حرفه‌ای، مؤسسات علمی و سازمان ملل.

ک- تدوین سیاست‌های عمومی در صورت امکان باهدف پرداختن به موضوعات پیشگیری یا جابجایی اقامتگاه‌های انسانی در مناطق مواجهه با خطر بلایا بر اساس قوانین و سیستم‌های حقوقی ملی.

سطوح جهانی و منطقه‌ای

۲۸- برای تحقق این امر موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- راهنمایی اقدامات در سطح منطقه‌ای از طریق راهبردها و مکانیسم‌های مورد توافق برای همکاری در زمینه کاهش خطر بلایا به شکل مناسب تحت این.

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنجشی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

چارچوب به منظور تقویت برنامه ریزی مؤثرتر، ایجاد سیستم‌های مشترک اطلاعاتی و تبادل نمونه‌ها و برنامه‌های موفق برای همکاری و ظرفیت‌سازی به ویژه برای مقابله با خطرات مشترک و فرامرزی حوادث و بلایا.

ب- تقویت همکاری میان مکانیسم‌ها و مؤسسات جهانی و منطقه‌ای برای اجرا و ایجاد هماهنگی میان وسایل و ابزارهای کاهش خطر بلایا مانند تغییر اقلیم، تنوع زیستی، توسعه پایدار، ریشه‌کنی فقر، محیط زیست، کشاورزی، سلامت، غذا و تغذیه و دیگر موارد به شکل مناسب.

ج- مشارکت فعال در مجمع جهانی کاهش خطر بلایا، مجامع منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای کاهش خطر بلایا و مجامع موضوعی برای گسترش مشارکت‌ها، ارزیابی‌های دوره‌ای در خصوص پیشرفت به دست آمده در زمینه اجرا و تبادل تجارب و دانش در زمینه سیاست‌ها، برنامه‌ها و سرمایه‌گذاری‌های به عمل آمده مبتنی بر دانش خطر بلایا شامل مسائل مربوط به اقلیم و توسعه به شکل مناسب و نیز گسترش تلفیق مدیریت خطر بلایا در دیگر بخش‌های مربوطه. سازمان‌های بین‌الدولی منطقه‌ای باید نقش مهمی در مجامع منطقه‌ای کاهش خطر بلایا ایفا نمایند.

د- تقویت همکاری‌های فرامرزی به منظور فراهم کردن امکان سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی برای اجرای رویکردهای مبتنی بر اکوسیستم در رابطه با منابع مشترک از جمله موارد مربوط به حوزه رودخانه‌ها و خطوط ساحلی برای ایجاد تاب‌آوری و کاهش خطر بلایا شامل خطرات مربوط به بیماری‌های واگیر و جایجایی جمعیت.

ه- ترویج یادگیری متقابل و تبادل تجربیات و اطلاعات مفید از جمله ارزیابی‌های داوطلبانه خودجوش با دیگر سازمان‌های همکار در کشورهای علاقه‌مند.

و- گسترش و تقویت مکانیسم‌های داوطلبانه بین‌المللی برای پایش و ارزیابی خطرات بلایا به شکل مناسب شامل داده‌ها و اطلاعات مرتبط با بهره‌مندی از تجارب به دست آمده از برنامه نظارت بر اجرای چارچوب اقدام هیوگو (Hyogo Framework for Action Monitor) مکانیسم‌های مذکور می‌توانند موجب گسترش تبادل اطلاعات غیر حساس خطرات بلایا با دستگاه‌های دولتی ملی و ذی‌نفعان مربوطه به نفع توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار گردند.

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

اولویت سوم: سرمایه‌گذاری در کاهش خطر بلایا برای تاب‌آوری

۲۹- سرمایه‌گذاری‌های عمومی و خصوصی برای پیشگیری و کاهش خطر بلایا از طریق اقدامات ساختاری و غیر ساختاری برای تقویت تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی، سلامت و فرهنگی افراد، جوامع محلی، کشورها و دارایی‌های آنان و نیز محیط‌زیست ضروری است. این سرمایه‌گذاری‌های می‌تواند عامل نوآوری، رشد و نیز ایجاد اشتغال گردد. این اقدامات مقرون به‌صرفه بوده و برای نجات جان، پیشگیری و کاهش خسارات و نیز بازسازی و توان‌بخشی مؤثر اساسی است.

سطوح ملی و محلی

۳۰- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است.

الف - تخصیص منابع لازم از جمله شامل اقدامات مالی و لجستیکی به شکل مناسب در کلیه سطوح اداری برای توسعه و اجرای استراتژی‌ها، سیاست‌ها، برنامه‌ها، قوانین و مقررات در کلیه بخش‌ها.

ب- توسعه مکانیسم‌های انتقال و بیمه خطر بلایا، تبادل و نگهداری کاهش خطر و حفاظت اقتصادی به شکل مناسب برای سرمایه‌گذاری‌های بخش عمومی و خصوصی به منظور کاهش آثار مالی بلایا بر دولت‌ها و جوامع در مناطق شهری و روستایی.

ج- تقویت سرمایه‌گذاری‌های عمومی و خصوصی تاب‌آور در برابر بلایا به شکل مناسب به‌ویژه از طریق اقدامات ساختاری و غیر ساختاری و کارکرد پیشگیری و کاهش خطر بلایا در تسهیلات و زیرساخت‌های حیاتی به‌ویژه مدارس و بیمارستان‌ها، ساختن بهتر از ابتدا برای مقابله با مخاطرات از طریق طراحی و ساخت مناسب شامل به‌کارگیری اصول جهانی طراحی و استانداردسازی مصالح ساختمانی، مقاوم‌سازی و دوباره‌سازی، ترویج فرهنگ نگهداری و در نظر گرفتن ارزیابی‌های مربوط به آثار اقتصادی، اجتماعی، ساختاری، فن‌آوری و زیست‌محیطی.

د- حفاظت یا کمک به حفاظت مراکز فرهنگی و دیگر اماکنی که دارای ارزش تاریخی، میراث فرهنگی و یادینی هستند.

ه- تقویت تاب‌آوری در برابر خطر بلایا در اماکن کاری از طریق اقدامات ساختاری

دفتر هیئت دولت

چلچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

و غیر ساختاری و گسترش تلفیق ارزیابی های خطر بلایا در تدوین و اجرای سیاست های مربوط به استفاده از زمین شامل برنامه ریزی شهری، ارزیابی تخریب زمین و ساخت و سازهای غیر رسمی و غیر دائمی و استفاده از دستورالعمل ها و ابزارهای پیگیری مبتنی بر اطلاعات مربوط به تغییرات پیش بینی شده جمعیتی و زیست محیطی.

ز) گسترش تلفیق ارزیابی، نقشه سازی و مدیریت خطر بلایا در برنامه ریزی و مدیریت توسعه روستایی از جمله کوه ها، رودخانه ها، مناطق سیل گیر ساحلی، بیابان ها، تالاب ها و دیگر مناطقی که در معرض خشک سالی و سیل می باشند از طرق گوناگون از جمله شناسایی مناطق امن برای سکونت انسان ها و همزمان حفظ کارکردهای اکوسیستم که به کاهش خطر کمک می کند.

ح) ترغیب بازنگری یا ایجاد مقررات و استانداردهای جدید ساخت و ساز، اقدامات توان بخشی و بازسازی در سطوح ملی و محلی به شکل مناسب، باهدف کاربردی نمودن آن ها در سطح محلی بخصوص در ارتباط با سکونت گاه های غیر رسمی و حاشیه ای و همچنین تقویت ظرفیت ها برای اجراء نظارت و تقویت این مقررات از طریق رویکردهای مناسب با توجه به تقویت ساختارهای مقاوم در برابر بلایا.

ط) تقویت تاب آوری سیستم های ملی سلامت، از جمله تلفیق مدیریت خطر بلایا در مراقبت های مرحله اول، مرحله دوم و مرحله سوم سلامت به ویژه در سطح محلی، تقویت ظرفیت پرسنل سلامت در زمینه درک خطر بلایا و به کارگیری در اجرای رویکردهای کاهش خطر بلایا در اقدامات مربوط به سلامت و گسترش و تقویت ظرفیت های آموزشی در زمینه پزشکی حوادث و بلایا و پشتیبانی و آموزش گروه های سلامت در جوامع محلی در خصوص رویکردهای کاهش خطر بلایا در برنامه های سلامت با همکاری دیگر بخش ها و نیز اجرای مقررات بین المللی سلامت مصوب سازمان بهداشت جهانی در ۲۰۰۵.

ی) تقویت طراحی و اجرای سیاست ها و مکانیسم های فراگیر ایمنی اجتماعی از طریق مشارکت دادن جامعه و تلفیق آن با برنامه های تقویت معیشتی و دسترسی به خدمات اساسی مراقبت سلامت از جمله سلامت مادر، نوزاد و کودک، سلامت جنسی و تولیدمثل، امنیت غذایی و تغذیه، مسکن و آموزش در راستای ریشه کن کردن فقر و یافتن راه حل های پایدار در مرحله پس از وقوع حوادث و

دفتر هیئت دولت

چهارچوب
سنلای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

توانمندسازی و مساعدت افرادی که بیش از دیگران از حوادث آسیب دیده‌اند.
ک) افرادی که با بیماری‌های مزمن و تهدیدکننده، مواجه هستند به دلیل نیازهای خاص خود باید در تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های مدیریت خطر پیش، حین و پس از حوادث از جمله دسترسی به خدمات نجات مورد توجه قرار گیرند.
ل) تشویق به اتخاذ سیاست‌ها و برنامه‌هایی که جایجایی افراد به دلیل حوادث و بلایا را مورد توجه قرار می‌دهند به منظور تقویت تاب‌آوری افراد آسیب‌دیده و جوامع محلی میزبان این افراد بر اساس قوانین و شرایط ملی.
م) گسترش تلفیق ملاحظات و اقدامات کاهش بلایا در ابزارهای مالی و بودجه‌ای.
ن) تقویت استفاده پایدار و مدیریت اکوسیستم‌ها و اجرای رویکردهای یکپارچه مدیریت منابع طبیعی و محیط‌زیست که شامل کاهش خطر بلایا می‌باشد.
س) تقویت تاب‌آوری کسب و کار و حفاظت از معیشت و دارایی‌های تولیدی در سراسر زنجیره تأمین و عرضه، اطمینان یافتن از استمرار خدمات و تلفیق مدیریت خطر بلایا در مدل‌ها و فعالیت‌های کسب و کار.
ع) تقویت حفاظت از معیشت و دارایی‌های تولیدی از جمله دام و طیور، حیوانات کاری، ابزارها و دانه‌ها.
ف) اشاعه و تلفیق رویکردهای مدیریت خطر بلایا در صنعت توریسم به دلیل تکیه فراوان بر توریسم به‌عنوان یک محرک اصلی اقتصادی در اغلب موارد.

سطوح جهانی و منطقه‌ای

۳۱- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:
الف- تقویت انسجام و یکپارچگی میان سیستم‌ها، بخش‌ها و سازمان‌های مرتبط با توسعه پایدار و کاهش خطر بلایا در سیاست‌ها، طرح‌ها، برنامه‌ها و فرآیندهای آن‌ها.
ب- تقویت توسعه و گسترش مکانیسم‌ها و ابزارهای انتقال خطر بلایا از طریق همکاری نزدیک با شرکای جامعه بین‌المللی، کسب و کار، مؤسسات مالی بین‌المللی و دیگر ذی‌نفعان مربوطه.
ج- توسعه همکاری میان مراکز و شبکه‌های آکادمیک، علمی و پژوهشی و بخش خصوصی به منظور تولید محصولات و خدمات جدید برای کمک به کاهش خطر بلایا به‌ویژه آن‌هایی که به کشورهای در حال توسعه و چالش‌های خاص آن‌ها کمک

دفتر هیئت دولت

چهارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

نماید.

د- ترغیب افزایش هماهنگی در بین مؤسسات مالی جهانی و منطقه‌ای با توجه به ارزیابی و پیش‌بینی آثار احتمالی اقتصادی و اجتماعی حوادث و بلایا.

ه- تقویت همکاری میان مسئولان بخش سلامت و سایر ذی‌نفعان مربوطه برای تقویت ظرفیت‌های کشوری مدیریت ریسک بلایا برای سلامت، اجرای مقررات بین‌المللی سلامت (۲۰۰۵) و ایجاد تاب‌آوری در سیستم‌های سلامت.

و- تقویت و توسعه همکاری و ظرفیت‌سازی برای حفاظت از دارایی‌ها و منابع مولد مانند، دام و طیور، حیوانات کاری، ابزارها و بذر.

ز- تقویت و پشتیبانی از توسعه بیشتر شبکه‌های ایمنی اجتماعی به عنوان اقدامات کاهش خطر بلایا که با برنامه‌های تقویت معیشتی مرتبط و هماهنگ بوده به منظور اطمینان یافتن از تاب‌آوری در برابر شوک‌های ناگهانی در سطوح خانوار و جامعه محلی.

ح- تقویت و گسترش تلاش‌های بین‌المللی که باهدف ریشه‌کنی گرسنگی و فقر از طریق کاهش خطر بلایا صورت می‌گیرد.

ط- گسترش همکاری میان ذی‌نفعان مربوطه در بخش‌های عمومی و خصوصی برای تقویت تاب‌آوری در کسب‌وکار در برابر حوادث و بلایا.

اولویت چهارم: ارتقاء آمادگی در برابر بلایا به منظور پاسخ مؤثر و باز بهسازی برای باز توانی - توان بخشی و بازسازی

۳۲- رشد مداوم خطر بلایا از جمله افزایش در معرض قرار گرفتن افراد و سرمایه‌ها در برابر حوادث و درس‌های فرا گرفته شده از حوادث قبلی نشان می‌دهد که به تقویت بیشتر آمادگی برای پاسخگویی به حوادث و بلایا، اقدام برای پیش‌بینی حوادث، تلفیق کاهش خطر بلایا در آمادگی حوادث، بلایا و اطمینان یافتن از ظرفیت لازم برای پاسخگویی و بازسازی مؤثر در تمام سطوح نیاز وجود دارد. توانمندسازی زنان و معلولین برای راهبری عمومی رویکردهای پاسخگویی، بازیابی، توان بخشی و بازسازی که از نظر جنسیتی برابر و در سطح جهانی قابل دسترسی باشد اساسی است. حوادث و بلایا نشان داده‌اند که مرحله بازیابی،

دفتر هیئت دولت

چتر چوب
سنلای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

توان بخشی و بازسازی با آمادگی پیش از وقوع حوادث فرصت بسیار مهمی برای بازسازی بهتر می باشد از جمله از طریق تلفیق کاهش خطر بلایا در برنامه های توسعه و تاب آور ساختن ملت ها جوامع محلی در برابر حوادث و بلایا.

سطوح ملی و محلی

۳۳- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تهیه، بازنگری و روزآمد نمودن دوره های سیاست ها، طرح ها و برنامه های آمادگی حوادث و بلایا با مشارکت مؤسسات مربوطه، با در نظر داشتن سناریوهای تغییر اقلیم و آثار آن بر خطر بلایا و تسهیل مناسب مشارکت هم بخش ها و ذی نفعان مربوطه.

ب- سرمایه گذاری، توسعه، حفظ و تقویت مخاطرات مردم محور، پیش بینی چندبخشی و سیستم های هشدار سریع، مکانیسم های ارتباطات شرایط اضطراری و ریسک بحران، فن آوری های اجتماعی و سیستم های مخابراتی مانیتورینگ مخاطره؛ توسعه این چنین سیستم هایی از طریق فرآیندی خاص؛ اتصال آن ها به نیازهای کاربران شامل ملزومات فرهنگی و اجتماعی در جنسیت های خاص؛ ارتقاء کاربرد ساده و کم هزینه تجهیزات و امکانات هشدار سریع؛ و گسترش شبکه هایی برای عرضه اطلاعات هشدار سریع بحران های طبیعی.

ج- ارتقاء تاب آوری زیرساخت های حیاتی موجود و جدید شامل آب، حمل و نقل و زیرساخت های مخابراتی، امکانات آموزشی، بیمارستان ها و سایر امکانات بهداشتی که اطمینان حاصل گردد آن ها در حین و پس از بحران به منظور ارائه خدمات ضروری و نجات بخش، ایمن، مؤثر و عملیاتی باقی می ماند.

د- ایجاد مراکز اجتماعی به منظور ارتقاء آگاهی عمومی و انباشت مواد ضروری برای اجرای فعالیت های امداد و نجات.

ه- اتخاذ سیاست ها و انجام اقداماتی که از نقش کارگران خدمات عمومی برای ایجاد یا تقویت مکانیسم ها و مقررات و تأمین مالی برای کمک های امدادی و برنامه ریزی و آمادگی برای باز توانی و بازسازی پس از حوادث و بلایا حمایت به عمل می آورد.

و- آموزش نیروی کار و داوطلبان در پاسخگویی به حوادث و تقویت ظرفیت های

دفتر هیئت دولت

چترچوب
سننای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

فنی و لجستیکی در شرایط اضطراری.
ز- اطمینان یافتن از استمرار عملیات و برنامه ریزی از جمله بازسازی اجتماعی و اقتصادی و ارائه خدمات اساسی در مرحله پس از وقوع حوادث.
ح- گسترش تمرین های منظم آمادگی، پاسخگویی و بازسازی حوادث و بلایا شامل: آموزش های تخلیه، آموزش و ایجاد سیستم های پشتیبانی محلی با نگاهی به پاسخگویی سریع و مؤثر به حوادث و جابجایی های مربوط به آن، شامل دسترسی به سرپناه ایمن، اقدام امدادی اساسی غذایی متناسب با نیازهای محلی.
ط- گسترش همکاری میان سازمان های گوناگون، نهادهای چند بخش و ذی نفعان مربوطه در کلیه سطوح از جمله شامل، جوامع و کسب و کار آسیب دیده یا در نظر داشت طبیعت پیچیده و پرهزینه بازسازی پس از حوادث و بلایا تحت هماهنگی مقامات ملی.
ی- گسترش تلفیق نمودن مدیریت خطر بلایا در فرآیندهای باز توانی و توان بخشی پس از حوادث و بلایا، ایجاد ارتباط میان امداد، توان بخشی و توسعه، استفاده از فرصت های به دست آمده در مرحله بازسازی برای توسعه ظرفیت هایی که خطر بلایا را در کوتاه، میان و بلندمدت کاهش می دهد از جمله توسعه و گسترش اقداماتی مانند برنامه ریزی استفاده از زمین، ارتقاء استانداردهای ساختاری و تبادل تجربه، دانش و ارزیابی و درس های فرا گرفته شده از حوادث. تلفیق بازسازی پس از حوادث در توسعه پایدار اقتصادی و اجتماعی مناطق آسیب دیده. این امر همچنین باید در مورد سکونت گاه های موقت افراد آواره ناشی از حوادث در نظر گرفته شده.
ک- تهیه راهت های آمادگی برای بازسازی پس از حوادث مانند برنامه ریزی استفاده از زمین و ارتقاء استانداردهای سازی و ساختاری از جمله از طریق یادگیری از برنامه های باز توانی و بازسازی ده سال گذشته از زمان تصویب چارچوب اقدام هیوگو و تبادل تجربه، دانش و درس های فرا گرفته شده.
ل- در نظر گرفتن انتقال تسهیلات و زیرساخت های عمومی به مناطق خارج از حوزه خطر در فرآیند بازسازی در جاهای ممکن با مشورت افراد مربوطه و به شکل مناسب.
م- تقویت ظرفیت های مقامات محلی برای جابجایی افرادی که در مناطق

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

حادثه خیز زندگی می کنند.

ن- ایجاد مکانیسم ثبت موردی و پایگاه داده‌ای تلفات ناشی از حوادث به منظور ارتقاء پیشگیری از امراض و مرگومیر.

س- ارتقاء برنامه‌های بازسازی به منظور ارائه کمک‌های روانی، اجتماعی و خدمات سلامت ذهنی برای تمام افراد نیازمند.

ع- بازنگری و تقویت قوانین و مقررات ملی در خصوص همکاری بین‌المللی به شکل مناسب بر اساس دستور العمل‌های مربوط به تسهیل و قانونمندسازی داخلی کمک‌های بین‌المللی امداد و بازسازی اولیه حوادث و بلایا.

سطوح جهانی و منطقه‌ای

۳۴- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تهیه و تقویت مناسب رویکردها و مکانیسم‌های عملیاتی منطقه‌ای برای آمادگی و پاسخگویی مؤثر حوادث و بلایا در شرایطی که انجام آن فراتر از ظرفیت‌های پاسخگویی محلی است.

ب- تقویت و توسعه و ترویج بیشتر ابزارهایی مانند استانداردها، قوانین، راهنماهای عملیاتی و دیگر ابزارهای راهنما برای پشتیبانی از اقدامات هماهنگ در آمادگی و پاسخگویی حوادث و بلایا و تسهیل تبادل اطلاعات در زمینه درس‌های فراگرفته‌شده و بهترین تجارب سیاست‌گذاری و برنامه‌های بازسازی پس از حوادث.

ج- تشویق به توسعه بیشتر مکانیسم‌های هشدار سریع مؤثر، مطابق با شرایط ملی و چندمخاطره‌ای منطقه‌ای در جاهایی که مرتبط باشد. هماهنگی با چارچوب جهانی خدمات اقلیمی و تسهیل اشتراک‌گذاری و تبادل اطلاعات میان کشورها.

د- تقویت مکانیسم‌های بین‌المللی مانند مجمع بین‌المللی بازسازی برای تبادل تجارب و درس‌های فراگرفته‌شده میان کشورها و هم‌ذی‌نفعان مربوطه.

ه- پشتیبانی از مؤسسات مربوطه سازمان ملل برای تقویت و اجرای مکانیسم‌های جهانی مربوط به آب و هواشناسی به منظور ارتقاء آگاهی و بهبود درک خطرات حوادث و بلایای مربوط به آب و آتار آن بر جامعه و پیشبرد راهبردهای کاهش خطر بلایا بر اساس درخواست دولت‌ها.

و- پشتیبانی از همکاری‌های منطقه‌ای در زمینه آمادگی حوادث از جمله از طریق

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

آموزش‌ها و تمرین‌های مشترک،
ز- گسترش توافقات منطقه‌ای برای تسهیل تبادلات ظرفیت‌ها و منابع پاسخگویی
حین و پس از حوادث و بلایا.
ح- آموزش نیروی کار موجود و داوطلبان در زمینه پاسخگویی حوادث.

بخش پنجم - نقش ذی‌نفعان

۳۵- هر چند دولت‌ها مسئولیت کلی کاهش خطر بلایا را بر عهده دارند، اما این موضوع به‌عنوان مسئولیت مشترک دولت‌ها و ذی‌نفعان مربوطه به‌شمار می‌رود. به‌ویژه ذی‌نفعان غیردولتی به‌عنوان عوامل توانمندساز نقش مهمی در کمک به دولت مطابق با سیاست‌ها و قوانین و مقررات ملی در اجرای چارچوب در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی ایفا می‌کنند. تعهد، حسن نیت، دانش، تجربه و منابع آنان مورد نیاز خواهد بود.

۳۶- در تعیین نقش و مسئولیت‌های خاص ذی‌نفعان و هم‌زمان بهره‌مندی از ابزارهای بین‌المللی موجود مربوطه، دولت‌ها باید اقدامات ذیل را در خصوص ذی‌نفعان عمومی و خصوصی تشویق نمایند.

الف- تشویق جامعه مدنی، داوطلبان، سازمان‌های داوطلبانه و جامعه‌محور برای مشارکت و همکاری با مؤسسات عمومی به‌منظور ارائه دانش خاص و راهنمایی عملی در حوزه توسعه و اجرای چارچوب‌ها، استانداردها و طرح‌های الزامی برای کاهش خطر بلایا، مشارکت در اجرای برنامه‌ها و راهبردهای محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی، حمایت از ارتقاء آگاهی‌های عمومی و فرهنگ پیشگیری و آموزش در مورد خطر بلایا، مدافعه‌گری برای جوامع تاب‌آور و مدیریت خطر بلایا به‌شکل فراگیر و برای کلیت جامعه که هم‌افزایی میان همه گروه‌ها را به‌شکل مناسب تقویت می‌نماید. موارد ذیل باید مورد توجه قرار گیرد:

- نقش زنان و مشارکت آنان برای مدیریت مؤثر خطر بلایا و طراحی، تأمین منابع و اجرای سیاست‌ها، برنامه‌ها و طرح‌های کاهش خطر بلایا که با توجه به موضوع جنسیت تهیه شده‌اند، اساسی است و باید اقدامات ظرفیت‌ساز کافی برای توانمندسازی زنان جهت آمادگی و ایجاد ظرفیت آنان برای ابزارهای

دفتر هیئت دولت

چلچراغ
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

جایگزین معیشت در شرایط و وضعیت پس از حوادث و بلایا صورت گیرد.
- کودکان و جوانان عوامل تغییر هستند و باید شرایط و فضای لازم به آنان داده شود تا به کاهش خطر بلایا مطابق با قوانین، رویه‌های ملی و محتوای آموزشی کمک کنند.

- افراد دارای معلولیت و سازمان‌های متولی در ارزیابی خطر بلایا و طراحی و اجرای برنامه‌های مناسب با نیازهای خاص آنان دارای اهمیت اساسی‌اند و در این خصوص باید ایما و گوناگون از جمله اصول طراحی‌های جهانی در نظر گرفته شود.
- افراد مسن دارای سال‌ها تجربه، مهارت و عقلانیت هستند که دارای‌های ارزشمندی برای کاهش خطر بلایا به شمار می‌رود و باید در طراحی سیاست‌ها، طرح‌ها و مکانیسم‌ها از جمله برای هشدار سریع مشارکت نمایند.

- مردم بومی از طریق تجربه و دانش سنتی خود کمک مهمی به توسعه و اجرای برنامه‌ها و مکانیسم‌ها ارائه می‌نمایند.

- مهاجرین به تاب‌آوری جوامع محلی و جامعه کمک می‌نمایند و مهارت و ظرفیت‌های آنان می‌تواند برای طراحی و اجرای کاهش خطر بلایا مفید باشد.

ب- مراکز و شبکه‌های آکادمیک، علمی و تحقیقاتی باید بر فاکتورها و سناریوهای خطر بلایا تمرکز نمایند از جمله خطرات بلایای نوظهور در میسان و بلندمدت و پژوهش‌های خود را برای کاربرد در سطح منطقه‌ای، ملی و محلی افزایش دهند و از اقدامات جوامع و مقامات محلی و نیز از ارتباط میان سیاست‌گذاری و علوم در راستای تصمیم‌گیری‌ها پشتیبانی به عمل آورند.

ج- مراکز کسب و کار، مؤسسات حرفه‌ای و مؤسسات مالی بخش خصوصی، قانون‌گذاران مالی و بخش‌های حسابداری مدیریت خطر بلایا شامل استمرار کسب و کار را در مدل و رویه‌هایی از طریق سرمایه‌گذاری‌های مبتنی بر اطلاعات خطر بلایا به‌ویژه در مؤسسات خرده کوچک و متوسط تلفیق نمایند. این مؤسسات در فعالیت‌های ارتقاء آگاهی و آموزش برای کارمندان و مشتریان خود و نیز پشتیبانی از پژوهش و نوآوری و توسعه فن‌آوری کاهش خطر بلایا مشارکت نمایند. این بخش‌ها دانش، تجارب و داده‌های غیر حساس را مبادله و در توسعه چارچوب‌ها و استانداردهای فنی که مدیریت خطر بلایا را تلفیق می‌نماید به شکل مناسب و تحت

دفتر هیئت دولت

چارچوب

سنلی

برای کاهش

خطر بلایا

(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

راهنمایی بخش عمومی مشارکت نمایندند. در رسانه‌ها نقش فعال و فراگیر در کمک به افزایش آگاهی و درک عمومی در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی ایفا و در مبادله اطلاعات دقیق و غیر حساس خطر بلایا، مخاطرات و حوادث مشارکت نمایندند. از جمله در حوادث با مقیاس کوچک از راه‌های ساده، شفاف، قابل فهم همگان و قابل دسترسی با همکاری نزدیک مقامات ملی، رسانه‌ها سیاست‌های ارتباطی خاص کاهش خطرپذیری اتخاذ نموده و از سیستم‌های هشدار سریع و اقدامات حفاظتی نجات جان افراد حمایت به عمل آورند. همچنین رسانه‌ها فرهنگ پیشگیری و مشارکت قومی جوامع محلی در کمپین‌های پایدار آموزش همگانی و مشاوره‌های عمومی در تمام سطوح جامعه مطابق با رویه‌های ملی را ترویج نمایندند.

۳۷- در ارتباط با قطعنامه شماره ۶۸/۲۱۱ مجمع عمومی سازمان ملل مصوب ۲۰ دسامبر ۲۰۱۳ تعهدات ذی‌نفعان مربوطه برای شناسایی روش‌های همکاری و اجرای این چارچوب حائز اهمیت است. این تعهدات باید مشخص و دارای چارچوب زمانی باشد تا از همکاری و مشارکت در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی و اجرای استراتژی‌ها و برنامه‌های محلی و ملی حمایت و پشتیبانی به عمل آید.

همه ذی‌نفعان ترغیب و تشویق می‌شوند تا تعهدات خود و اقدامات به عمل آمده در پشتیبانی از اجرای چارچوب و یا برنامه‌های مدیریت خطر بلایا در سطح ملی و محلی را از طریق وبسایت دفتر سازمان‌های ملل برای کاهش خطر بلایا (UNISDR) به اطلاع عموم برسانند.

بخش ششم - همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی

ملاحظات عمومی:

۳۸- کشورهای در حال توسعه بنا بر ظرفیت‌های گوناگون و رابطه میان سطح کمک‌های ارائه‌شده و توانایی آن‌ها برای اجرای چارچوب حاضر نیازمند ارائه قوی‌تر ابزارهای اجرا شامل منابع کافی، پایدار و به‌موقع از طریق همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی برای توسعه و کمک‌های مستمر بین‌المللی به‌منظور

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

تقویت تلاش‌های آن‌ها جهت کاهش خطر بلایا هستند.

۳۹- همکاری‌های بین‌المللی برای کاهش خطر بلایا شامل منابع متنوعی بوده و یک عنصر اصلی در حمایت از کشورهای در حال توسعه برای کاهش خطر بلایا است، ۴۰- برای رفع نابرابری‌های موجود در زمینه‌های اقتصادی و نوآوری‌های فن‌آوری در ظرفیت‌های پژوهشی میان کشورها، انتقال فن‌آوری شامل فرآیند توانمندسازی و تقویت جریان دانش و مهارت، ایده‌ها و فن‌آوری از کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای در حال توسعه برای اجرای چارچوب حاضر بسیار مهم است.

۴۱- کشورهای در حال توسعه حادثه‌خیز به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته، کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه، کشورهای در حال توسعه بدون ساحل و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط که مواجه با چالش‌های خاص می‌باشند با در نظر گرفتن سطح بالای آسیب‌پذیری و خطر که اغلب فراتر از توانایی آن‌ها برای پاسخگویی و بازسازی پس از حوادث است توجه ویژه‌ای به این امر مبذول خواهند نمود.

این آسیب‌پذیری‌های نیازمند تقویت فوری همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت‌های واقعی و پایدار در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی به منظور پشتیبانی از کشورهای در حال توسعه جهت اجرای این چارچوب مطابق با اولویت‌ها و نیازهای آن‌ها است. باید توجه مشابه و کمک مناسب به دیگر کشورهای حادثه‌خیز با ویژگی‌های خاص خود مانند کشورهای مجمع‌الجزایری و کشورهای دارای ساحل طولانی به عمل آید. ۴۲- بلایا می‌تواند کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه را به دلیل آسیب‌پذیری‌های منحصر به فرد و ویژه آن‌ها پیش از حد اندازه تحت تأثیر قرار دهد. آثار حوادث و بلایا که شدت برخی از آن‌ها افزایش یافته و به واسطه تغییرات اقلیم تشدید شده‌اند، می‌تواند پیشرفت این کشورها در توسعه پایدار را با مانع روبرو نماید. با توجه به مورد خاص کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه ایجاد تاب‌آوری و ارائه کمک‌های ویژه از طریق اجرای خروجی‌های برنامه در مسیر روش‌های شتابنده، اقدام برای کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه (SAMOA) در زمینه کاهش خطر بلایا نیاز اساسی وجود دارد.

۴۳- کشورهای آفریقایی همچنان مواجه با چالش‌های مربوط به بلایا و خطرات فزاینده آن و موضوعاتی از قبیل تقویت تاب‌آوری زیرساخت‌ها، سلامت و معیشت

دفتر هیئت دولت

چلوچوب
سننای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

هستند. حل این چالش‌ها مستلزم افزایش همکاری‌های بین‌المللی و ارائه کمک‌های کافی به کشورهای آفریقایی جهت اجرای این چارچوب است. ۴۴ همکاری‌های شمال - جنوب که می‌تواند با همکاری‌های جنوب - جنوب و یا همکاری‌های سه‌جانبه تکمیل گردد عامل اساسی برای کاهش خطر بلایا محسوب می‌گردد و نیاز به تقویت این همکاری‌ها در زمینه‌های مذکور وجود دارد.

مشاورکت و همکاری نقش مهم دیگری در بهره‌برداری از پتانسیل‌های کامل کشورها و حمایت از ظرفیت‌های ملی آن‌ها در مدیریت خطر بلایا و نیز در بهبود وضعیت اجتماعی، سلامت و اقتصادی افراد، جوامع و کشورها ایفا می‌کند. ۴۵ - تلاش کشورهای در حال توسعه در زمینه همکاری‌های جنوب - جنوب و سه جانبه نباید همکاری‌های شمال - جنوب کشورهای توسعه یافته را کاهش دهد چون این همکاری‌ها مکمل همکاری‌های شمال - جنوب می‌باشند. ۴۶ - تأمین مالی از طریق منابع بین‌المللی، انتقال فن آوری‌های قابل اعتماد، قابل تأمین، مناسب و مدرن و مطابق محیط زیست با شرایط مساعد و ترجیحی بر اساس توافق، کمک‌های ظرفیت‌سازی برای کشورهای در حال توسعه و محیط‌های سیاست‌گذاری و سازمانی توانمند ساز در کلیه سطوح ابزارهای بسیار مهم کاهش خطر بلایا می‌باشند.

راه‌های اجرا

۴۷ - برای تحقق این امر موارد ذیل ضروری است:
الف - مجدداً تأکید می‌نماید که کشورهای در حال توسعه نیازمند ارائه کمک‌های بین‌المللی هماهنگ، پایدار و کافی برای کاهش خطر بلایا می‌باشند به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه بدون، کشورهای در حال توسعه بدون ساحل و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط که مواجه با چالش‌های خاص هستند. این کمک‌ها می‌تواند از کانال‌های دو و چندجانبه شامل مساعدت‌های فنی و مالی گسترش یافته و انتقال فن آوری بر اساس شرایط تسهیلی ترجیحی برحسب توافق توسعه و تقویت ظرفیت این کشورها ارائه گردد.

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

ب- تقویت دسترسی کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه به تسهیلات مالی، فن آوری مناسب با محیط زیست، علوم و نوآوری های فراگیر و دانش و تبادل اطلاعات از طریق مکانیسم های موجود شامل ترتیبات همکاری های دوجانبه، منطقه ای و چندجانبه از جمله سازمان ملل و دیگر مؤسسات مربوطه.

ج- گسترش استفاده و توسعه مجامع موضوعی همکاری ها مانند ظرفیت های جهانی فن آوری و سیستم های جهانی برای تبادل مهارت، نوآوری و پژوهش و تأمین دسترسی به فن آوری و اطلاعات در کاهش خطر بلایا.

د- تلفیق تدابیر کاهش خطر بلایا در برنامه های کمکی چندجانبه و دوجانبه داخل و میان همه بخش ها به شکل مناسب با کاهش فقر، توسعه پایدار، مدیریت منابع طبیعی، محیط زیست، توسعه شهری و سازگاری با تغییر اقلیم.

حمایت سازمان های بین المللی:

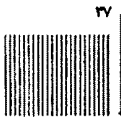
۴۸- به منظور حمایت از اجرای این چارچوب موارد ذیل ضروری است:

الف- از سازمان ملل و دیگر سازمان های بین المللی و منطقه ای، مؤسسات مالی بین المللی و منطقه ای و آژانس های اهداکننده که در کاهش خطر بلایا فعال هستند، درخواست می گردد تا هماهنگی راهبردهای خود در این زمینه را به شکل مناسب تقویت نمایند.

ب- مؤسسات وابسته به سیستم سازمان ملل شامل صندوق ها، برنامه ها و آژانس های تخصصی از طریق برنامه اقدام سازمان ملل در زمینه کاهش خطر بلایا برای تاب آوری، چارچوب های کمک های توسعه ای سازمان ملل و برنامه های کشوری بهره برداری مطلوب از منابع را به عمل آورده و کشورهای در حال توسعه را بر اساس درخواست آن ها در اجرای این چارچوب و با هماهنگی دیگر چارچوب های مربوطه مانند مقررات بین المللی سلامت (۲۰۰۵) از جمله از طریق توسعه و تقویت ظرفیت ها و برنامه های شفاف و متمرکز که اولویت های این کشورها را به صورت متوازن، هماهنگ و پایدار بر اساس مسئولیت آنان حمایت می نماید کمک و پشتیبانی خواهند نمود.

ج- دفتر سازمان ملل برای کاهش خطر بلایا (UNISDR) به طور خاص از اجرای این چارچوب و پیگیری و بازبینی آن از طریق آماده سازی برای بررسی های دوره ای

دفتر هیئت دولت

چتر چوب
سنلی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

پیشرفت آن به ویژه برای مجمع جهانی کاهش خطر پذیری به شکل مناسب و با فرآیندهای پیگیری آن در سازمان ملل حمایت به عمل خواهد آورد. همچنین از پیگیری‌های منسجم جهانی و منطقه‌ای و تهیه شاخص‌های مربوطه با هماهنگی دیگر مکانیسم‌های مربوطه توسعه پایدار و تغییر اقلیم و به روز کردن سیستم پایش چار چوب اقدام هیو گو مبتنی بر وبسایت پشتیبانی خواهد نمود.

علاوه بر این در فعالیت‌های گروه کارشناسی و بین سازمانی، تهیه شاخص‌های توسعه پایدار شرکت فعال نموده و راهنماهای مبتنی بر شواهد میدانی و عملی اجرا با همکاری نزدیک دولت‌ها و با بهره‌مندی از کارشناسان را تهیه خواهد نمود. این دفتر همچنین فرهنگ پیشگیری را در میان ذی‌نفعان مربوطه از طریق حمایت از تدوین استانداردها توسط کارشناسان و سازمان‌های فنی، فعالیت‌های مدافعه‌گری و ترویج و گسترش اطلاعات، سیاست‌ها و اقدامات کاهش خطر بلایا و نیز ارائه کمک‌های آموزشی و تربیت کاهش خطر بلایا از طریق سازمان‌های وابسته تقویت خواهد نمود. مضافاً حمایت‌های لازم از کشورها از طریق مجامع ملی کاهش خطر پذیری یا سازمان‌های معادل آن برای تهیه برنامه‌های ملی و روندها و الگوهای خطر بلایا، خسارات و پیامدهای آنان به عمل خواهد آمد. دفتر سازمان ملل برای کاهش خطر بلایا، مجمع جهانی کاهش خطر بلایا را برگزار و مجامع منطقه‌ای را با هماهنگی سازمان‌های منطقه‌ای پشتیبانی خواهد نمود. این دفتر علاوه بر بازنگری، برنامه اقدام سازمان ملل برای تاب‌آوری را راهبری و تقویت و استمرار ارائه خدمت به گروه مشورتی علمی و فنی کنفرانس بین‌المللی کاهش خطر بلایا در بهره‌وری از علوم و فعالیت‌های فنی در زمینه کاهش خطر بلایا را تسهیل خواهد نمود. نهایتاً دفتر سازمان ملل برای کاهش خطر بلایا با هماهنگی نزدیک دولت‌ها، به روز نمودن فرهنگ اصطلاحات ۲۰۰۹ کاهش خطر بلایا هماهنگ با واژه‌شناسی مورد موافقت دولت‌ها را راهبری نموده و نگهداری از فهرست ثبت تمهیدات ذی‌نفعان را بر عهده خواهد داشت.

د. نهاد‌های مالی بین‌المللی مانند بانک جهانی و بانک‌های منطقه‌ای توسعه اولویت‌های این چار چوب را برای پشتیبانی‌های مالی و وام جهت کاهش خطر بلایا به شکل یکپارچه در کشور‌های در حال توسعه در نظر بگیرند. همچنین دیگر سازمان‌های بین‌المللی و نهاد‌های مربوط به معاهدات بین‌المللی شامل

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سنلای
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

کنفرانس طرف‌های کنوانسیون جامع سازمان ملل برای تغییر اقلیم، مؤسسات مالی بین‌المللی در سطوح جهانی و منطقه‌ای و نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر کشورهای در حال توسعه را بر حسب درخواست آنان در اجرای این چارچوب با هماهنگی دیگر چارچوب‌های مربوط، پشتیبانی و حمایت خواهند نمود. و - معاهده جهانی سازمان ملل به عنوان ابتکار اصلی سازمان ملل برای مشارکت با بخش خصوصی و کسب و کار در مسئله مهم حیاتی کاهش خطر بلایا برای توسعه پایدار و تاب‌آوری مشارکت بیشتری به عمل خواهند آورد.

ز- ظرفیت و توانایی کلی سازمان ملل برای کمک به کشورهای در حال توسعه در زمینه کاهش خطر بلایا باید از طریق ارائه منابع کافی از راه مکانیسم‌های گوناگون تأمین مالی از جمله کمک‌های بیشتر، به‌موقع، پایدار و قابل پیش‌بینی و ارتقاء نقش صندوق در ارتباط با اجرای این چارچوب تقویت شود.

ح - اتحادیه بین‌المللی و دیگر نهادها و مکانیسم‌های منطقه‌ای مربوط به اعضای پارلمان‌ها، کمک‌های خود برای ترویج کاهش خطر بلایا و تقویت چارچوب‌های قانون ملی را استمرار خواهند بخشید.

ط - سازمان شهرهای متحد و دولت‌های محلی و دیگر نهادهای مربوطه با پشتیبانی از همکاری و یادگیری متقابل برای کاهش خطر بلایا، اجرای این چارچوب را ادامه خواهند داد.

اقدامات مربوط به پیگیری

۴۹ - کنفرانس از مجمع عمومی سازمان ملل دعوت می‌نماید تا در هفتادمین اجلاس خود امکان قرار دادن ارزیابی پیشرفت جهانی در اجرای این چارچوب برای کاهش خطر بلایا به عنوان بخشی از فرآیندهای پیگیری یکپارچه کنفرانس‌ها و اجلاس‌های سران به‌طور هماهنگ با شورای اقتصادی و اجتماعی، مجمع سیاسی عالی‌رتبه برای توسعه پایدار و چرخه‌های چهارساله جامع بازنگاری سیاست‌ها به شکل مناسب با در نظر گرفتن کمک‌های مجمع جهانی و مجامع منطقه‌ای کاهش خطر بلایا و برنامه پایش چارچوب اقدام هیوگو در نظر بگیرد.

۵۰ - کنفرانس به مجمع عمومی سازمان ملل توصیه می‌نماید تا یک گروه کاری بین‌الدولی دائمی را مرکب از کارشناسان پیشنهادی دولت‌ها و با کمک دفتر سازمان

دفتر هیئت دولت

چارچوب
سناری
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

ملل برای کاهش خطر بلایا و با مشارکت ذی‌نفعان مربوطه در شصت و نهمین اجلاس خود ایجاد نماید.
هدف از ایجاد این گروه کاری تهیه شاخص‌های ممکن برای اندازه‌گیری پیشرفت جهانی در اجرای این چارچوب مرتبط با فعالیت گروه کاری میان‌سازمانی در مورد شاخص‌های توسعه پایدار می‌باشد. کنفرانس همچنین توصیه می‌نماید که این گروه کاری توصیه‌های گروه مشورتی علمی و فنی در مورد به روز کردن فرهنگ اصطلاحات ۲۰۰۹ UNISDR در مورد کاهش خطر بلایا را تا دسامبر ۲۰۱۶ در نظر بگیرد و نتایج کار را برای ملاحظه و تصویب به مجمع عمومی ارائه گردد.

دفتر هیئت دولت

چهارچوب
سنجشی
برای کاهش
خطر بلایا
(۲۰۳۰-۲۰۱۵)

اولویت‌های اقدام					
<p>اگرایی کردن این چهارچوب نیازمند اقدامات زیر در بین بخش‌های مختلف دولت است. در سطح ملی، منطقه ای و محلی و همچنین سطوح بین‌المللی در چهار حیطه اولویت دار زیر می‌باشد:</p>					
اولویت ۱	اولویت ۲	اولویت ۳	اولویت ۴	اولویت ۵	اولویت ۶
<p>درک خطر بلایا</p> <p>مدیریت خطر بلایا</p> <p>معدودیت خطر بلایا</p> <p>حاکمیت خطر بلایا در کلیه سطوح</p> <p>اعمال فرآیند، منطقه‌ای و جهانی برای مدیریت خطر بلایا در تمامی بخش‌ها</p> <p>حیاتی است بر این اساس می‌تواند گام‌های اساسی در جهت مدیریت خطر بلایا در سطح ملی و منطقه‌ای تعیین کند.</p> <p>تشریح بخش‌های عمومی و خصوصی</p> <p>اساسی‌ترین حاصل تولید</p>	<p>تقویت حاکمیت خطر بلایا برای مدیریت خطر بلایا</p> <p>حاکمیت خطر بلایا در کلیه سطوح</p> <p>اعمال فرآیند، منطقه‌ای و جهانی برای مدیریت خطر بلایا در تمامی بخش‌ها</p> <p>حیاتی است بر این اساس می‌تواند گام‌های اساسی در جهت مدیریت خطر بلایا در سطح ملی و منطقه‌ای تعیین کند.</p> <p>تشریح بخش‌های عمومی و خصوصی</p> <p>اساسی‌ترین حاصل تولید</p>	<p>سرمايه گذاري در کاهش خطر بلایا برای درک اولویت تاب آوری بلایا</p> <p>ضروری است تا سرمایه گذاری‌های عمومی و خصوصی در پیشگیری و کاهش خطر بلایا از طریق اقدامات سازه ای و غیرسازه ای برای ارتقای تاب آوری افراد، جوامع، کشورها و دارای آن‌ها و همچنین محیط زیست انجام گیرد.</p> <p>این سرمایه گذاری‌ها می‌تواند منجر به افزایش رفاه و اشتغال زایی باشند.</p> <p>چنین اقداماتی برای ایجاد چرخه اشتغال‌زایی و کاهش خسارات که هزینه اثر مثبت خود هستند مهم بوده و پاسخ بلایای موثر را تضمین می‌کنند.</p>	<p>فرهنگ ایمنی بلایا برای پاسخ و حفاظت بهتر از قبل به موثر در بلایا، بازاریابی، بازاریابی و بازاریابی</p> <p>تجزیه و تحلیل میزان آشنایی مردم از بلایا و همچنین بلایا به منظور پاسخ موثر و آشنایی افراد از طریق کتب، نشریات، رسانه‌ها، اینترنت و سایر ابزارها</p> <p>مشارکت مردم در کاهش خطر بلایا</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p>	<p>مشارکت عمومی</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p>	<p>مشارکت عمومی</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p> <p>توسعه فرهنگ ایمنی بلایا</p>
اصول راهتدا					
مشارکت عمومی	مشارکت عمومی	مشارکت عمومی	مشارکت عمومی	مشارکت عمومی	مشارکت عمومی
<p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p>	<p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p>	<p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p>	<p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p>	<p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p>	<p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p> <p>مشارکت عمومی</p>

دفتر هیئت دولت

اصلاحات فوق در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هشتم بهمن ماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی